

Forum Masonic

Masonic Forum

Est. 2000

In Memoriam

Thomas W. Jackson

No. 60
2022, 22th Year

Tom a fost un important factor de echilibru al masoneriei mondiale

THOMAS JACKSON a trecut la Orientul Etern la sfârșitul lunii decembrie 2021. Dumnezeu să îl odihnească!

Am vorbit ultima oară la telefon cu Tom chiar de Crăciun. Era în spital, respira greu. A avut Covid și alte comorbidități. Mi-a spus că nu are regrete, că și-a trăit viața intens, apoi mi-a mulțumit pentru prietenie și pentru că am editat cărțile lui în România. Am simțit un nod în gât și abia am reușit să bâigui câteva cuvinte de mulțumire. Sunt profund onorat că m-a ales drept editorul său din România.

Thomas W. Jackson a fost un om și un mason EXCEPȚIONAL.

Revista FORUM MASONIC, al cărei director de onoare a fost, îi datorează imens, prin girul extern pe care ni l-a acordat. Am intervievat membri ai elitei masoneriei mondiale, cei mai importanți cercetători ai masoneriei au publicat articole în FORUM MASONIC.

Masoneria română îi datorează imens. Tom a sprijinit România în primul rând datorită aprecierii pe care a avut-o față de Eugen Ovidiu Chirovici, Mare Maestru al MLNR între 2003 și 2010.

Multe Mari Loji de pe Glob îi datorează imens. Am fost martor – nu o dată – la discuții în care oficiali masoni din diverse jurisdicții îi cereau sfatul sau sprijinul efectiv lui Thomas Jackson pentru a soluționa diverse probleme interne sau internaționale nefavorabile.

Îndrăznesc să afirm că Thomas Jackson a fost un important factor de echilibru al masoneriei universale. Trecerea lui la Orientul Etern este o mare pierdere pentru Craft. Moștenirea sa va fi dusă mai departe de oamenii cu care a colaborat îndeaproape. Revista FORUM MASONIC îi va păstra vie amintirea și va continua să promoveze valorile umane și masonice în care Tom a crezut și pentru care s-a luptat.

Tom was an important balancing factor of World Freemasonry

THOMAS JACKSON has passed on to the Eternal Orient at the end of December 2021. May God rest his soul!

I last spoke to Tom right before Christmas. He was in the hospital and was breathing heavily. He had Covid and other comorbidities. He told me he had no regrets, that he had lived life to the fullest, and then he thanked me for my friendship and for publishing his books in Romania. I felt a lump in my throat and I barely managed to say a few words thanking him. I am deeply honored that he chose me as his Romanian publisher.

Thomas W. Jackson was an EXCEPTIONAL human being and Freemason.

The MASONIC FORUM Magazine, where he was an Honorary Director, owes an immense debt to him for his endorsement abroad. I have interviewed members from the World Masonry's elite and the most important Masonic researchers have published their papers in the MASONIC FORUM.

Romanian Freemasonry owes a huge debt to him. Tom supported Romania first of all because of his appreciation for Eugen Ovidiu Chirovici, the Grand Master of the National Grand Lodge of Romania between 2003 and 2010.

Many Grand Lodges around the world owe a huge debt to him. More than once have I witnessed talks where Masonic officials from various jurisdictions were asking Thomas Jackson for advice or support in order to solve various internal or international issues.

I dare say that Thomas Jackson was an important balancing factor of World Freemasonry. His passing to the Eternal Orient is a great loss for the Craft. His legacy will be taken forward by his closest collaborators. The MASONIC FORUM magazine will keep his memory alive and will continue to promote

Drept Respectabilul Frate Thomas W. Jackson, născut la 14 septembrie 1934, a fost inițiat în Loja Cumberland Valley Nr. 315 din Shippensburg, Pennsylvania, și a slujit în calitate de Maestru Venerabil al acesteia, în 1969. A slujit apoi, având un mandat de două decenii, ca Mare Secretar al Drept Respectabilei Mari Loji a Masonilor Liberi și Acceptați din Pennsylvania, retrăgându-se în 1999.

Tom a fost primul Secretar Executiv al Conferinței Mondiale a Marilor Loji Masonice Regulare din 1998 și până în 2014, apoi devenind Președinte Onorific ad vitam al acestei organizații.

Tom Jackson a fost un fervent susținător al cercetării și educației masonice, servind ca Maestru Împuternicit al Lojii de Cercetare din Pennsylvania, ca membru al Societății Philalethes și ca membru al exclusivistei organizații Society of Blue Friars.

El a mai deținut poziții de conducere în multe alte organizații ale Craftului, inclusiv Conferința Marilor Secretari din America de Nord, Centrul de Informare Masonică al Americii de Nord, Fundația pentru Restaurare Masonică și Asociația pentru Arte Masonice.

Tom Jackson a avut calitatea de membru onorific în 39 Mari Loji din toată lumea, cu Mare Rang de Onoare în 20, inclusiv Mare Maestru de Onoare în cadrul a 12 jurisdicții.

the human and masonic values that Tom believed in and fought for.

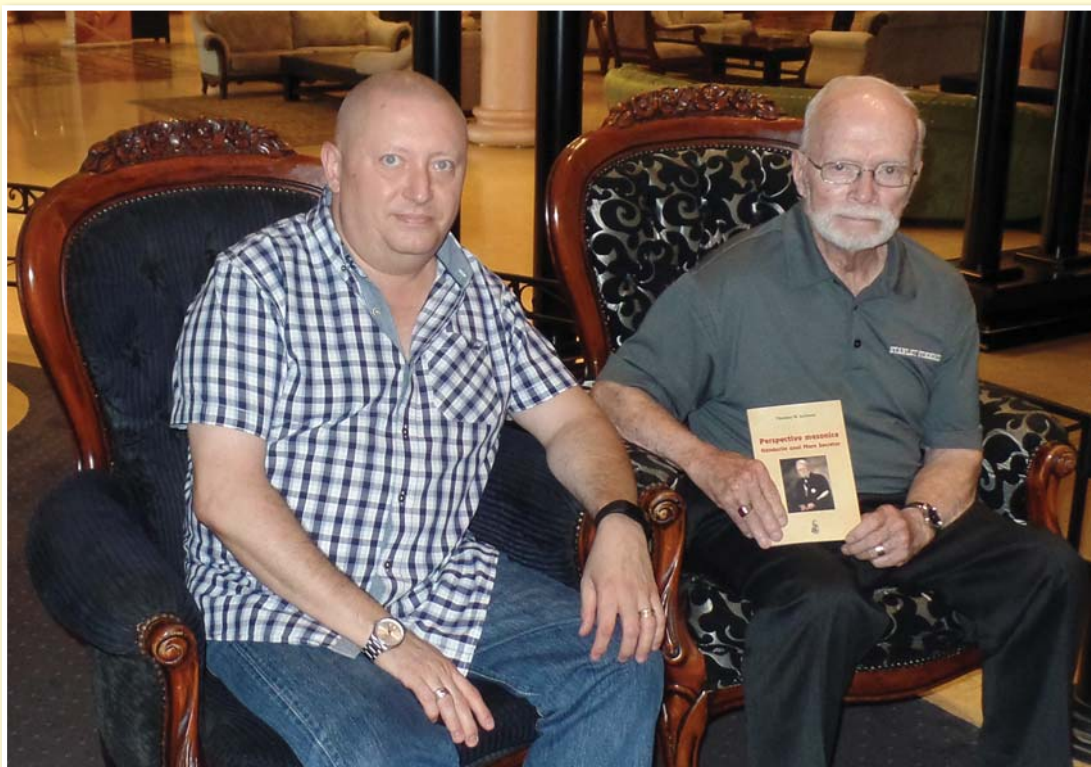
Right Worshipful Brother Thomas W. Jackson, born September 14th, 1934, was initiated in the Cumberland Valley Lodge No. 315 in Shippensburg, Pennsylvania, and served as its Worshipful Master in 1969. He then served for two decades as Grand Secretary of the Right Worshipful Grand Lodge of Free and Accepted Masons in Pennsylvania, stepping down in 1999.

Tom was the first Executive Secretary of the World Conference of Regular Grand Lodges from 1998 to 2014, and then he became and Honorary President ad vitam of this organization.

Tom Jackson was an ardent supporter of Masonic research and education, serving as Empowered Master of the Pennsylvania Lodge of Research, as a member of the Philalethes Society and as a member of the exclusivist Society of Blue Friars.

He also held leadership positions in many organizations of the Craft, including the Conference of Grand Secretaries in North America, the Masonic Restoration Foundation and the Association of Masonic Arts.

Tom Jackson was an honorary member of 39 Grand Lodges all around the world, with a High Rank of Honor in 20 and as an Honorary Grand Master in 12 jurisdictions.

Claudiu Ionescu

de vorbă cu / talking to

THOMAS JACKSON

Masoneria și societatea modernă

Freemasonry and Modern Society

Bună seara, dragul meu Frate Tom, și îți mulțumesc că ai acceptat întâlnirea pe Zoom! În primul rând, Tom, crezi că omenirea are astăzi nevoie de Francmasonerie la fel de mult ca în trecut?

Nu cred că există vreo perioadă din istorie, din trecut sau din viitor, în care omenirea să nu aibă nevoie de Francmasonerie. Nu se poate contesta faptul că obiectivul filosofic al Francmasoneriei – acela de a-i face mai buni pe oamenii buni – a contribuit la evoluția societăților civile. Indiferent cât de mult va mai exista lumea, indiferent cât de mult va mai exista Francmasoneria, nu poate exista nici o perioadă istorică în care obiectivul filosofic al Francmasoneriei să nu poată fi în folosul societății.

Care este poziția omului modern față de Francmasonerie?

Cred că pentru a răspunde la o astfel de întrebare trebuie aproape întotdeauna să începi de la zona geografică în care există Francmasoneria. Un lucru pe care l-am învățat în timpul călătoriilor mele prin lume este că Francmasoneria joacă un rol important, însă rolurile pe care le joacă sunt diferite în diferitele zone ale lumii. Din nou, atitudinea omului modern față de Francmasonerie depinde de zona geografică în care există Francmasonerie. Să-ți dau un exemplu. Fără îndoială că în mare parte din lume Francmasoneria joacă încă un rol important, iar relația omului modern cu ea depinde de gradul ei de expunere și de nevoia în societate. De exemplu, astăzi, în America de Nord – fiind cetățean al Statelor Unite sunt mai informat cu privire la ce se întâmplă acolo – cred că atitudinea omului modern față de Francmasonerie este pur și simplu aceea că marea majoritate nici nu știe măcar că Francmasoneria există. Într-o vreme, în America de Nord Francmasoneria a fost un actor esențial în dezvoltarea

Very good evening, my dear Most Worshipful Brother Tom, and many thanks for accepting to join this Zoom meeting! First of all, Tom, do you think that mankind needs Freemasonry today as much as it did in the past?

I don't think there's any time in history, in the past or the present, that Freemasonry would not be needed by mankind. The philosophical purpose of Freemasonry – to make good men better – cannot be denied as a factor in the evolution of civil societies. No matter how long the world may exist, no matter how long Freemasonry may exist, there can never be a period in any history that the philosophical purpose of Freemasonry would

not benefit society.

What is the position of the modern man towards Freemasonry?

I think when you're trying to answer a question like that you almost always have to look at the area of the world in which it exists. One thing I have learned in my travels around the world is that Freemasonry plays a significant role, but different roles in different societies in different areas of the world. Modern man's attitude toward Freemasonry, again, would be exemplified by the area of the world in which it exists. Let me give you an example for what I mean. Certainly, in much of the world Freemasonry is still playing an important role, and modern man's relationship to it depends on its exposure and its need in the society. For example, in North America today – being a citizen in the United States, I'm more aware of what's taking place here – I think modern man's attitude toward Freemasonry in North America is simply that the vast majority doesn't even know it exists. Freemasonry at one time in North America was a very vital player in the development of American society. In fact, in all probability, the democratic structure of our country

societății americane. De fapt, e foarte probabil ca structura democratică a țării noastre să fi fost influențată în mare măsură de francmasoni, așa că nu mă feresc să spun că America de astăzi este rezultatul atitudinilor masonice.

E limpede că mulți dintre marii patrioți ai Americii de Nord au fost francmasoni, iar influența lor a contribuit mult la structurarea societății democratice în America. Dacă mergem în alte zone din lume, atitudinea față de Francmasonerie diferă, depinde din nou de zona despre care vorbim. În Europa de Vest, de exemplu, Francmasoneria joacă încă un rol important în felul cum operează societățile vest-europene.

Dacă mergi în Australia, Australia seamănă mult mai mult cu Francmasoneria americană, astfel că respectul lor, atitudinea față de Francmasonerie nu sunt la fel de importante ca în Europa de Vest.

În Europa de Est, din nou, există o situație diferită. Francmasoneria din Europa de Est este relativ tânără, prin urmare probabil că joacă – sau, cel puțin, poate juca – un rol mai important în evoluția societăților est-europene.

Dacă mergi în America Latină, Francmasoneria a jucat și continuă să joace un rol important în societatea latino-americană. Probabil că în America Latină provocările pentru Francmasonerie sunt mai mari decât în restul lumii, din mai multe motive. În primul rând, în America Latină structura sociologică este complet diferită, prin urmare există o rezistență la influența masonică în mare parte din teritoriul Americii Latine. Totuși, continuă să joace un rol esențial în societatea noastră.

Biserica Romano-Catolică nu a fost niciodată o mare susținătoare a Francmasoneriei, emițând o bulă papală în secolul XVIII, chiar când Francmasoneria căpăta o structură.

În toate țările din America Latină religia dominantă este cea catolică, și totuși Francmasoneria izbutește să joace un rol esențial în evoluția lor.

was influenced to a great extent by Freemasons, and as a result I don't have much restriction on myself saying that what America is today is a result of Masonic attitudes.

Certainly many of the great patriots of North America were Freemasons and their influence was greatly involved in the structuring of the democratic society in America. Now, if you go to different parts of the world then the attitude towards Freemasonry varies, depending again upon the area of the world in which it exists. In Western Europe, for example, Freemasonry still plays a significant role in the operation of Western European societies.

If you go to Australia, Australia is far more characteristic of the American Freemasonry, so their respect, their attitude toward Freemasonry is not as significant as it is in Western Europe.

In Eastern Europe it's, again, a different situation. Freemasonry in Eastern Europe is relatively new, and as a consequence it plays a probably – or at least can play – a greater role in the evolution of Eastern European societies.

If you go to Latin America, Freemasonry has played and does continue to play a significant role in Latin American society. They probably face a greater challenge in Latin America for Freemasonry than in much of the world, for a number of reasons. First of all, there's a totally different sociological structure in Latin America, and as a result there's a resistance to Masonic influence in much of the area of Latin America. And yet it still continues to play a vital role in our society.

The Roman-Catholic Church has never been a great supporter of Freemasonry, issuing a papal boule back in the 1700s, certainly even when Freemasonry was just getting structured.

In Latin America, the Catholic religion is the dominant religion in all Latin American countries – yet Freemasonry is still able to play a vital role in their evolution.

Sursa / Source: <https://youtube.com/c/masonicforum>

MICHAEL KRAUS | Past and Honorary Grand Master, Grand Lodge of Austria
Grand High Priest of York Rite Austria
Member of Board of International Masonic Affairs

Trebuie să protejăm moștenirea masonică a lui Tom Jackson

We must guard Tom's masonic legacy!

Chiar înainte de sfârșitul anului 2021 am primit un mesaj de la fraatele meu de masonerie, Edmund (Ted) D. Harrison: „Tocmai am aflat că s-a stins Tom Jackson, cu adevărat cel mai mare om și mason din câți am cunoscut. Fie ca el să se odihnească în pace și fie ca noi să ne dedicăm respectării principiilor pe care el le-a demonstrat atât de limpede pe parcursul vieții”.

Chiar dacă trebuie să avem grijă când facem afirmații absolute, mesajul m-a împins să răspund după cum urmează:

„Frații mei, sper ca Lumea Masonică (da, efectiv lumea întreagă) să privească acest eveniment extrem de trist ca pe o ocazie de a-și aminti de contribuțiile lui incredibile la construirea unei astfel de lumi! Toți Masonii susțin că fac parte dintr-un lanț mondial, dar în realitate nu facem. El a fost unul dintre puținii care nu doar a avut viziunea pentru posibila lui realizare, ci a și contribuit incredibil ca să-i paveze drumul, călătorind, vorbind, scriind, construind punți și, mai cu seamă, spunând curajos pe nume incompetenței, vanității și ipocriziei așa-numiților lideri. Însă a avut mereu o atitudine pozitivă, alertă, a ascultat mereu și a învățat mereu. Pentru noi, europenii, el a fost dovada vie că vechiul spirit american din Masonerie încă își are locul în viitorul nostru. Trebuie să-i protejăm moștenirea!”

La scurt timp după ce am fost ales Mare Maestru al Marii Loji a Austriei în 2002, Marele Maestru de atunci al Germaniei, Alfred Koska, mi-a făcut cunoștință cu el. Alfred a avut o contribuție esențială în crearea și sprijinirea așa-numitului Protocol al Inițiativei de la Sinaia, care a fost creat în februarie 2000 în orașul Sinaia din România. A fost o adunare alcătuită în principal din noile Mari Loji din Estul Europei, România, Moldova, Cehia, Slovenia, Croația, Serbia și Muntenegru, Bulgaria și Rusia. Li s-au alăturat vechile Mari Loji din Germania, Olanda și Italia la început, urmate de multe altele, printre care Austria. Mai târziu a fost numită Conferința Protocolului de la Sinaia, iar

It was just before yearend 2021 when I received the message from my fraternal companion Edmund (Ted) D. Harrison: “I have just learned of the passing of Tom Jackson, truly the greatest man and mason I have known. May he rest in peace and may we dedicate ourselves to follow the principles he so clearly demonstrated throughout his life”.

Even if we have to be careful with such absolute statements, it prompted me to immediately respond as follows:

“My brethren, I really hope the Masonic World (yes literally, the world) grasps the chance of this very sad occasion to remember his incredible contributions in building such a world! All Masons claim to be part of a worldwide chain, but in reality we are not. He was one of the few who not only had a vision for its possible realization, he contributed incredibly to pave the way, travelling, speaking, writing, building bridges and above all courageously addressing incompetence, vanity and hypocrisy of so-called leaders. But he was always positive, alert, listening and learning. For us Europeans he was proof that the old American spirit in Masonry still has its place in our future. We must guard this legacy!”

It was shortly after I had been elected Grand Master of the Grand Lodge of Austria in 2002 when I was introduced to him by the German Grand Master at that time, Alfred Koska. Alfred was instrumental in creating and supporting the so called Sinaia Protocol Initiative which was created in February 2000 in the City of Sinaia in Romania. It was an assembly of mostly new Grand Lodges of the European East, Romania, Moldova, Czech Republic, Slovenia, Croatia, Serbia/Montenegro, Bulgaria and Russia. They were joined by the old, established Grand Lodges of Germany, Netherlands and Italy at the beginning and many more later, also by Austria. Later it was called Sinaia Protocol Conference and it was in 2006 in Rome when

În 2006, la Roma, 15 jurisdicții europene au hotărât în unanimitate să-i confere un caracter mai oficial numind-o Forumul Masonic European (EMF). Inițiativa foarte ambițioasă și încununată de succes a inclus tot timpul și o încercare de a convinge Marea Lojă Unită a Angliei (UGLE) să se alăture și ea – nu doar ca observator tăcut – și după numai un an ofițerii de frunte ai Marii Loji Unite a Angliei – mai cu seamă „Spanny” Northampton – au invitat TOATE jurisdicțiile europene, recunoscute și nerecunoscute, să se întâlnească la Londra să organizeze o astfel de instituție sub conducerea UGLE. Acesta a fost sfârșitul EMF și sfârșitul ambițiosului proiect.

Tom Jackson era un foarte puternic susținător și misionar al acestor inițiative și a fost ascultat de mulți din lumea masonică în postura lui de Secretar Executiv al Conferinței Mondiale a Marilor Loji Masonice Regulare.

Conferința Mondială a fost creată la Mexico City în 1995 în încercarea de a oferi o platformă permanentă pentru schimbul de idei și pentru stabilirea unor contacte personale la cel mai înalt nivel. A exclus în mod expres orice rezoluții restrictive. Chiar dacă ideea unei astfel de platforme era europeană, ea a fost organizată ca instituție americană, probabil și pentru că Masoneria din Statele Unite dovedise de mulți ani că poate gestiona cum se cuvine interesele Marilor Loji fără să le răpească suveranitatea și independența, aceasta din urmă fiind un aspect aproape religios al concepției europene despre așa-numitul Lanț Mondial.

Tom Jackson, pe atunci Marele Secretar al Marii Loji de Pennsylvania, a fost numit primul Secretar Executiv al Conferinței Mondiale în 1998 și a rămas în postul

15 European jurisdictions decided unanimously to give it more and official character by calling it European Masonic Forum (EMF). The very ambitious and very successful initiative constantly included an attempt to formally include UGLE to join – not only as silent observer –, and it was only a year later that the leading officers of UGLE – primarily “Spanny” Northampton – invited ALL European jurisdictions, recognized and non-recognized to meet in London to organize such an institution under UGLE leadership. This was the end of EMF and also the end of the ambitious concept.

Tom Jackson was a very strong supporter and missionary of these initiatives and he was widely listened to throughout the masonic world in his capacity as Executive Secretary of the World Conference of Regular Masonic Grand Lodges.

The World Conference was created in Mexico City in 1995 in an attempt to provide a permanent platform for exchange of ideas and for personal contacts at the highest level. It expressly excludes any kind of binding resolutions. While the idea of such a platform was European, it was organized as a US institution, probably also because Masonry in the United States had proven for many years to properly handle Grand Lodges interests without depriving them from their sovereignty and independence. The latter being an almost religious aspect of European conception of the so-called World Chain.

Tom Jackson, at that time Grand Secretary of the Grand Lodge of Pennsylvania, was appointed the first Executive Secretary of the World Conference in 1998 and held this position for 16 years until 2014. The fact that this institution has survived until today is widely Tom’s merit. He resigned in 2014 and in an election in May 2014 in Bucharest the audience appointed the Romanian Grand Master Radu Balanescu among 4 candidates as the new Executive Secretary. Two of them, including myself, had withdrawn their candidacy before the vote. My reason for this I explained in a letter of May 17th, 2014 which Tom read to the audience, being also published in MASONIC FORUM Magazine.

Tom had many human and intellectual qualities. He was particularly ambitious and successful in making friends around the globe, mostly in connection with his personal hobby, hunting and fishing. In his masonic attitude he saw himself both in the role of a good and brave soldier, but also as a courageous and very outspoken masonic politician. He not only detected the deficiencies and weaknesses of our organization, he addressed them openly and without mercy. He meticulously avoided though to use his position in the World Conference to discuss and possibly install mechanisms of fighting such deficiencies and solve

acela timp de 16 ani, până în 2014. Faptul că instituția a supraviețuit până astăzi e în mare măsură meritul lui Tom. El s-a retras în 2014 și, în cadrul scrutinului din mai 2014 de la București, Marele Maestru român Radu Bălănescu, unul dintre cei patru candidați, a fost ales noul Secretar Executiv. Doi dintre ceilalți, printre care și eu, își retrăseseră candidatura înainte de vot. Eu mi-am explicat motivul într-o scrisoare din 17 mai 2014 pe care Tom a citit-o în fața publicului și care a fost publicată în revista FORUM MASONIC.

Tom a avut multe calități umane și intelectuale. A fost deosebit de ambițios și a reușit să-și facă prieteni în toată lumea, în mare măsură persoane asociate hobbyurilor sale personale, vânătoarea și pescuitul. În atitudinea lui masonică se vedea deopotrivă în rolul de soldat bun și curajos, dar și în acela de politician mason foarte sincer. Nu doar că a sesizat deficiențele și slăbiciunile organizației noastre, dar le-a numit în mod deschis și fără milă. A evitat cu grijă să-și folosească postul de la Conferința Mondială ca să discute și eventual să instaleze mecanisme care să lupte împotriva acestor deficiențe și să rezolve problemele, cum se întâmplă de exemplu în Conferința Marilor Maeștri Nord-Americani, pentru că a vrut să respecte Constituția Conferinței Mondiale.

M-am certat de multe ori cu el din funcția de conducător al EMF și mai târziu din postura de candidat AL LUI, ca succesor în postul de Secretar Executiv, ca să fie mai ferm, însă era reticent și prevăzător în privința vreunei schimbări. Era latura lui „militară”, care i-a adus simpatia multor Mari Maeștri în funcție.

Dați-mi voie să-mi închei scurta trecere în revistă a minunatelor lui contribuții la Lumea Masonică citând mesajul pe care l-a scris el pentru Conferința Inter-americană de la Tijuana din 2012:

„Frații mei, fiecăruia dintre noi i-a fost oferit marele privilegiu de a fi membru într-o organizație fraternală care a schimbat cursul civilizației. Fiecare dintre noi a fost considerat demn să i se ofere ocazia de a continua să contribuie la evoluția societăților civile. Fiecare dintre noi a primit titlul onorific de «Frate» și fiecare dintre noi s-a legat prin această „legătură mistică” de unii dintre cei mai măreți oameni și cele mai mărețe minți din istorie.

Acum trebuie să ne întrebăm dacă merităm această cinste. Cum ne putem aștepta la modul serios ca lumea din exterior să ne accepte ca Frăție a bărbaților dacă nu putem fi nici frați nici măcar în interiorul Breslei?

Am ascultat de câțiva ani nu doar frați Masoni, ci și prieteni buni discutând despre nevoia de a deveni una și de a dezvolta planuri agreabile în acest sens. Am plecat de la mai multe sesiuni de negocieri în care aceiași frați și prieteni și-au semnat numele pe un acord solemn de a-și rezolva problemele dintre ei. Deși au rămas prieteni, Francmasoneria a devenit o

problems, like it is done e.g. in the Conference of North American Grand Masters, because he always wanted to be in line with the Constitution of the World Conference.

I had many arguments with him in my function as leader in EMF and later as HIS candidate for his succession as Executive Secretary to be more committal, but he was reluctant and cautious in making any changes. That was his “military” posture which awarded him a lot of sympathies with many of the ruling Grand Masters.

Let me conclude my short memento of his marvelous contributions to the masonic World by quoting him in his written message to the CMI Conference in Tijuana in 2012:

“My brothers each one of us has been granted the great privilege of holding membership in a fraternal organization that changed the course of civilization. Each one of us was deemed worthy to be given the opportunity of continuing to contribute to the ongoing evolution of civil societies. Each one of us has been given the honorific title of “Brother” and each one of us through that “mystic tie” has been linked to some of the greatest men and greatest minds that ever lived.

Now, we must ask ourselves do we deserve this honor. How can we seriously expect the world outside to accept us as being a Brotherhood of men when we cannot even be a brother to each other within the Craft?

I have now sat for several years and listened to not only Masonic brothers but good friends discuss the need to become one and to develop agreeable plans to do so. I have walked away from several negotiating sessions where the same brothers and friends signed their names on a solemn pledge of agreement to resolve their differences. Even as they have remained friends, Freemasonry has become a dividing issue rather than a unifying brotherhood. How can this happen in an organization where it's very precepts are not to divide but to unify; not to be intolerable but to preach toleration, not to condemn each other but to reach out to each other as a brother.

This world needs our philosophy and our precepts as a contributory premise to craft the men who will continue to build our societies. The fundamental principles of Freemasonry played a major role through its members in leading the way in the world's struggles for freedom, liberty and equality of men. The world probably needs this guidance more today than ever in our past. The leadership of today's world societies seems more intent on fermenting discord than on cementing peace. This is where Freemasons, those good men who were made better, through the fundamental teachings of Freemasonry could play a

chestiune care divizează, nu o frăție care îi unește. Cum se poate întâmpla asta într-o organizație ale cărei precepte nu ne îndeamnă să ne divizăm, ci să ne unim, nu să fim intoleranți, ci toleranți, nu să ne condamnăm unii pe alții, ci să întindem mâna unii spre alții ca frații.

Lumea are nevoie de filosofia și preceptele noastre ca bază pentru a făuri oamenii care vor continua să ne construiască societățile. Principiile fundamentale ale Francmasoneriei au jucat, prin membrii, ei un rol major în lupta lumii pentru libertate, independență și egalitatea oamenilor. Probabil că lumea are nevoie de această îndrumare astăzi mai mult decât oricând în trecut. Conducerea societăților din lumea de azi pare mai interesată să semene discordie decât să cimenteze pacea. Aceasta e direcția în care Francmasonii, acei bărbați buni care au fost perfecționați prin învățăturile fundamentale ale Francmasoneriei, ar putea juca un rol vital în ceea ce ar trebui să fie misiunea constantă pentru pace.

Frații mei, să ne gândim la numele lui Simon Bolivar, George Washington, Giuseppe Garibaldi, San Martin, Bernardo O'Higgins, Theodoros Kolokotronis, Benito Juarez, Lajos Kossuth, Mustafa Atatürk și ale multor altora care au fost liderii responsabili care au contribuit la crearea lumii așa cum o cunoaștem azi și care erau Francmasoni. Să ne gândim la mulți alți oameni măreți, Francmasoni, din domenii atât de diferite, care au contribuit la crearea unui mediu global pașnic și stabil, bărbați precum Amadeus Mozart, Sir Alexander Fleming, Harry Truman, Winston Churchill, Rudyard Kipling, Voltaire, Douglas MacArthur, John Wayne, Johan von Goethe, Norman Vincent Peale, Davy Crockett, Red Skeleton și Buffalo Bill Cody.

Unde sunt bărbații aceia în fraternitatea noastră astăzi? Chiar am regresat intelectual, etic și spiritual în învățămintele și acțiunile noastre încât nu mai inspirăm oameni de calibrul lor? Am permis orgoliilor unora inferiori să contribuie la deteriorarea idealurilor noastre Masonice?

Francmasoneria crește în multe părți ale lumii într-un ritm mai rapid decât oricând în ultimele două secole. Extinderea în Europa de Est și dezvoltarea Francmasoneriei în Africa ne oferă o ocazie pe care nu am mai avut-o de mulți de ani de a juca un rol important în viitorul lumii.

În același timp, disensiunea din Marile Loji ne pune în fața unei dintre cele mai mari amenințări pe care le-am văzut vreodată. Această disensiune permite răspândirea formelor neregulate de Francmasonerie, cărora le lipsesc riturile și protocoalele consacrate care ne-au făcut măreți și care creează, în aceleași jurisdicții, Mari Loji aflate în concurență.

Frații mei, există un singur loc unde zace vina pentru această disensiune și deteriorare, și anume pe umerii conducerii Francmasoneriei de azi. Adică pe umerii

vital role in what should be its ongoing quest for peace.

My brothers, reflect back on the names of Simon Bolivar, George Washington, Giuseppe Garibaldi, San Martin, Bernardo O'Higgins, Theodore Kolokotronis, Benito Juarez, Lajos Kossuth, Mustafa Atatürk and a host of others who were the responsible leaders who contributed to the creation of the world as we know it today and who were Freemasons. Reflect back to so many other great men, Freemasons, in so many diverse fields who contributed to the creation of a peaceful and stable world environment. Men like, Amadeus Mozart, Sir Alexander Fleming, Harry Truman, Winston Churchill, Rudyard Kipling, Voltaire, Douglas MacArthur, John Wayne, Johan von Goethe, Norman Vincent Peale, Davy Crockett, Red Skeleton and Buffalo Bill Cody.

Where are the men like those in our fraternity today? Have we really regressed intellectually, ethically and spiritually in our teachings and actions that we are no longer inspiring men of that caliber? Have we permitted the egos of lesser men to contribute to the deterioration of our Masonic ideals?

Freemasonry is growing in my many parts of the world at a more rapid rate than it has for a couple of centuries. Expansion into Eastern Europe and the growth of Freemasonry in Africa is offering an opportunity that we have not seen for many years to play a major role in the world's future.

While at the same time dissension in Grand Lodges is presenting one of the greatest threats to our future that we have ever seen. This dissension is giving the opportunity for the spread of irregular forms of Freemasonry lacking the fundamental landmarks and protocols that made us great and creating competing Grand Lodges in the same jurisdictions.

My brothers, there is only one place to lay the blame for this dissension and deterioration and that is on the shoulders of the leadership of Freemasonry

voștri și ai mei. Dacă Breasla nu reușește să-și mențină sau să-și recapete locul de drept din societate, nu avem pe cine să dăm vina decât pe noi înșine. Orgoliul supradimensionat și absența dorinței de a pune viitorul Francmasoneriei înaintea câștigurilor personale va fi responsabil pentru incapacitatea noastră, iar astfel de lucruri nu au ce căuta în Francmasonerie. O observație pe care am făcut-o este aceea că exact cei mai vinovați nu consideră că se află în postura aceea. Chiar vrem să ne numărăm printre ei?

Aproape încă de la începutul ei ca fraternitate speculativă, Francmasoneria a fost atacată de lideri guvernamentali și religioși pentru că nu se încadra în tiparele de supunere absolută sub dictatele lor. Accentul pe care l-am pus pe toleranță și opinia noastră nondogmatică în privința religiei și politicii nu erau acceptabile pentru aceste entități a căror existență depindea de acceptarea dictatelor.

Și totuși, în ciuda atacurilor din partea dușmanilor noștri, Francmasoneria nu doar că a supraviețuit, ci a înflorit ca fraternitate speculativă organizată de mai bine de 300 de ani. S-a răspândit pe suprafața pământului acolo unde există libertatea de a o practica și, în multe cazuri, libertatea de a o practica a fost câștigată prin calitățile de lider ale Francmasonilor. Să nu vă îndoiiți, Frații mei, fără Francmasonerie lumea aceasta ar fi fost un loc extrem de diferit. Frații noștri din trecut au impus un standard filosofic pe baza căruia orice societate civilizată poate înflori. Am construit o premisă care poate sluji fără probleme drept model pentru pacea mondială universală.

Și totuși, călătoresc în continuare prin lume căutând soluții pentru a unifica Francmasoneria regulată numai ca să descopăr că orgoliile celor puțini împiedică unificarea celor mulți. De ce mai ascultăm scuze pentru care nu reușim și nu ascultăm sugestii pentru moduri în care putem reuși?

Cu mulți ani în urmă am spus că aș prefera să văd Francmasoneria murind, fiind reținută în istorie drept o organizație măreață care a contribuit la omenire, decât să o văd supraviețuind ca mai puțin decât ar trebui să fie. Nu vreau să fiu ținut minte ca făcând parte dintr-o generație a condus-o la distrugere.

Frații mei, îmi exprim din nou regretul că nu sunt alături de voi. Vă rog, fie ca discuțiile și acțiunile voastre să contribuie la continuarea succesului celei mai mărețe organizații concepute vreodată de mintea omului."

Sunt ferm convins că Masoneria are astăzi nevoie de mai multe personalități ca Tom Jackson și de mult mai multă atenție acordată problemelor cu care ne confruntăm.

Fie ca el să se odihnească în pace, dar nu și moștenirea lui!

today. That is upon you in upon me. If the Craft fails to maintain or regain its rightful place in society, we have no one to blame but ourselves. Ego bloated individuals with an unwillingness to place the future of Freemasonry ahead of their own personal gain will be responsible for our failure and they have no business being Freemasons. One observation I have made is that those most responsible do not see themselves in that position. Do we really want to be included in that number?

Almost from its inception as a speculative fraternity, Freemasonry has been under attack by governmental and religious leaders because we did not fit into the mold of absolute submission to their dictates. Our emphasis on toleration and our non-dogmatic position on religion and politics were not acceptable to these entities whose very existence depended upon acceptance of their dictates.

And yet, in spite of all of the ongoing attacks by our enemies, Freemasonry has not only survived, it has thrived as an organized speculative fraternity for almost 300 years. It has spread across the face of the earth where there was freedom to practice it and in many cases that freedom to practice it was won by the leadership of Freemasons. Make no doubt about it, my brothers, without Freemasonry this world would be a vastly different place. Our brothers of the past have set a philosophical standard upon which any civilized society can thrive. We have structured a premise that could well serve as a template for universal world peace.

And yet, I continue to travel the world searching for solutions to unify regular Freemasonry only to find that the egos of a few prevent the unification of the many. Why do we listen to more excuses for why we can't succeed than to suggestions on how we can succeed.

Many years ago I said, I would rather see Freemasonry die, being recorded in history as a great organization that contributed to a mankind rather than to survive as less than it can and should be. I do not want to be recorded in history as being part of the generation that led to the destruction of it.

My brothers, I again express my regret that I am not with you. Please, let your deliberations and actions contribute to the ongoing success of the greatest organization ever conceived by the mind of man."

It is my strong conviction that Masonry today needs many more personalities like Tom Jackson and much more attention to the problems we are confronted with.

May he rest in peace, but not his legacy! ■

Claudiu Ionescu

de vorbă cu / talking to

THOMAS JACKSON

Stiluri de masonerie

Dezvoltarea Francmasoneriei în America Latină, Africa și Europa de Est a schimbat balanța de putere în cadrul Fraternității noastre globale. Cum a fost afectată Francmasoneria tradițională, adică cea europeană și nord-americană?

În primul rând, eu nu consider că expunerea Francmasoneriei latino-americane sau a Francmasoneriei oriunde în lume ar afecta ceea ce numești „balanța de putere”. Ce s-a întâmplat este că Francmasoneria a fost expusă diferențelor care există între stilurile operative și de care în trecut nu eram conștienți. Când am fost prima oară în America Latină, în anul 2000, am fost impresionat de tipul de Francmasonerie pe care l-am văzut practicat acolo. După cum știi, în unele dintre scrierile mele vorbesc despre „stiluri de Francmasonerie” și am încadrat diversele părți ale lumii în stilul operațional în care s-a exprimat Francmasoneria acolo.

De exemplu, în Europa de Vest i-am spus „stilul filosofic” pentru că păstrează multe dintre caracteristicile filosofice ale începutului Francmasoneriei.

Când am fost în America Latină am descoperit că acolo există o diferență, am descoperit că ei făceau niște lucruri mai idealiste decât Francmasoneria din Europa de Vest și am venit cu denumirea de „stil sociologic” pentru că era condusă mai mult de realitățile sociologice.

Când ajungem la America de Nord descoperim un stil de Francmasonerie dedicat în mare măsură strănerii de fonduri pentru societăți caritabile. Despre stilul Francmasoneriei Nord-Americane am spus că este teribil.

Când am început să lucrez la Conferința Mondială am vrut să permit diferitelor Mari Loji ale lumii, diferitelor Francmasonerii ale lumii, să se întâlnească și să vadă că există o diferență în felul lor de operare. Acum, în ce măsură a avut acest lucru un impact asupra Francmasoneriei Tradiționale – nu cred că a avut nici un fel de impact, pentru că obiectivul filosofic al Francmasoneriei este universal. Indiferent unde mergi în lume, vei cunoaște Francmasoneria pur și simplu prin obiectivul ei filosofic: „să ia oamenii buni și să-i facă și mai buni”. Bun, la nivel de proceduri, la nivel de operare, Francmasoneria variază, și e posibil să crezi că există o diferență în balanța de putere pur și simplu pentru că acum vezi mai multă Francmasonerie decât ai văzut în trecut. Dacă te uiți la America Latină, acolo există atât de multe Mari Loji diferite – chiar și în Brazilia există Marele Orient Național, Marile Loji de Stat în fiecare

Styles of Freemasonry

The development of Freemasonry in Latin America, Africa and Eastern Europe changed the balance of power in our Global Fraternity. How is Traditional Freemasonry affected by this? By Traditional Freemasonry I mean European Freemasonry, American Freemasonry – North American, of course.

First of all, I don't look at the exposure of Latin American Freemasonry or Freemasonry in any way in the world affecting what you refer to as a balance of power. What is done is exposed Freemasonry to these differences that exist in the operational styles that we were not aware of in the past. When I first went to Latin America back in the year 2000 I was impressed with the type of Freemasonry that I saw practiced there. As you are aware, in some of my writings I referred to “styles of Freemasonry” and I placed the different areas of the world in the operational style of how Freemasonry expressed itself.

For example, in Western Europe I called it the “philosophical style” simply because it retains much of the philosophical characteristics of the beginning of Freemasonry. When I went to Latin America I found there was a difference there, I found that what they did was more idealistic than Freemasonry that was found in Western Europe and I referred to it as the sociological style because it was driven more by the sociology of the environment. When we come into North America, North American Freemasonry is a style of Freemasonry that's dedicated to a great extent on raising money to give to charities, and I referred to North American Freemasonry as a terrible style of Freemasonry. Now, what my intent was when I began working with the World Conference was to allow the different Grand Lodges of the world, the different Freemasonries of the world, to see each other and to see that there is a difference in the way that they operate. Now, as far as how that impacted Traditional Freemasonry – I don't think it impacted it at all, because the philosophical purpose of Freemasonry is universal. No matter where you go in the world, you know Freemasonry simply by its philosophical purpose, and that's simply “to take good men and make them better”. Now, in the process of it, in its operation, that's where it varies and you may think that there is a difference in the balance of power simply because now you are seeing more Freemasonry than you have seen in the past. When you look at Latin America, there are so many different Grand Lodges existing there – even in the country of Brazil you have the National Grand Orient, the State Grand Lodges in

stat, există și Marile Oriente independente. Dacă balanța de putere depinde de voturile exprimate în cadrul Conferinței Mondiale, atunci cu siguranță există o diferență în influența pe care o pot genera aceste zone ale lumii.

Tom, acum vom încerca să mergem în Europa. Spune-mi, te rog: există diferențe între Francmasoneria est-europeană și cea vest-europeană?

Nu cred că există o diferență între Francmasoneria est-europeană și cea vest-europeană – există o diferență în felul cum operează Francmasoneria.

Mă întorc din nou la ceea ce am denumit „stiluri” ale Francmasoneriei. Eu plasez Europa de Vest în stilul filosofic. Europa de Est experimentează Francmasoneria în mare măsură pentru prima dată în existența ei. Poate că acum zeci de ani a existat Francmasonerie – și chiar a existat – în multe dintre țările europene, înainte de comunism, nazism și alte forme totalitare de guvernământ care au afectat și chiar distrus Francmasoneria în Europa de Est. Timp de câteva zeci de ani, Francmasoneria pur și simplu nu a existat în Europa de Est. Francmasoneria are voie acum să opereze în aceste țări, dar când eu am ajuns pentru prima dată în Europa de Est – iar prima țară pe care am vizitat-o a fost România, în anul 2000 – primul lucru pe care l-am observat în călătoriile prin Europa de Est a fost că popoarele Europei de Est au o altă mentalitate decât în Europa de Vest, ba chiar decât oriunde în lume. Părea să existe o neîncredere inerentă, sau cel puțin dobândită, față de organizații. Iar Francmasoneria a trebuit să-și prezinte mult mai puternic obiectivul în țările est-europene. Diferența pe care o văd între Europa de Est și, de fapt, oricare altă țară din lume este pur și simplu nevoia publicului de a se obișnui cu libertatea de a putea avea o organizație cum este Francmasoneria.

În Europa de Est Francmasoneria se confruntă cu o mare provocare, și se va confrunta încă mult timp, până când publicul din țările est-europene se va obișnui cu acea formă de libertate pe care nu ați cunoscut-o atât de mult timp.

Un lucru pe care l-am descoperit, însă, și pe care îl admir enorm la Europa de Est: în primul rând, faptul că sunteți selectivi. Majoritatea francmasonilor pe care i-am întâlnit în Francmasoneria est-europeană sunt intelectuali, persoane dedicate organizației. Poate că acest lucru nu e adevărat în toate cazurile, dar este fără îndoială mai valabil aici decât în Francmasoneria din alte părți ale lumii. De exemplu, în Francmasoneria est-europeană am găsit o mai mare concentrație de oameni cultivați decât în alte părți. Când spun „cultivați” mă refer la faptul că au diplome universitare. Membrii voștri au diplome universitare într-un procentaj mult mai mare decât în alte părți ale lumii.

each of the states, you have independent Grand Orients. If the balance of power depends upon the voting that takes place in the World Conference, then there's certainly a difference in the influence that these areas of the world may generate.

Tom, now we'll try to go to Europe. Tell me, please: are there differences between Eastern and Western Freemasonries?

I don't know that there's a difference between Eastern and Western Freemasonry – there is a difference in the way that the Freemasonry operates. And again I refer back to what I have regarded as “styles” of Freemasonry. Western Europe I place in a philosophical style. Eastern Europe is experiencing Freemasonry to a great extent for the first time in its existence. Now, there may have been Freemasonry – and there definitely was Freemasonry – in many of these European countries decades ago, before communism, Nazism and different totalitarian forms of government impacted the Freemasonry, and in fact destroyed Freemasonry in Eastern Europe. And for many decades Freemasonry simply did not exist in the Eastern European countries. Freemasonry now is permitted to operate in these countries, but when I first came into Eastern Europe – and the first country I visited in Eastern Europe was Romania, and that was back in the year 2000 – the one thing I noted in my travels through Eastern Europe was that I was dealing with a different mindset in the peoples of Eastern Europe than I experienced in Western Europe, indeed than I experienced anywhere else in the world. There seemed to be an inherent, or at least acquired, distrust towards organizations. And there was a greater need for Freemasonry to display to Eastern European countries its purpose. The difference that I find between Eastern Europe and, in fact, any other country in the world is simply the need for the public to adjust to the freedom of being able to have an organization like Freemasonry to exist.

There is a great challenge for Freemasonry in Eastern Europe, and there will be a great challenge for a long time to come until the public in Eastern European countries adjusts to that form of freedom that you have not known for so long. One thing I have found, though, that I admire greatly in Eastern Europe: first of all, it's your selectivity. Most of the men that I have found in Eastern European Freemasonry are intellectual, dedicated individuals to the organization. This may not always be true, but it certainly is more true than I've found in Freemasonry in other parts of the world. I find a greater concentration, for example, of educated individuals comprising Freemasonry in Eastern Europe. When I say educated I mean with academic degrees. Far greater percentage of your membership hold academic degrees from universities than I find in many other parts of the world.

Amintiri despre Tom Jackson

Acum și până la sfârșitul vieții îmi voi aminti de glasul lui anunțând cu putere: „Pentru prima, a doua și a treia oară îl întâmpin, îl salut și îl proclam pe Prea Respectabilul Frate Andrei Bogdanov Mare Maestru al Marii Loji a Rusiei și îi chem pe toți Frații să-i recunoască funcția și să-l salute, câte unsprezece urmându-mi exemplul”.

Thomas Jackson m-a instalat și proclamat Mare Maestru al Marii Loji a Rusiei în iunie 2007. A fost punctul culminant al celui mai dificil Convent anual din toată istoria Francmasoneriei Ruse. Sper că Tom a făcut atunci o alegere pe care n-a trebuit s-o regrete niciodată.

Am devenit prieteni de atunci. Pentru mine, un Mare Maestru Ucenic, el a devenit Marele Învățător și îndrumătorul credincios prin labirintul încurcat al sistemului masoneriei internaționale. Așteptam cu nerăbdare fiecare întâlnire cu el. Am încercat pe cât am putut să-i pun întrebări despre istoria și tradiția activităților masonice, dar și despre partea lor managerială. Tom mi-a răspuns cu infinită răbdare. Iar ce mi s-a părut uluitor de important este că mare parte din aceste informații nu puteau fi găsite în cărți sau în vreo altă sursă, fie ea internet sau bibliotecă. Știa totul despre Marile Loji: le cunoștea istoria, ritualurile și starea de la momentul respectiv.

Însă cea mai importantă lecție pe care mi-a predat-o a fost știința de a construi relații fraterne în orice situație și de a rămâne sensibil la orice probleme ale Fraților. Și m-a învățat arta tăcerii, pe care a deprins-o în timpul Uceniciei și pe care a păstrat-o chiar și în cele mai înalte funcții din Francmasonerie.

Au fost aproape cincisprezece ani de prietenie, ne-am întâlnit de multe ori în diferite țări și pe diferite continente. Gluma mea preferată era să-i spun că ar trebui să fie numit pilot onorific al tuturor Americilor la cât de mult circula cu avionul.

Dar mai cu seamă întâlnirile noastre din Rusia au fost memorabile. A fost în Rusia de șapte ori în

Memories of Tom Jackson

Now and till the end of my life I keep in my memory his voice, loudly saying “For the first, second and third time I hail, salute and proclaim the Most Worshipful Brother Andrei Bogdanov Grand Master of the Grand Lodge of Russia and I call upon all the Brethren to recognise him as such and salute him by eleven copying my example”.

Thomas Jackson installed and proclaimed me as Grand Master of the GL of Russia in June 2007. It was the culmination of the most difficult annual communication in all the history of the Russian Freemasonry. I hope Tom did at that moment the choice that he never had to regret.

We became friends since then. For an Apprentice Grand Master that I am he became the Grand Teacher and the faithful guide through the tangled maze of the world masonic system. I was impatiently looking forward for every meeting with him. I tried as much as I could to ask questions about the history, traditions but also about the managerial side of the masonic work. Tom was responding those questions with an infinite patience. And what was amazingly important is that most of that information could not be retrieved from any other source would it be the Internet or any imaginable books. He knew everything about the Grand Lodges: their history, their rituals their current situation.

But the most important lesson that he taught to me was the science of building the fraternal relations in any situation and to be sensitive to any problems of Brothers. And he taught me the art of silence that he learned being Apprentice and that he kept till the highest positions in Freemasonry.

It was almost fifteen years of friendship, we met multiple times in different countries and on different continents. My preferred joke was then telling him that he should be named honorary pilot of all the Americas for the number of flights he does.

But our meetings in Russia are particularly memorable. He visited Russia seven times in fifteen

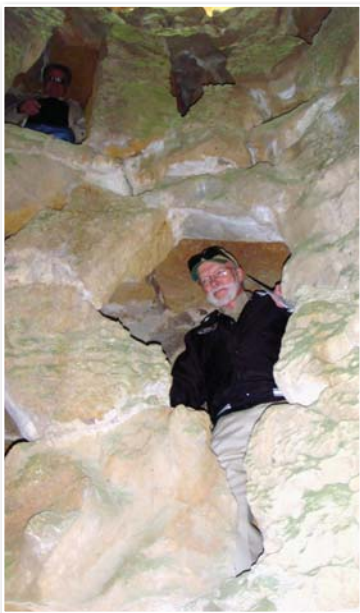

cincisprezece ani. Fiecare vizită a fost ca o lecție pentru toți francmasonii ruși. Nici vorbă de prelegeri plictisitoare, toate discuțiile noastre au fost deosebit de instructive și i-am apreciat întotdeauna incomparabilul simț al umorului.

E greu să folosec timpul trecut când vorbesc despre Tom. Pur și simplu nu vreau să-mi iau la revedere de la el. Simt mereu că la un moment dat în timpul Conventului anual, care o să aibă loc în curând, o să vină din nou să mă atingă pe umăr și să-mi spună: „ei bine, acum luăm un pahar de whisky bun și stăm de vorbă”...

years. And every visit was like a lesson for all the Russian freemasons. There were no boring lectures, all our talks were very instructive, and we always could appreciate his incomparable sense of humour.

It's difficult to use the past tense when speaking about Tom. I just don't want to tell him goodbye. I always feel like at some upcoming annual communication he'll come again to tap me on the shoulder and to say: "well, now we take a glass of good whisky, and we talk"... ■

Claudiu Ionescu

de vorbă cu / talking to

THOMAS JACKSON

Problemele de astăzi ale Masoneriei

Tom, care este cea mai dificilă problemă cu care se confruntă astăzi Francmasoneria?

Aici, din nou, Claudiu, ca să răspund la o asemenea întrebare cred că e nevoie să mă întorc la diferitele zone ale lumii pe care le-ai pomenit tu. În Statele Unite – de fapt, în toate țările vorbitoare de limbă engleză –, cea mai mare provocare este pierderea numărului de membri și scăderea calității membrilor rămași în organizație. Tocmai am citit un articol scris de un profesor mason din Australia, pe nume Kent Anderson, care a studiat Marile Loji și a scris un articol numit „Viitorul Francmasoneriei în țările de limbă engleză”. Articolul său cuprindea toate Marile Loji ale Australiei, toate Marile Loji din Europa de Vest, unele Mari Loji din Argentina și America de Nord (Statele Unite, Canada) și din alte părți ale lumii. Studiul acela a arătat că fiecare țară din lume – de reținut că studiul a fost realizat pe o perioadă de 30 de ani – toate țările care au avut Francmasonerie au înregistrat o creștere în numărul de membri cuprinsă între 23% și 200% – mai puțin țările vorbitoare de engleză și Marile Loji Unite ale Germaniei, iar scăderea numărului de membri în Germania a fost, probabil, rezultatul retragerii trupelor Aliate, americani și britanici, care erau staționate acolo.

Fiecare țară vorbitoare de engleză a suferit o scădere a numărului de membri cuprinsă între 21% și 85% în aceeași perioadă de 30 de ani. Concluzia lui Kent Anderson a fost aceeași la care am ajuns eu în urmă cu 30 de ani: aceea că problema pe care o avem în țările vorbitoare de limbă engleză este stilul Francmasoneriei pe care l-am dezvoltat – un stil caritabil. Francmasoneria din Statele Unite, de exemplu, a atins numărul maxim de membri în 1959, circa 4,1 milioane. Astăzi am ajuns la mai puțin de 1 milion. Dacă mă întorc și mă uit la declinul treptat din 1959, din anii '60 și '70, vorbim despre o scădere a numărului de membri provocată în mare măsură de moartea atât de multor membri care se alăturaseră după Al Doilea Război Mondial. Prin 1980 am început să ne îngrijorăm pentru prima oară din pricina pierderii numărului de membri și am coborât standardele Francmasoneriei ca să acceptăm membri noi. Rezultatul a fost că am început să pierdem solicitări din partea profesioniștilor educați, când tocmai ei erau cei din rândurile cărora puteau veni cei mai mari conducători capabili ai

Problems facing Freemasonry today

Tom, what is the most difficult problem facing Freemasonry today?

Here, again, Claudiu, in order to answer a question like that I think it's necessary that we go back into the different areas of the world that you are referring to. In the United States – in fact, in all the English-speaking countries – the greatest challenge that exists is the loss in membership numbers and the decrease in quality of the composition of the organization. I just read a paper that was done by a Masonic scholar in Australia by the name of Kent Anderson, and he did a study of the English-speaking Grand Lodges and he wrote a paper called “The Future of Freemasonry in English-Speaking Countries”. His study involved all the Grand Lodges of Australia, all the Grand Lodges of Western Europe, some of the Grand Lodges of Argentina and North America (United States, Canada), the different areas of the world. And what that study did was show that every country in the world – and this study was done over a 30 year period – every country in the world that had Freemasonry had a positive increase in membership ranging between 23% and 200% – except the English-speaking countries and the United Grand Lodges of Germany, and Germany's decrease in membership was probably the result of the withdrawal of Allied troops, the Americans and the British that were stationed there.

Every English-speaking country had a decrease in membership ranging between 21% and 85% over that same 30 year period. Kent Anderson's conclusion was the same conclusion that I reached 30 years ago: that the problem that we have in English-speaking countries is the style of Freemasonry that we have evolved into: a charitable style. Freemasonry in the United States for example peaked in membership numbers in 1959 at around 4.1 million. Today we are down to under 1 million. And I go back and look at that gradual decline from 1959, the 1960s and 70s – it was a decrease in numbers generally because of the death of so many of our members that had become members since the Second World War. Around 1980 we began for the first time to become concerned about the loss in numbers and we lowered the standards of Freemasonry to accept new members. As a result, we began to lose the petitions from educated professional men, and they were the ones that really provided the greatest capable

organizației. Atunci, pentru a încerca să creștem din nou numărul membrilor, am început să strângem bani pe care să-i dăm instituțiilor caritabile publice – rezultatul a fost că ne-am distrus imaginea în societate și, din nou, acest lucru a dus la declinul continuu al numărului de membri. Astăzi vedem în Francmasoneria din Statele Unite, din Australia, din Anglia – din toate țările vorbitoare de engleză, unde s-a dezvoltat în linii mari același stil de Francmasonerie – vedem, așadar, o scădere continuă a numărului de membri. În Statele Unite am dezvoltat un program pe care-l numim „Stilul Tradițional al Francmasoneriei”, în cadrul căruia ne străduim să înființăm loji, să dezvoltăm loji care folosesc un stil de Francmasonerie diferit, mai asemănător cu cel european din Europa de Vest. Kent Anderson nu a implicat Marile Loji Est-Europene în studiul său pentru că ele nu există de îndea ajuns de mult timp încât să înregistreze un impact.

În Europa de Est – de fapt, probabil că în toată lumea – aș spune că cea mai mare provocare din Francmasoneria de astăzi sunt variabilele interne pe care le găsim în Francmasonerie. În trecut, cele mai mari provocări au venit din partea guvernelor și a instituțiilor religioase și proveneau, toate, din exterior. Nu au avut niciodată un impact major asupra Francmasoneriei și am reușit mereu să ne ridicăm deasupra acestor provocări. Astăzi, nu cred că provocările cele mai importante provin din exterior – astăzi cele mai mari provocări sunt interne: pierderea conducătorilor competenți și dezvoltarea unor orgolii mari. Am subliniat de nenumărate ori că fiecare dintre noi am obținut în viață ceea ce am obținut datorită orgoliului care ne-a mânat de la spate, că fără acest orgoliu nici unul dintre noi nu ar fi realizat tot ce a realizat. Dar am ținut un discurs la Conferința Conducătorilor de Rit Scoțian poate acum 30 de ani în care am remarcat că, într-adevăr, am câștigat tot ce am câștigat de pe urma orgoliilor, dar moștenirea pe care o lăsăm va depinde mult mai mult de capacitatea noastră de a ne tempera orgoliul, nu de a-l folosi. Din păcate, aceasta devine cea mai mare provocare a noastră de azi și, ca să fim foarte direcți – cu siguranță în Statele Unite, cu siguranță în țările vorbitoare de engleză – este rezultatul faptului că am uitat de unde am plecat. În al doilea an în postul de Mare Secretar al Marii noastre Loji am scris o mică rugăciune: „Doamne, te rog nu mă lăsa niciodată să uit de unde vin, și lasă-mă să înțeleg când să renunț”. Mulți oameni mari pe care i-am cunoscut uitaseră de unde au plecat și la fel de mulți nu au știut când să renunțe. Drept urmare, moștenirea pe care au lăsat-o, în ciuda tuturor contribuțiilor lor, este o moștenire negativă, în loc să fie una pozitivă.

leadership to the organization. Then, in order to try to increase our membership again, we began to raise monies to give to public charities – as a result, we destroyed our image in society and again that led to a continual decline in numbers. The result today is now we’re looking at Freemasonry in the United States, in Australia, in England – in all of the English-speaking countries, which evolved pretty much the same style of Freemasonry – we’re looking at a continual decline in our numbers. In the United States we’ve developed a program which we call “Traditional Style of Freemasonry” in which we try to create lodges, to developing lodges that use a different style of Freemasonry and are more similar to the European style of Freemasonry, in Western Europe. Kent Anderson did not involve the Eastern European Grand Lodges in his study because they weren’t in existence for a long enough period of time to show an impact.

In Eastern Europe – in fact, probably all over the world – I would say our greatest challenge to Freemasonry today is the internal variables we can find in Freemasonry. In the past, our greatest challenges have been from governments and from religious institutions, and they were all external. They never had a great impact on Freemasonry, we’ve always been able to rise above these challenges. Today, I don’t think our greatest challenges are external to our organization – today our greatest challenges are internal, in the loss of capable leadership, the development of big egos. I made the emphasis many, many times that every one of us have gained what we have gained in our lives because we have an ego driving us, that without that ego none of us would have accomplished what we’ve accomplished. But I have a speech to the Leadership Conference of the Scottish Rite maybe 30 years ago, and in that speech I made the observation that we did, indeed, gain everything that we have gained in our lives by the use of our egos, but that the legacy that we will leave behind will depend far more upon our ability to control our ego than to use our ego. Regretfully, that becomes our greatest challenge today, and it’s a result, very frankly – certainly in our country, certainly in most of the English-speaking countries – of us forgetting where we came from. I wrote a little prayer the second year I was Grand Secretary of our Grand Lodge that stated simply: “Dear God, let me never forget where I came from, and let me know when to quit”. So many great men that I have known forgot where they came from, and so many did not know when to quit. As a result, the legacy they left behind, in spite of all their contributions, the legacy they left behind was a negative legacy, instead of a positive one.

JEFFREY M. WILLIAMSON | Past Grand Master 2016-2018, Grand Lodge of New York
Chair, Correspondence and Relations Committee GLNY
Past Board Member, World Conference Regular Grand Masters
Past General Chair CGMNA

Francmasoneria globală a fost îmbunătățită și consolidată pentru că Tom a slujit Fraternitatea

The global Freemasonry is much more improved and robust because Tom served our Fraternity

S-a spus în ritualul nostru că „Adevărul este un atribut Divin și temelia tuturor virtuților”. Tânărul pelerin care caută „Adevărul” în schimbătorul peisaj Masonic internațional va fi repede „copleșit” în eforturile sale, ajungând să se confrunte cu o cacofonie de opinii și retorici diferite prezentate de anumite jurisdicții și entități, fiecare dintre ele promovându-și propria agendă.

Ca tânăr „pelerin” și eu am fost pus la încercare în misiunea mea de găsire a „Adevărului”, iar Drept Respectabilul Thomas W. Jackson s-a înălțat de multe ori la nivelul situației ca să-mi arate calea și „Adevărul” real despre respectiva chestiune. Prietenia noastră a început cu mulți ani în urmă, când Fratele Jackson participa în mod regulat la Conventul Anual al Marii Loji a Statului New York. În 2005, Drept Respectabilului Thomas W. Jackson i-a fost decernat Premiul pentru Realizări Deosebite din partea Marii Loji a Statului New York, cea mai înaltă distincție care poate fi conferită în jurisdicția noastră.

Datorită cunoștințelor despre Francmasonerie din lumea întreagă, mulți lideri ai Francmasoneriei căutau să-i afle părerile, mai ales când venea vorba despre relațiile internaționale ale unei Marii Loji. În postul de Secretar Executiv al Conferinței Mondiale a Marilor Loji, funcție pe care a deținut-o multă vreme, Drept Respectabilul Thomas W. Jackson nu doar că avea cunoștințe despre o anumită problemă, ci era foarte probabil să aibă cunoștințe personale despre o anumită problemă, pentru că fusese chiar de față atunci când avusese loc un anumit incident!

De multe ori am găsit că e necesar să-l sun pe Drept Respectabilul Thomas W. Jackson acasă în Pennsylvania și, indiferent ce ar fi făcut în acel moment, mi-a răspuns de fiecare dată. Atunci când nu era în țară, mă contacta de fiecare dată la întoarcere.

It has been said in our ritual that “Truth is a Divine attribute and the foundation of every virtue”. The young pilgrim who seeks “Truth” within the shifting international Masonic landscape will quickly become “bogged down” in his labors as he is confronted by a cacophony of diverse opinions and rhetoric presented by certain jurisdictions and entities; each promoting their own agendas.

As a young “pilgrim” I too was tested in my quest for “Truth” and Right Worshipful Thomas W. Jackson rose to the occasion in many instances to point the way and show the real “Truth”

surrounding an issue. Our friendship started many years ago when Brother Jackson would regularly attend the Grand Lodge of the State of New York’s Annual Communication. In 2005, RW Thomas W. Jackson was presented the Distinguished Achievement Award of the Grand Lodge of the State of New York, the highest honor that can be conferred in our jurisdiction.

Because of his world-wide knowledge of Freemasonry, his opinion was highly sought by many leaders of Freemasonry, especially when dealing with a Grand Lodge’s international affairs. As the long tenured Executive Secretary of the World Conference of Grand Masters, Right Worshipful Thomas W. Jackson would not only be completely conversant about an issue but most likely would have direct personal knowledge about an issue because he was present when the incident actually occurred!

Many times, I found it necessary to telephone Right Worshipful Thomas W. Jackson at his home in Pennsylvania and no matter what he was doing, he always took my call. When he was out of the country, he would always make contact when he returned.

Fratele Jackson era complet nepărtinitor în privința problemelor internaționale și nu avea nici un fel de animozitate față de nimeni sau de vreo jurisdicție. Pe el îl interesa numai să ajungă la miezul de „Adevăr” al chestiunii și să facă lucrul corect!

În opinia mea, întreaga Comunitate Masonică l-a pierdut pe unul dintre cei mai apreciați și influenți Masoni ai acestei generații. Starea Francmasoneriei globale a fost mult îmbunătățită și consolidată pentru că el a slujit marea noastră fraternitate. Vom simți lipsa priceperii lui de a conduce, a judecății și a observațiilor lui atente încă mulți ani de acum încolo. Fie care Marele Arhitect al Universului să-l ducă la Sine și să-l ocrotească veșnic pe dragul nostru Frate Thomas W. Jackson și să-l țină în mâinile Lui. Amin

Al vostru,
Jeffrey M. Williamson

Brother Jackson was completely impersonal when it came to international issues and held no animosity against anyone or any jurisdiction. His only interest was to get to the “Truth” of the matter and to do what is right!

In my opinion, the entire Masonic Community lost one of the most celebrated and influential Masons of this generation. The condition of global Freemasonry is much more improved and robust because he served our great fraternity. His skillful leadership, judgement, and careful considerations will be sorely missed for many years to come. May the Great Architect of the Universe keep and protect our dear Brother Thomas W. Jackson forever and hold him in the palm of His hand. Amen ■

Yours Truly,
Jeffrey M. Williamson

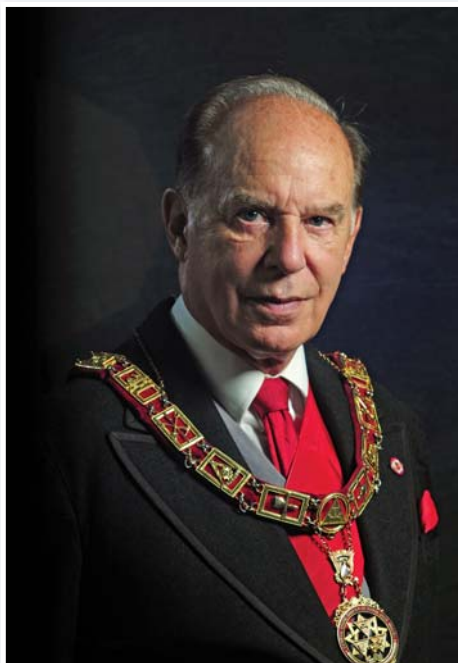
THOMAS W. JACKSON – In Memoriam

Frate Claudiu, acesta e un omagiu mărunț adus de un om care l-a admirat enorm și îți mulțumesc pentru această ocazie.

Să fiu rugat să spun câteva cuvinte despre Tom Jackson e o onoare în sine. L-am cunoscut pe Tom când am intrat în Mazoneria Internațională prin numirea mea ca Înalt Mare Preot Adjunct Regional pentru America Latină în Marele Capitul General Internațional al Masonilor Arcului Regal. Din câte îmi amintesc, Tom vorbea la Conferința CMI, iar eu i-am fost prezentat în noua mea funcție. A fost o ocazie nemaipomenită pentru mine să învăț de la maestru, iar el m-a călăuzit cu pricepere. S-a oferit să mă ajute și să mă sfătuiască în privința provocărilor cu care mă confruntam. Mi-am dat repede seama ce sursă nemapoimenită de informații aveam la dispoziție, pentru că mi-a oferit cunoștințele lui în aproape orice situație mi-a apărut în cale.

Mai târziu, când am hotărât să candidez la postul de Mare Scrib General, Tom s-a oferit să mă sprijine și a scris un eseu foarte sensibil în sprijinul cauzei mele. Nu am nici o îndoială că impactul acestuia a influențat mult alegerea mea. Am vorbit împreună în America Latină și în Africa, și fiecare astfel de moment a fost pentru mine o ocazie să învăț mai multe. Tom a acceptat cu amabilitate două invitații de a vorbi pentru mine la două întâlniri speciale la New York și eram mereu recunoscători pentru timpul pe care și-l găsea ca să stea de vorbă cu noi. Ultima dată când m-am sprijinit pe Tom a fost acum doi ani, când ne-am confruntat cu niște evenimente extraordinare în Brazilia. Într-o perioadă când am fost copleșiți de provocări pe care le-am împărtășit cu Tom, el a venit cu răspunsul la problemă. Faptul că problema a fost rezolvată astăzi datorită îndrumărilor lui e un exemplu al înțelegerii sale uluitoare. Mulți masoni încă pot beneficia de pe urma celor mai bune lucruri pe care le poate oferi Breasla datorită îndrumărilor și ghidării lui înțelepte și profunde. Fie ca amintirea zâmbetului său, a replicilor sale rapide, a înțelepciunii și glasului său grav să rămână vii pentru totdeauna în inimile noastre. Odihnească-se în pace.

Cu drag, Ted

Brother Claudiu, this is a poor tribute from a great admirer and I thank you for giving this opportunity.

To be asked to offer some comment about Tom Jackson is an honor in itself. I first became acquainted with Tom when I was introduced to International freemasonry by my appointment to the office of Regional Deputy General Grand High Priest for Latin America for the General Grand Chapter of Royal Arch Masons International. Tom was speaking at a CMI conference as I recall, and I was introduced to him in my new capacity. It was a great opportunity for me to learn from the master and he guided me well. He offered

to assist me and consult on challenges as I faced them. I quickly realized what a source of information I had tapped in to as he provided insight into almost every challenge I had.

Then, when I decided to run for General Grand Scribe, Tom offered to support me and wrote a very sensible testimonial for my cause. I have no doubt that its impact had much to do with my getting elected. We experienced joint speaking opportunities in Latin America and in Africa and every case was a learning opportunity for me. Tom graciously accepted two offers to speak at special gatherings in New York for me and always made us grateful that he had found the time to spend with us. The last occasion that I had to lean on Tom was two years ago when we were faced with extraordinary events in Brazil. In a time when we were overloaded with challenges that we shared with Tom, he came back with the answer to the problem. This was an example of his amazing insight that that issue has been resolved today because of the direction that he gave. Great numbers of masons are still able to benefit from the best that the craft has to offer because of his wise and thoughtful guidance and direction. May the memory of his smile, quick retort, insight and gravelly voice remain alive in our hearts forevermore. May he rest in peace." ■

Cordially, Ted

Virtus Junxit Mors Non Separabit

Drept Respectabilul Frate Thomas W. Jackson, odihnească-se în pace, a petrecut practic o viață de om în interiorul Breslei. A fost unul dintre puținii care a depus eforturi peste tot pe glob ca să aducă o perspectivă nouă asupra Marilor Provocări ale Breslei atunci când era Cea Mai Mare Nevoie.

În călătoria sa masonică de 58 de ani, mentalitatea lui unică și abordarea unitară asupra Francmasoneriei, prin înțelegerea respectării tradiționale a stilurilor, au avut drept rezultat numeroase învățături pentru viitorul Breslei noastre.

Despre felul lui de a conduce care te inspira și stilul personal al deducțiilor, bazate pe observațiile din timpul călătoriilor realizate în interesul Francmasoneriei, nu se poate spune decât că erau extraordinare.

Drept Respectabilul Frate Thomas W. Jackson a spus cândva: „Să nu aveți nici o îndoială, Frații mei – Francmasoneria este cea mai măreață organizație concepută de mintea omului. A avut un impact asupra evoluției societății civile mai mare decât oricare altă organizație în afară de religia organizată”. Și a adăugat: „Lumea are înfățișarea de astăzi datorită faptului că Francmasoneria a existat.”

DRF Thomas W. Jackson voia ca Viitorul Francmasoneriei să fie în siguranță, indiferent de numărul de membri sau de statistici. A fost un om de Onoare, iar iubirea lui frățească l-a împins să se dedice și să slujească Breslei și fraților lui. Cu toții îi cunoșteam pasiunea și altruismul față de comunitatea noastră, într-atât de mari încât a străbătut lumea în lung și-n lat ca să perfecționeze Breasla și să stabilească legături cu frații săi, oferindu-le îndrumări izvorâte din înțelepciunea și devotamentul lui.

Îi vom păstra veșnic amintirea în inimi, alături de moștenirea pe care sper că vom trăi cu toții să o împlinim prin eforturile noastre comune și neîncetate.

Drept Respectabile Frate, nu vei fi uitat niciodată...
Virtus Junxit Mors Non Separabit.

RWB Thomas W. Jackson May His Soul Rest in Peace has spent literally a lifetime inside The Craft. He was one of the few who has worked around the globe to bring a fresh point of view to Greater Challenges of the Craft when there was the Greatest Need.

His unique mindset and his unitarily approach to Freemasonry by understanding traditional observance of its styles in his 58 years long journey had resulted with numerous learnings for the future of our Craft.

His inspirational leadership and his personal style of deductions based on his observations throughout his journey of Freemasonry can only be described

as extraordinary.

RWB Thomas W. Jackson once stated that “Make no doubt about it, my Brothers, Freemasonry is the greatest organization ever conceived by the mind of man. It has impacted the evolution of civil society beyond that of any organization outside of organized religion.” And added “The world is as it is today because Freemasonry lived.”

RWB Thomas W. Jackson wanted the Future of Freemasonry be safe regardless of numbers and statistics. He was a man of Honor and his brotherly love has taken him to a level and dedication of service to the Craft and his fellow brethren. All of us knew about his passion and his selflessness devoted to our community so that he travelled the whole world in the name of perfecting the Craft and unite with his brethren by giving them insights based on his wisdom and commitment.

He will always be remembered in our hearts with his legacy that I hope we will all live to fulfil with our joint and continuous efforts. ■

RWB Brother You will never be forgotten...
Virtus Junxit Mors Non Separabit.

VICTOR GILLEN | Past Grand Master of the Grand Lodge of Luxembourg
Sovereign Grand Commander of the Scottish Rite for Luxembourg

Tom mi-a fost Frate, Prieten și Companion

Dragul meu frate Claudiu Ionescu,

L-am cunoscut pe Tom Jackson în Italia, în cadrul Conventului Marelui Orient al Italiei și la Conventul Marii Loji Regulare a Belgiei. Ne-am împrietenit definitiv.

Asta se întâmpla pe vremea căderii Zidului Berlinului și în timpul constituirii Marilor Loji Regulare din toate fostele țări comuniste, unde ne întâlneam adesea. Discutam mereu despre Francmasonerie și despre felul în care se constituia Francmasoneria în aceste țări.

Tom avea cunoștințe vaste despre Masonerie și am învățat multe de la el. Am avut chiar plăcerea să-l invit o dată la Marea Lojă a Luxemburgului.

Tom mi-a fost Frate, Prieten și Companion. În ultima vreme nu mai păstraseram legătura și am vrut să-l contactez. Aveam un presentiment foarte neplăcut.

Mail-ul de la Marele Orient al Italiei mi-a confirmat presentimentul. Tom a plecat la Orientul Etern.

Francmasoneria internațională a pierdut un mare Frate. Francmasoneria internațională îi va cinsti mereu amintirea.

Tom has been Brother, Friend and Companion

My dear Brother Claudiu Ionescu,

I met Tom Jackson for the first time in Italy at the official meeting of the Grande Oriente d'Italia (GOI) and at the meeting of The Grande Loge régulière de Belgique.

We became friends forever.

This was in the time of the falling of the Wall in Berlin and the constitution of Regular Grand Lodges in all the former communist countries, where we often met. Our discussions were always about Freemasonry and the manner in which Free Masonry constituted

itself in all these countries.

Tom had vast Masonic knowledge and I learned a lot from him. I even had the pleasure of inviting him once at the Grande Loge de Luxembourg. Tom has been a Brother, a Friend and a Companion.

Recently I had lost contact with him and was trying to reconnect. I had a very bad feeling. The mail from the GOI some days ago confirmed my feeling. Tom went to the Eternal Orient.

International Free Masonry has lost a great Brother.

International Free Masonry will keep a great memory of him. ■

Amintiri despre un mason important – Tom Jackson, Philadelphia, Pennsylvania, SUA

Pierderea lui Tom este o pierdere uriașă, pentru că Tom era o personalitate consacrată internațional a Francmasoneriei – Brazilia chiar a emis un timbru masonic cu figura lui Tom. De asemenea, a fost un susținător asiduu al dezvoltării Francmasoneriei în Europa de Est.

De-a lungul unei perioade de treisprezece ani a organizat și a prezidat Conferințele Mondiale ale Marilor Loji Masonice Regulare, în armonie cu francmasoni de pe toate continentele. Perspectiva lui de a consolida mișcarea în America Latină, Africa și Europa – mai ales în partea ei de est – a influențat permanent acest proces.

Acum înțelegem că nu mai este printre noi – a plecat pe drumul pe care trebuie să-l urmărim cu toții la un moment dat.

Memories about an important Freemason – Tom Jackson, Philadelphia, Penn., USA

Tom's loss is a great one, because Tom was a worldwide accepted figure of Freemasonry – in Brazil they even presented a masonic stamp with a picture of Tom – and he was also a powerful supporter of Eastern European Masonic development.

Over the course of 13 years he organized and led the World Conferences of Regular Masonic Grand Lodges, in harmony with Freemasons from all continents.

His view about strengthening the movement in Latin America, Africa and Europe – especially in the East – has always influenced this process.

Now we understand that he has passed away – he has taken the road that all of us must take at some point. ■

EUGEN OVIDIU CHIROVICI | Past Grand Master, National Grand Lodge of Romania
Honorary Director, MASONIC FORUM Magazine

Tom a fost un suporter entuziast al României

L-am cunoscut pe Thomas W. Jackson în februarie 2004, cu ocazia primei lui vizite în România, la scurtă vreme după ce preluasem mandatul de Mare Maestru. Trei luni mai târziu, ne-am reîntâlnit în Chile, țară care a găzduit Conferința Mondială în acel an. Începând chiar de atunci, am purtat împreună o mulțime de bătălii, fără să pierdem niciuna. Nu cred că Mazoneria Română, în particular, și țara noastră, în general, a avut vreodată un suporter mai înfocat decât Tom.

Eram amândoi admiratori ai vechiului Vest și-a mitologiei frontierei americane, așa că am pus la cale, împreună cu Mike, unul dintre ultimii cowboy autentici, o expediție în Wyoming, pe urmele faimoșilor Mountain Men, vînătorii din epoca de aur a comerțului cu blănuri, din prima jumătate a secolului al XIX-lea. Din păcate, starea de sănătate a lui Tom s-a deteriorat constant în ultimii ani, așa că nu am mai apucat să ne materializăm planul. În urmă cu trei luni, am primit de la el un e-mail pe care îl reproduc mai jos în engleză, așa cum a fost scris:

"Dear Eugene,

I think that I finally came up with something I cannot beat. The Indians never scalped me and the white outlaws never shot me but I think a damn little virus will win this battle. I didn't catch Covid but sitting around for almost two years wrecked my body.

I have had leukemia stage two for several years that has now advanced to stage three. I was in the hospital for two blood transfusions last week and now I have difficulties breathing. However, I have no regrets. I have lived for eighty-seven years and have met great people and made great friends. Eugene, it has been my privilege to include you as one of those great friends.

We never did get to ride into sunset, fight off the highwaymen or drink fire water in a Western saloon together, but we did have our good times. Don't give up the fight. Someone has to carry the banner for the future. Give my love to your wife."

Ne-am luat rămas-bun și m-am rugat pentru el. Apoi am aflat că și-a găsit în sfârșit liniștea.

Mă opresc aici pentru că, deși sunt scriitor, știu că alcătuirile imperfecte pe care le numim cuvinte nu pot exprima uneori ceea ce simțim, indiferent cum le-am pune laolaltă. So long, cowboy, see you on the other side.

Tom was an enthusiastic supporter of Romania

I met Thomas W. Jackson in February of 2004, when he first visited Romania, a short time after I was elected Grand Master. Three months later we met again in Chile, the country that hosted that year's World Conference. Starting from that very moment, we fought many battles together without losing any of them. I don't think that Romanian Freemasonry in particular and our country in general has ever had a more enthusiastic supporter than Tom.

We both admired the Old West and the mythology of the American Frontier, so with the help of Mike, one of the last authentic cowboys, we planned an expedition in Wyoming, on the trail of the famous Mountain

Men, the hunters from the golden age of the fur trade from the first half of the 19th century. Sadly, Tom's health had deteriorated constantly over the last years, so we never did get to put our plan into action. Three months ago I received an e-mail from him that I will now show you below, just as it was written:

"Dear Eugene,

I think that I finally came up with something I cannot beat. The Indians never scalped me and the white outlaws never shot me but I think a damn little virus will win this battle. I didn't catch Covid but sitting around for almost two years wrecked my body.

I have had leukemia stage two for several years that has now advanced to stage three. I was in the hospital for two blood transfusions last week and now I have difficulties breathing. However, I have no regrets. I have lived for eighty-seven years and have met great people and made great friends. Eugene, it has been my privilege to include you as one of those great friends.

We never did get to ride into sunset, fight off the highwaymen or drink fire water in a Western saloon together, but we did have our good times. Don't give up the fight. Someone has to carry the banner for the future. Give my love to your wife."

We said our good-byes and I prayed for him. Then I heard that he had finally found his peace.

I will stop here now because, although I am a writer, I know that these imperfect constructs we call words sometimes cannot express our feelings, no matter how we try and put them together. So long, cowboy, see you on the other side. ■

In Memoriam Thomas W. Jackson

Scriu aceste rânduri cu sufletul încărcat de tristețe, gândindu-mă la omul și masonul de excepție. Cu siguranță CV-ul lui este arhicunoscut, prezent peste tot unde s-a făcut și încă se va face spre eterna pomenire numele lui Thomas. Nu voi insista în această direcție.

L-am cunoscut la prima sa vizită în România, când mi-a fost încredințată de către Marele Maestru al MLNR, Eugen Ovidiu Chirovici, onoranta sarcină de a mă ocupa de organizarea vizitei în România a Drept Respectabilului Frate Thomas Jackson și a însoțitorului său, Fratele Wessley Wess. La acea dată eram Asistentul Marelui Maestru, iar Fratele Tom era de câțiva ani Primul Secretar Executiv al Conferinței Mondiale a Marilor Loje Masonice Regulare, funcție pe care a păstrat-o până în anul 2014, când a devenit Președinte Onorific Ad Vitam al acestei organizații. Am așteptat cu emoție această întâlnire, neștiind foarte bine preocupările extra masonice ale Fratelui nostru, ce aş putea să îi prezint unui vizitator de asemenea rang sosit pentru prima oară în țara noastră și nici care ar fi topul preferințelor sale estetice, culinare, de agrement, loisir etc.

Nu mică mi-a fost surpriza să constat că Tom era un om super normal, cu un puternic simț al umorului, obișnuit să coboare sau să urce la toate nivelurile diplomatice necesare, să mă bucur că iubește drumețiile, vânătoarea, pescuitul, aerul curat, concertele de calitate, obiectivele turistice de care, har Domnului, România nu duce lipsă, și mai presus de toate acestea, dragostea de a sta de vorbă și a întâlni Frații din România.

Pe tot parcursul vizitei, am fost acompaniat de fiul și Fratele meu Mihai, un excelent vorbitor de limba engleză, care a reușit de fiecare dată, cu umor și har, să-i prezinte lui Tom, cu cele mai frumoase cuvinte,

I write this with a heavy heart, thinking about the exceptional human being and Mason. His CV is widely known, I am sure, as it is present everywhere where they did and will be doing a requiem for Thomas. I will not go further in this direction.

I first met him when he first came to Romania, when I was granted by the Grand Master of the NGLR Eugen Ovidiu Chirovici the honor to organize the visit for Right Worshipful Brother Thomas Jackson and his companion, Brother Wessley Wess. At the time I was the Grand Master's Assistant, and Brother Tom had for some years now been the First Executive Secretary

of the World Conference of Regular Masonic Lodges, a position which he kept until 2014, when he became Honorary President Ad Vitam of this organization. We had very anxiously been waiting for this meeting, as we did not know our Brother's extra-masonic interests, did not know what to present to such a high-ranking visitor on his first visit to our country, nor did we know his preferences in terms of art, cuisine, entertainment and so on.

It was no small surprise for me to find that Tom was an extremely normal man, with a strong sense of humor, used to go down or up to any diplomatic level required. I was happy to find out that he liked hiking, hunting, fishing, fresh air, good concerts, enjoying touristic attractions – and God knows Romania has no small amount of those – and most of all that he loved to talk to and meet the Romanian Brethren.

Over the course of the visit I was accompanied by my son and Brother Mihai, an excellent English speaker, who on every occasion explained to Tom, using the most beautiful words, the wonderful places we visited and the Fraternal Agapes that were held everywhere we went.

minunatele locuri vizitate și Agapele Fraterne care au avut loc peste tot unde am fost.

Un gând de aleasă mulțumire și Fraților din Orientele: Constanta, Iași, Vaslui, Suceava, Neamț, Botoșani, care au contribuit din plin ca acest prieten, Frate Mason și însoțitorul său să îndrăgească România și Masoneria Română.

Îmi telefona foarte des din Statele Unite, mulțumind de fiecare dată pentru bucuria de a fi vizitat vestitele Mănăstiri din Bucovina, pentru frumoasele Ținute Rituale din București, Vaslui, Iași și Botoșani, pentru vizitele făcute în câteva fonduri de vânătoare din Moldova, unde s-a bucurat doar să privească minunate exemplare de cerb carpatin, urși și mistreți capitali.

Mulțumesc Marelui Arhitect al Universului pentru bucuria și onoarea de a fi cunoscut prietenia adevărată a unui mare Om și Mare Mason, care a ajutat România masonică mai mult decât oricine până acum!!!

Cu adânc respect, petrec amintirea ta spre Orientul Etern, Iubite Frate, Thomas W. Jackson.

JELIM, JELIM, JELIM, DAR SPERĂM!

I would like to also thank our precious Brethren from the Constanța, Iași, Vaslui, Suceava, Neamț and Botoșani, who didn't spare any effort so that this friend and Masonic Brother and his companion could fall in love with Romania and Romanian Freemasonry.

He used to call me a lot from the United States, each time thanking me for the joy of having visited the famous monasteries in Bucovina, for the beautiful lodge ritual meetings in Bucharest, Vaslui, Iași and Botoșani, for his visits to some hunting grounds in Moldova, where he was happy to just look at some wonderful red deer, bears and wild boars.

I thank the Grand Architect of the Universe for the joy and honor of having known the true friendship of a great Man and Mason who helped Masonic Romania more than anyone until now!

It is with the utmost respect that I see your memory through to the Eternal Orient, Beloved Brother Thomas W. Jackson.

WE MOURN, WE MOURN, WE MOURN, BUT WE KEEP OUR HOPE!

Nemuritorul Tom Jackson

În tradiția Yoruba, anumite persoane nu mor. Ele fac trei pași, se îndepărtează de noi și trec dincolo pentru a deveni Strămoși, adică Nemuritori, în slujba unei cauze nobile.

Nu tuturor le este dat să devină nemuritori.

Este un privilegiu rar, rezervat celor care au dus o viață exemplară în slujba altora și care au fost pe deplin spirituali.

Așa a fost și cazul unui Înalt Ilustru și Drept Respectabil Frate pe care l-am cunoscut bine și cu care am învățat să colaborez și să-l iubesc frățeste între 2009 și 30 decembrie 2021, ziua în care a decis să-și stingă lumânarea, la vârsta de 87 de ani, să-și lase mistria deoparte, încheindu-și lucrul la construirea unei umanități mai bune.

În 2012, în cadrul Conferinței Mondiale a Marilor Loji din Chennai, în India, s-a țesut între noi și ne-a adus împreună o simpatie firească, la fel ca între doi frați din aceeași familie numeroasă și diversă.

Marele Maestru din Trecut Jean K. Gousse m-a însoțit în prima mea deplasare oficială în calitate mea de Mare Principal al Marelui Capitul Suprem al Arcului Regal din Haiti și de Înalt Respectabil Mare Maestru al Marii Loji a Maeștrilor Mark din Haiti.

Se întâmpla în noiembrie-decembrie 2012.

Marele Orient din Haiti (1824), regular și recunoscut, a semnat în ianuarie 2012, sub egida Președintelui din Haiti, Michel Joseph Martelly, un Protocol de Unire între jurisdicția recunoscută și regulată și cealaltă.

O premieră în Haiti.

Problemele urmau să apară imediat după semnarea documentelor, la adoptarea unei Constituții unice pentru jurisdicția reunită. Tom Jackson a fost informat de tot procesul, etapă cu etapă, și la fel și Înalt Respectabilul Frate Tomas Alvarez Manrique, Secretarul Executiv al Confederației Masonice Interamericane (CMI).

Din 2014 până în 2021, Tom și cu mine ne-am întâlnit de nenumărate ori în întreaga lume, în special în Brazilia, acest mare ținut masonic unde am petrecut

The Immortal Tom Jackson

In the Yoruba tradition, some people don't die. They take three steps away from us and pass beyond in order to become Ancestors, that is Immortals, in the service of a noble cause.

Not everyone is destined to become an Ancestor.

It is a rare privilege, kept only for those that led an exemplary life in the service of others and were deeply spiritual.

Such was the case of a Most Illustrious Worshipful Brother that I knew well and came to collaborate and love him like a brother between 2009 and December 30th 2021, the day when he decided to put out his

candle, at the age of 87, put down his trowel and bring his work on the building site of a better humanity to an end.

In 2012, at the World Conference of the Grand Lodges in Chennai, India, a natural sympathy blossomed between us and brought us together as two brothers from the same numerous and diverse family.

Past Grand Master Jean K. Gousse accompanied me during my first official visit as Grand Principal of the Supreme Grand Chapter of the Royal Arch in Haiti and as Most Worshipful Grand Master of the Grand Lodge of the Mark Master Masons of Haiti.

It was in November-December 2012.

The Grand Orient of Haiti (1824), regular and recognized, signed in January 2012, under the aegis of the President of Haiti, Michael Joseph Martelly, a Protocol of Union between the recognized and regular jurisdiction and the other one.

This was a premiere for Haiti.

Problems would arise immediately after the signing of the documents, when talks about a unique constitution for the united jurisdiction first began. Tom Jackson was kept up to date with the entire process, step by step, and also Most Worshipful Brother Tomas Alvarez Manrique, the Executive Secretary of the Inter-American Masonic Confederation (CMI).

From 2014 to 2021, Tom and I met countless times the world over, especially in Brazil, this great masonic realm where we enjoyed exceptional stays together,

împreună sejururi excepționale, întotdeauna în căldura prieteniei fraterne și a schimburilor productive.

Tom mi-a vorbit adesea despre numeroasele lui călătorii, despre colecția lui de medalii, diplome și alte accesorii masonice primite în întreaga lume, despre afilierea sa la o lojă a Marii Loji Unite a Angliei, din care făcea parte unul dintre Prinții de la Curte etc.

Tom, având gradul 33 în Jurisdicția de Nord a Statelor Unite ale Americii, a fost numit Membru de Onoare al Consiliului Suprem din Republica Haiti, singura jurisdicție recunoscută și regulată a Ritului Scoțian Antic și Acceptat de pe teritoriul țării, jurisdicție pe care am avut onoarea să o conduc din 2017.

Ne-am revăzut în Statul Mato Grosso la invitația Marelui Maestru Geraldo Macedo (2014-2017 / 2018-2021) care l-a luat cu el la vânătoare cu avionul, și, de asemenea, în Statul Rondônia, la invitația Marelui Maestru de atunci, Aldino Brasil de Souza (2015-2019), unde am participat împreună la o ținută specială de instalare a Maeștrilor Venerabili (2018).

Am fost foarte bucuros să fiu alături de acest gigant al Francmasoneriei mondiale, al cărui nume de familie a fost imortalizat pe o placă mare (2019) la intrarea în Marea Lojă din Goiás de către Marele Maestru de atunci, Prea Respectabilul Frate Adolfo Ribeiro Valadares (2014-2020). Printre celelalte nume înscrise cu litere de neșters se află și cele ale unor frați străini: Oscar Alfonso Ortega, Ruby Barbosa Levy și GM. În august 2019 ne-am reîntâlnit la Milwaukee și am luat același avion spre un alt oraș din Statele Unite. Momente plăcute și de neuitat! Ieșeam atunci de la Sesiunea Bianuală a Jurisdicției de Nord a Statelor Unite ale Americii.

Soarele a strălucit asupra lui Thomas W. Jackson, născut din părinții Duane T. și Roseazella Malley Jackson la McKeesport, Pennsylvania, în 14 septembrie 1934.

Acest chimist și biolog cu o diplomă de master în zoologie și-a câștigat un renume universal într-o fraternitate mondială unde cunoștințele sale de chimie, biologie și zoologie trebuie să-i fi fost de folos.

Din Chimist a devenit Alchimist, prin gestionarea acestei Conferințe Mondiale a Marilor Loji Regulare, pe care a slujit-o timp de 20 de ani. Mi-a povestit despre provocările cu care s-a confruntat ca să gestioneze rivalitățile și relațiile cu Marea Lojă Unită a Angliei, care nu vedea cu ochi buni, cel puțin la momentul respectiv, consolidarea și structurarea Conferinței Mondiale a Marilor Loji Regulare.

O mică anecdotă. Eram la Conferința Mondială a Marilor Loji. Dacă îmi amintesc bine, după o conversație pe care am avut-o cu Tom, i-am sugerat să adauge „Regulare” în titulatura conferinței.

always in the warmth of fraternal friendship and productive exchanges.

Tom often talked to me about his numerous travels, his collection of medals, diplomas and other masonic accessories he had received from all over the world, about his affiliation to a lodge of the Grand United Lodge of England, where one of the Princes from Court was also a member etc.

Tom, a 33rd degree of the Northern Jurisdiction of the United States of America, was named Honorary Member of the Supreme Council of the Republic of Haiti, the only recognized and regular jurisdiction of the Ancient and Accepted Scottish Rite in the country, a jurisdiction which I had the honor of leading since 2017.

We saw each other again in the State of Mato Grosso, when we were invited by the Grand Master Geraldo Macedo (2014-2017 / 2018-2021), who took him by plane to go hunting, and also in the State of Rondônia, where we were invited by then Grand Master Aldino Brasil de Souza (2015-2019) and took part together in a special masonic meeting for the installation of the Worshipful Masters (2018).

I was very happy to be close to this giant of World Freemasonry, whose family name was carved in 2019 for eternity on a great plaque at the entrance of the Great Lodge in Goiás by then Grand Master, Most Worshipful Brother Adolfo Ribeiro Valadares (2014-2020). Among the names inscribed with ineffaceable letters are those of foreign brothers Oscar Alfonso Ortega, Ruby Barbosa Levy and GM.

In August 2019 met again in Milwaukee and took the same plane to another city in the United States. Those were pleasant and unforgettable moments! We had just left the Biannual Meeting of the Northern Jurisdiction of the United States of America.

The sun shined over Thomas W. Jackson, born to Duane T. and Roseazella Malley Jackson at McKeesport, Pennsylvania, on September 14th 1934.

This chemist and biologist with a master's degree in zoology won universal fame in a global fraternity where his knowledge of chemistry, biology and zoology must have aided him.

From a Chemist he became and Alchemist by managing the World Conference of Regular Grand Lodges, which he served for 20 years. He told me about the challenges he faced in order to handle the rivalries and relations with the Grand United Lodge of England, which didn't see the strengthening and structuring of the World Conference of Regular Grand Lodges with good eyes, at least at the time.

A small anecdote. I was at the World Conference of Grand Lodges. If I remember well, after a conversation with Tom I suggested that he add the word “Regular” in the name of the conference.

Tom era un Înțelept răbdător, care întotdeauna asculta mai mult decât vorbea. Își oferea mereu zâmbetul și sfaturile.

După ce a călătorit prin toată lumea, a devenit interesat, în calitate de biolog, de viața formidabilei noastre instituții masonice. A studiat și a înțeles lucrurile atât de bine încât a fost făcut Membru de Onoare al 111 Mari Loji din toată lumea și a avut privilegiul ca figura să-i fie tipărită pe un timbru în Brazilia.

Frații noștri africani l-au instalat simbolic pe tronul satului Nigui-Saff, aflat în partea de sud-est a Coastei de Fildeş.

Zoologia, discursul (logosul) asupra animalului, l-a folosit în Francmasonerie, din moment ce și-a publicat gândurile în 44 de eseuri despre fraternitate, eseuri care au fost publicate în română de Iubitul meu Frate Claudiu Ionescu.

În timp ce rămășițele muritoare ale Prea Ilustrului și Prea Respectabilului Frate Tom, fost Mare Secretar al Marii Loji din Pennsylvania între 1979 și 1999, se odihnesc în Cimitirul Spring Hill din Pennsylvania, scrierile, faptele și amintirea lui nu vor înceta să călătorească în lumea întreagă și cu precădere în Haiti, în inima mea, în amintirea mea, unde zâmbetul lui va rămâne nemuritor.

Te iubesc, Frate Tom!

Să-ți fie țărâna ușoară!

Fie ca lumina să nu înceteze să strălucească pentru sufletul tău frumos!

Tom was a patient Wise Man, who always listened more than he spoke. He would always offer his smile and advice.

Having travelled the world over, he became interested, as a biologist, in the life of our great masonic institution. He studied and understood things so well that he was made Honorary Member of all the 111 Grand Lodges in the world and enjoyed the privilege of having his face printed on a stamp in Brazil.

Our African brothers installed him symbolically on the throne of the village Nigui-Saff, in the south-eastern part of the Ivory Coast.

He used zoology, the discourse (logos) about the animal, in Freemasonry, as he published his thoughts in 44 essays about the Fraternity, essays translated into Romanian and published by my Beloved Brother Claudiu Ionescu.

While the mortal remains of Most Illustrious and Most Worshipful Brother Tom, former Grand Secretary of the Grand Lodge of Pennsylvania between 1979 and 1999, lie in the Spring Hill Cemetery in Pennsylvania, his writings, his deeds and his memory will never stop travelling throughout the world, and especially in Haiti, in my heart, in my mind, where his smile will remain immortal.

I love you, Brother Tom!

May he rest in peace!

May the light ever shine for your beautiful soul! ■

Claudiu Ionescu

de vorbă cu / talking to

THOMAS JACKSON

Calitățile unui lider de succes

Care sunt cele mai importante calități pentru a fi un lider de succes în Francmasonerie? Bineînțeles, nu orgoliul.

Am dat deja o mare parte din răspuns în celelalte intervenții. Întâi de toate, trebuie să ne dăm seama că în multe cazuri conducătorii pe care îi vedem au moștenit capacitatea de a fi mari conducători. Trebuie să ai de la bun început niște aptitudini în acest sens, iar conducătorii mari chiar moștenesc această măreție.

În al doilea rând, toți conducătorii mari trebuie să și dobândească o parte din această capacitate. Am fost profesor de biologie timp de 17 ani și, în calitate de biolog, am insistat că suntem ce suntem din două motive: primul motiv – am moștenit ceea ce am fost, dar apoi am dobândit ceea ce am devenit.

Același lucru e adevărat și în cazul conducătorilor. În primul rând, trebuie să te naști cu anumite capacități de a fi conducător, dar în al doilea rând trebuie să dobândești capacitatea de a fi un mare conducător. Iar ca să fii un mare conducător și să lași în urmă o moștenire trebuie să fii capabil și să-ți stăpânești orgoliul. Am văzut mulți oameni mari, conducători mari ai Francmasoneriei, care și-au lăsat orgoliul să devină forța conducătoare a vieții lor.

Prin urmare, ca să fii un bun conducător trebuie să fi moștenit potențialul de a conduce, iar apoi trebuie să-l și folosești. Când predam, spuneam mereu mă uit în lume și văd că lipsesc mari artiști și mari oameni de știință ca în trecut, oameni precum Michelangelo și da Vinci și Newton, sau mari sportivi, și subliniam mereu atunci faptul că oricât de mult aș fi exersat în domeniul artei nu aș fi devenit niciodată un da Vinci sau un Michelangelo, că n-aș fi devenit niciodată un mare om de știință, ca Newton, n-aș fi devenit niciodată un mare muzician, ca Mozart, pentru că pur și simplu nu am această capacitate.

Pe de altă parte, dacă Mozart n-ar fi fost expus la muzică n-ar fi fost niciodată reținut drept un mare muzician. Michelangelo n-ar fi fost niciodată un mare artist dacă nu i s-ar fi dat și capacitatea, și ocazia de a fi un mare artist. Deci înainte de orice trebuie să ai aplecarea înăscută spre anumite discipline, iar apoi trebuie să fii expus la ele. Așadar, e vorba despre moștenire și despre mediu.

La fel e și în Francmasonerie. Înainte de orice trebuie să ai capacitatea de a fi conducător, dar în același timp trebuie să fii și expus și să ai ocazia să faci acest lucru. Dacă te uiți la masonii din trecut care au fost masoni măreți, trebuie să fii conștient că dacă n-ar fi fost expuși la Francmasonerie, noi nu i-am cunoaște azi.

Slavă Domnului că ai fost expus la Francmasonerie, Tom!

Qualities of a successful lider

What are the most important qualities for successful leadership in Freemasonry? Not the ego, of course.

I answered a great deal of that in my last responses. First of all, you have to recognize that in many cases the leaders that we find inherited the capability of being great leaders. You have to have some abilities to begin with, and great leaders really did inherit the quality for their greatness.

Secondly, all great leaders have to acquire some of that ability also. I spent 17 years as a biology teacher and I emphasized, as a biologist, we are what we are for two reasons: the first reason – we inherited what we were, but then we acquired what we became.

The same is true in leadership. First of all, you have to have some abilities to be a leader, but secondly you have to acquire abilities to be a great leader. And in order to be a great leader and to leave a legacy, you also have to be able to control that ego. I've seen so many good men, great leaders in Freemasonry, who let their egos become their driving force in their lives.

So, to be a good leader you have to have inherited the potential to be a leader, then you have to use that potential. I used to use the illustration when I was teaching that I look at the world today with its lack of some of the great artists and great scientists that existed in the past, men like Michelangelo and Da Vinci and Newton, and great athletes and I emphasized at the time that no matter how much I tried to practice art I would never be a Da Vinci or a Michelangelo, I would never be a great scientist, like Newton, I would never be a great musician like Mozart, because I simply did not have that ability.

But then, if Mozart had never been exposed to music he would never be remembered as a great musician, Michelangelo would never have been a great artist had he not been given the capability or the opportunity to be a great artist. So you have to first of all have the inherent ability to specific disciplines and then you have to be exposed to that. So it's a case of inheritance and environment.

It's no different in Freemasonry. You have to first of all have the ability to be the leader, but you also have to have the exposure and the opportunity to be that. You look at the former Masons who were great Masons – if they were not exposed to Freemasonry, we wouldn't know them today.

Thank God you were exposed to Freemasonry, Tom!

Sursa / Source: <https://youtube.com/c/masonicforum>

Claudiu Ionescu

de vorbă cu / talking to

THOMAS JACKSON

Masoneria: Riturile și Viitorul Breslei

Freemasonry: the Rites and the future of the Craft

Spune-mi, te rog: care sunt relațiile normale între o Mare Lojă și Riturile din jurisdicția ei? Cred că iar trebuie să vorbești despre orgolii.

Ei bine, în primul rând trebuie să ne uităm la structura Francmasoneriei. Fiecare rit de perfecționare – indiferent dacă este vorba despre un Rit sau un alt organism de perfecționare – este supus autorității Marii Loji care operează în acea jurisdicție. Relația dintre Rituri, cum le spui tu – și sunt sigur că te referi aici la Ritul Scoțian și Ritul York –, relația dintre ele și Marea Lojă este supusă controlului Marii Loji. Relația care există între ele depinde apoi de mediul în care ele există și trebuie să privim spre părți ale lumii unde există Riturile și Marea Lojă. Să-ți dau un exemplu. În Statele Unite, în America de Nord, în toată America de Nord, relația dintre Marile Loji din fiecare jurisdicție și riturile din fiecare jurisdicție se desfășoară fără nici o problemă. Toate riturile recunosc autoritatea Marii Loji și recunosc faptul că sunt supuse autorității Marii Loji.

Dacă mergi în America Latină, America Latină este unică în sensul că riturile operau acolo încă înainte de apariția Marilor Loji. Ca atare, riturile au creat, de fapt, Marile Loji din America Latină. Prin urmare, astăzi e mai greu uneori în America Latină ca Ritul Scoțian să recunoască autoritatea supremă a Marii Loji. În același timp, fiecare rit – Ritul York, Ritul Scoțian, toate celelalte structuri din cadrul lor – sunt rituri de perfecționare independente și au autoritatea să opereze ca atare cât timp nu încalcă Legea Masonică. Ar trebui să fie și chiar sunt libere să opereze fără intervenții din exterior, cât timp nu încalcă Legea. Au dreptul să opereze fără ca vreo Mare Lojă să se amestece în procedurile lor. Asta e modelul după care ar trebui să funcționeze mereu relațiile.

După cum știți cu toții, cei din Europa de Est m-au auzit de multe ori spunând asta, eu pun accentul pe

Tell me, please: what are the normal relations between a Grand Lodge and the Rites in its jurisdiction? You have to talk about the egos, I think, again.

Well, first of all, you have to look at the structure of Freemasonry to begin with. Every appendant body, regardless of whether it's one of the Rites or one of the other appendant bodies, is subject to the authority of the Grand Lodge operating in the jurisdiction. The relationship between the Rites, as you refer to them – and I'm sure you're referring here to the Scottish Rite and the York Rites –, the relationship between them and the Grand Lodge is subject to the control of the Grand Lodge. The relationship that exists between them then depends upon

the environment in which they exist and you have to look at the areas of the world in which the Rites and the Grand Lodge exist. Let me give you an example. In the United States, in North America, all of North America, the relationship between the Grand Lodges in each jurisdiction and the Rites in each jurisdiction – there is no issue. All of the Rites recognize the authority of the Grand Lodge and recognize their subject to the authority of the Grand Lodge.

If you go to Latin America, Latin America is unique in the sense that the Rites were in operation in Latin America before the Grand Lodges were. The Scottish Rite was in Latin America before there were any Grand Lodges operating there. As a result, the Rites actually created the Grand Lodges in Latin America. Therefore, it's more difficult today, in some cases in Latin America, for the Scottish Rite to recognize the Grand Lodge's supreme authority. At the same time, each of the Rites – the York Rite, the Scottish Rite, all the bodies within them – are independent bodies and have the authority to operate their bodies as long as they do not violate Masonic Law. They should be free and are free to operate without interference in their operation, as long as it is not in a violation of the Law.

faptul că Marea Lojă este autoritatea finală a Francmasoneriei în fiecare jurisdicție. Însă în același timp susțin foarte intens riturile de perfecționare. Probabil că fac parte din cel puțin 40 de rituri de perfecționare diferite. Le recunosc și le apreciez pe fiecare în parte. Am prezidat 18 rituri de perfecționare. Așadar, am o mare apreciere pentru toate organismele afiliate Francmasoneriei. Dar în același timp îmi dau seama și subliniez constant faptul că Marea Lojă este autoritatea finală în orice jurisdicție.

Mulțumesc. Cum vezi Breasla noastră în următoarele decenii?

Iar trebuie să ne întoarcem la diferitele teritorii geografice!

Bineînțeles!

Ca să fiu foarte direct, în țările vorbitoare de engleză o să ne luptăm ca să supraviețuim. Ca o organizație să piardă 85% din membri, cum s-a întâmplat cu o Mare Lojă din Australia, sau chiar și 75% din membri, cum s-a întâmplat în America de Nord, și să nu-și dea seama că dacă nu ia măsuri nu există un viitor prea strălucit pentru Francmasoneria din țările vorbitoare de engleză...

Sperăm că încercarea pe care o facem acum în Statele Unite și Canada, cu stilul tradițional de Francmasonerie, să inverseze această tendință descendentă. Va dura mult, dar în aceste țări poate exista un viitor pentru Francmasonerie. Mă aștept ca viitorul cel mai strălucit pentru Francmasonerie să existe în Europa de Est și în Africa, iar motivul pentru care spun asta e acela că în Europa de Est și Africa voi experimentați ceva cu totul nou. Însă, pe lângă faptul că e nou, ridică și provocări foarte mari. Am spus de multe ori că Francmasoneria dă întotdeauna ce are mai bun atunci când provocările sunt cele mai mari. Acesta e motivul pentru care cred că aveți șansa unui viitor strălucit pentru Francmasonerie în Europa de Est: provocarea e mai mare, dar și nevoia e mai mare.

În țările care și-au stabilizat formele de guvernământ, ca de exemplu în Statele Unite, Canada, țările vest-europene, acolo unde Francmasoneria a existat de generații întregi și stilurile de guvernare s-au stabilizat, e mai puțină nevoie de influența Francmasoneriei. Nu vreau să spun că nu este nevoie deloc, ci doar mai puțin. Nevoie va fi întotdeauna, pentru că va fi mereu nevoie să facem oamenii buni mai buni, însă în evoluția societăților din acele țări nevoia este mai mică.

În Europa de Est și în Africa, unde Francmasoneria este un fenomen relativ nou, provocarea este mai mare. Africa ridică provocări uriașe din pricina culturilor diferite, a țărilor diferite, a religiilor diferite, a limbilor diferite – provocările din Africa pentru

They have right to operate without any interference of a Grand Lodge. And that's a way the relationships should always exist.

As you all know, you've heard me often enough in Eastern Europe, my emphasis of the fact that the Grand Lodge is the final authority of Freemasonry in every jurisdiction. But at the same time I'm very supportive of the appendant organizations. I probably belong to at least 40 different Masonic bodies. I recognize and appreciate every one of them. I've been a presiding officer in 18 Masonic bodies. So I have a great appreciation for all the affiliated bodies of Freemasonry. But I also realize and emphasize constantly: the Grand Lodge is the authority in any jurisdiction.

Thank you. How do you see our Craft in the next decades?

There again, we go back to different areas of the world.

Of course!

To put it very bluntly, in the English-speaking countries we're going to be struggling to survive. For an organization losing 85% of its membership, as one of the Grand Lodges in Australia, or even 75% of the membership, as we have done in North America, and not realize that unless we can do something to reverse that trend there's not a great future for Freemasonry in the English-speaking countries...

Hopefully the attempts we are making in the United States today and in Canada, with their traditional observant style of Freemasonry, hopefully this will reverse the trend. It's going to take a long period of time, but there can be a future for Freemasonry in these countries. I look at the greatest future of Freemasonry to exist in Eastern Europe and in Africa, and the reason I say that is that you're experiencing in Eastern Europe and in Africa something new. But with that, being new, it also is being offered the greatest challenges. And I've expressed many times that Freemasonry is always at its best when its challenges have been the greatest. This is the reason I think you have a great future for Freemasonry in Eastern Europe: there's a greater challenge, but there's also a greater need.

In countries that have stabilized their governments, for example in the United States, Canada, the Western European countries, where Freemasonry has existed for generations and the styles of government have been stabilized, there's a lesser need for the influence. I don't mean there's no need, but there's a lesser need for the influence of Freemasonry. There will always be a need, because there will always be a need to make good men better, but there's a lesser need for the influence in the evolution of the society in these countries.

In Eastern Europe and in Africa, where Freemasonry is a relatively new phenomenon, there's a greater challenge. Africa has massive challenges

Francmasonerie sunt uriașe. Totuși, experiența mea cu Francmasoneria africană a fost una foarte, foarte pozitivă. Mi-a plăcut ce am văzut acolo. Teama mea principală în Africa este că în culturile indigene există o asemenea apreciere pentru importanța Francmasoneriei încât aceasta ar putea fi folosită pentru a promova anumiți indivizi, în loc să promoveze filosofia Francmasoneriei.

Acest lucru se poate întâmpla și Europa de Est, dar cred că provocarea e mai mare în Africa. Dar provocări există într-o mai mare măsură în aceste țări – acesta e motivul pentru care cred că există un viitor strălucitor pentru Francmasonerie în lume. Nu cred că va exista vreodată o perioadă când Francmasoneria să nu existe. Fără îndoială, există părți ale lumii unde a fost eliminată lungi perioade de timp, dar nu văd să existe vreun moment când să dispară definitiv. Mereu va exista această nevoie. Sper să putem găsi conducători devotați obiectivului Breslei, nu lor înșiși. Iar acest lucru a fost mereu o provocare, însă, din păcate, este o provocare și mai mare astăzi în mare parte din lume.

Splendid! Mii de mulțumiri, Tom. Mulțumesc foarte mult.

because of the different cultures, different countries, different religions, the different languages – the challenges in Africa are massive to Freemasonry. Yet, my experience in African Freemasonry has been very, very positive, I've liked what I've seen. My greatest fear in Africa is there's so much of an appreciation for the significance of Freemasonry in the indigenous cultures that it can be used to promote individuals, rather than to promote the philosophy of Freemasonry.

This can happen in Eastern Europe also, but I think there is a greater challenge for it in Africa. But the challenge exists to a greater extent in these countries – this is the reason I think there is a great future for Freemasonry in the world. I don't think there will ever be a time when Freemasonry will not exist. There may be areas of the world that it certainly curtailed for a long period of time, but I don't see any time that it would not exist in the world. There's always going to be that need. Hopefully we can find the leadership that becomes devoted to the purpose of the Craft, rather than to themselves. And that's always been a challenge, but it's a greater challenge, unfortunately, today in much of the world.

Splendid! Many thanks, Tom. Thank you very much indeed.

Sursa / Source: <https://youtube.com/c/masonicforum>

Femeia în societate și în Francmasonerie

Emanciparea femeii a ajuns la culme, iar astăzi femeia poate fi și poate face orice vrea.

Cu toate acestea, admiterea femeilor în masonerie este progresivă și diferită de la o perioadă la alta și de la un stat la altul. Din punct de vedere istoric, prezența femeilor calificate în zidărie este atestată încă din secolul al XIII-lea, firește cu anumite limitări și condiționari impuse de statutul femeilor din respectiva epocă, ceea ce susține ideea că accesul nu le era strict interzis. Cu toate acestea, prima femeie inițiată în tainele masoneriei ar fi fost Elisabeth Aldworth, primită în Irlanda în jurul anului 1712 în circumstanțe destul de neobișnuite pentru o femeie și acele timpuri. Se pare însă că a fost doar o încercare ce s-a lovit câțiva ani mai târziu de Constituțiile lui Anderson, care statuau, printre altele, interdicția de a primi femei într-o lojă masonică. Astfel, de la acel moment, nicio femeie nu a mai fost admisă ca francmason cu drepturi depline, până la inițierea în Franța a Mariei Deraismes, la 14 ianuarie 1882. În perioada de peste 150 de ani dintre cele două evenimente se constituie, timid, diferite ordine mixte de inspirație masonică în Franța sau Statele Unite.

Crearea primei organizații mixte în Franța la sfârșitul secolului al XIX-lea reprezintă începutul procesului de deschidere a francmasoneriei și pentru femei, după veacuri în care masoneria a fost exclusiv pentru bărbați. Evoluția nu s-a oprit doar aici, deoarece manifestarea feministă de la începutul secolului al XX-lea a facilitat înființarea primului ordin feminin care s-a dezvoltat alături de ramura mixtă, deschis femeilor, unde s-au practicat ritualuri masonice similare cu cele din lojile de bărbați. Însăși United Grand Lodge of England (care este Marea Lojă Mamă a Lumii) are programe comune cu structurile inițiatice feminine din Regatul Unit, cel puțin în cadrul University Scheme.

Cu siguranță dezvoltarea francmasoneriei feminine nu se va opri aici pentru că femeia a fost făurită de Divinitate într-un raport de egalitate cu bărbatul și, măcar din acest considerent, este firesc să poată sta pe poziții de egalitate în orice domeniu.

Women in Society and Freemasonry

Women's emancipation has reached its peak, and nowadays women can be and do whatever they want.

However, admission of women in Freemasonry is a gradual process that differs from one age to another and from one state to another. Historically speaking, the presence of qualified women in masonry is attested ever since the 13th century, naturally, with some limitations and conditions imposed by their status in the age. This suggests that their access was not strictly forbidden. That being said, the first woman initiated in the mysteries of Freemasonry was Elisabeth

Aldworth, in Ireland, around the year 1712, in circumstances rather unusual for a woman of the time. It apparently was only an attempt that collided several years later with the Constitutions of Anderson that stated, among other things, that it was forbidden to receive women in a Masonic lodge. As such, henceforth no woman was admitted as a fully-fledged Freemason, until January 14th, 1882, when Marie Deraismes was initiated in France. In the 150 years between the two events, in France and the United States various mixed Masonic-inspired orders are founded.

The creation of the first mixed organization in France at the end of the 19th century marks the beginning of Freemasonry opening its doors for women as well, after centuries in which Masonry had been exclusively a province of men. The evolution didn't stop here, because the feminist manifestations at the beginning of the 20th century helped found the first female order, which developed side by side with the mixed organizations, was open to women and wherein Masonic rituals were performed similar to the ones in the men's lodges. The United Grand Lodge of England itself (which is the Mother Grand Lodge of the World) has programs in common with the appendant female bodies in the United Kingdom, at least in the University Scheme. The evolution of female Freemasonry will surely not stop here, because the woman was created by the Divinity as the man's equal and, at least from this point of view, it is natural that the two of them have equal positions in any area.

Este un drum în evoluție încă, generat și de faptul că, până în secolul al XX-lea, poziția femeii era inferioară atribuțiilor bărbatului, iar viața socială a căutat să deprecieze rolul femeilor, acestea neavând aceleași beneficii și aceleași drepturi ca și bărbații.

Tocmai această evoluție ne demonstrează că societatea nu se poate opune permanent firescului, doar din dorința de a împiedica femeia, generând diverse idei preconcepute, conform cărora femeia este slabă, femeia trebuie să se ocupe de copii, femeia trebuie să aibă grijă de casă și tot femeia trebuie să fie tolerantă și îngăduitoare. Aceste aspecte ar fi nemaipomenite și de căutat pentru orice femeie, dacă nu ar fi unilaterale, iar responsabilitatea să fie bilaterală și nu cu sens unic. Ceea ce este însă de notat este faptul că aceste idei sunt generate atât de bărbați, dar și de femei, în special de cele care s-au resemnat și se complac în acest carusel de prejudecăți.

Aceste prejudecăți și resemnări reprezintă argumentul pentru care femeile trebuie să se simtă recunoscute și puternice, iar Francmasoneria poate, cu siguranță, să facă femeile încrezătoare, conștiente și sigure de ele însele deoarece este în esență un sistem de moralitate și îndrumare care te ghidează pentru a duce o viață mai bună, prin alegorie și simbolism.

Omul este prin natura sa o ființă socială, iar femeile, cu atât mai mult, apreciază apartenența la o organizație din care fac parte alte femei. Se creează astfel, o legătură specială între noi, indiferent de mediul din care provenim, iar prietenia este importantă în lumea din ce în ce mai online de astăzi, unde adesea ne putem simți izolați și singuri.

Pentru asta cred că este necesară mai multă vizibilitate pentru lojile masonice de femei. Mulți oameni nici măcar nu știu că există și femei francmasoni ce activează în cadrul unor comunități mici, cu membre de toate vârstele, mediile și credințele religioase, comunități ce urmăresc să-și inspire membrii să devină cea mai bună versiune posibilă a lor și, la rândul lor, să-i inspire pe cei care vin după ei. Fiecare are nevoie de un model în viață.

Urmărind principiul „se poate ajunge la lumină pe diverse căi”, este important ca societatea să știe că există francmasonerie feminină, și că nu este ceva ocult, ci reprezintă un sistem de îndrumare morală și educație, caracterizat prin alegorie și simbolism, și care permite membrilor săi să urmeze un scop comun, să se implice în binele societății, dar și în acte caritabile pentru cei aflați în nevoie.

Aceasta cu atât mai mult cu cât masonii bărbați - care au început să se întâlnească oficial acum 300 de ani - au avut timp să câștige atenția societății.

Trebuie să deschidem orizonturile femeii, să aibă acces la tot ce are acces un bărbat, pentru că o femeie poate să facă absolut tot ce face un bărbat. Cu toate acestea, noi, femeile trebuie să ne păstrăm și atuurile noastre, să ne păstrăm feminitatea, fragilitatea, sensibilitatea și să folosim toate aceste avantaje pentru noi.

The path is still unfurling, because up until the 20th century the women's attributions were inferior to the men's, and social life sought to undervalue the role played by women, therefore not granting them the same benefits and rights as the men.

It is precisely this evolution that shows how society cannot permanently oppose the natural way of things out of the mere desire to hinder women by generating preconceptions according to which women are weak, women should tend to the children, women should tend to the house, women should be tolerant and lenient. These traits would be wonderful and desirable for any woman, as long as they are not unilateral and that responsibility is bilateral between man and woman. It is worth noting that these ideas are generated by men and women alike, especially by women who have resigned and become complacent in this roller-coaster of preconceptions.

Such preconceptions and resignations are the reason why women should feel recognized and strong, and Freemasonry can certainly give confidence to women and make them aware and self-confident, because it is, in essence, a system of morality and guidance that shows the way to a better life by using allegory and symbolism.

Humans are social beings and women, more so than men, appreciate being part of an organization where other women are also members. A special bond is thus created between us, no matter our social background, and friendship is important in the increasingly online-world of today, where people can often find themselves isolated and alone.

This is why I think there is a need for awareness regarding Masonic lodges for women. Many people don't even know that there are also women Freemasons operating in smaller communities, with members of all ages, backgrounds and religious beliefs, communities that seek to inspire its members to become the best possible version of themselves and to also inspire those who come after them. Everyone needs a role model in life.

By following the principle “you can reach the light through many paths”, it is important that society knows female Freemasonry exists and that it isn't something occult, but rather a moral and education guiding system, marked by allegory and symbolism and allowing its members to follow a common purpose, get involved for the betterment of society, but also in charitable acts for those in need. This is all the more valid as Freemason men - who officially began meeting 300 years ago - had more time to gain society's attention.

We have to broaden women's horizons, allow them access to everything a man has access to, because a woman can absolutely do anything a man does. However, us women must keep hold of our perks, maintain our femininity, fragility, sensibility and use all these perks in our favor.

Claudiu Ionescu

de vorbă cu / talking to

THOMAS JACKSON

Conferința Mondială a Marilor Loji Regulare

Bună dimineața, dragul meu Tom, și îți mulțumesc că ai acceptat acest interviu pe Zoom. Mă interesează să aflu mai multe despre Conferința Mondială a Marilor Loji. Te rog, spune-ne când și de ce ai creat Conferința Mondială a Marilor Loji, Tom.

Claudiu, în primul rând e important să înțelegă cu toții că nu eu am înființat Conferința Mondială. Conferința Mondială s-a ținut prima dată în Mexico City, unde a fost organizată de o Mare Lojă mexicană în 1995. Nu am participat la prima întâlnire. E singura Conferință Mondială pe care am ratat-o. Nu am participat, dar când am citit informațiile provenite din întâlnire am scris o scrisoare în care m-am arătat împotriva ei. Am considerat că unele dintre deciziile luate se apropiau prea mult de a deveni politice sau de a aborda chestiuni religioase. A doua Conferință Mondială s-a ținut la Lisabona, în Portugalia, și am primit o scrisoare de la Marele Maestru de atunci al Portugaliei, care mă întreba dacă o să particip. I-am răspuns că nu o să particip, pentru că nu eram de acord cu ce se întâmplase la Mexico City. Am primit o altă scrisoare de la el, unde a făcut un comentariu care m-a făcut să mă răzgândesc. A zis: „Opinii ca ale tale ar trebui auzite și discutate, nu ținute sub tăcere”. Ca atare, am mers în Portugalia, am prezentat un articol și am moderat două discuții și m-am convins că această Conferință Mondială ar putea juca un rol esențial în Francmasoneria Mondială. Așa că am devenit un susținător al Conferinței Mondiale, iar de atunci Conferința a avut loc de șaisprezece ori. După Lisabona ne-am întâlnit la New York, în Statele Unite; la São Paulo, în Brazilia; la Madrid, în Spania; la New Dehli, în India; la Santiago, în Chile; la Paris, în Franța; la Washington D.C., în Statele Unite; în Gabon, în Africa; la Cartagena, în Columbia; la Chennai, în India; la București, în România; la San Francisco, în Statele Unite; în Madagascar, în Africa; și la Panama City, în Panama. Următoarea întâlnire va avea loc anul acesta (2021, n.r.) în noiembrie la Berlin, în Germania.

A fost greu să aduci laolaltă Mari Loji din zone geopolitice diferite, să aduci laolaltă oameni cu mentalități diferite?

În mod surprinzător, Claudiu, nu, nu a fost. De fapt, una dintre marile mele îngrijorări când am fost ales Secretar Executiv a fost că vom avea mari probleme în a reuși să atragem participanți la Conferința

World Conference of the Regular Grand Lodges

Very good morning, my dear Tom, and many thanks for accepting to do this Zoom interview. I'm interested to find out more about the World Conference of Grand Lodges. Please tell us when and why you created the World Conference of the Grand Lodges, Tom.

Claudiu, first of all it's important that everyone understand I did not start the World Conference. The World Conference first met in Mexico City, hosted by a Mexican Grand Lodge, back in 1995. I did not attend that first meeting. It's the only World Conference I've missed since. I did not attend, and when I read the information that came out of that meeting I wrote a letter opposing it. I felt that some of the decisions that were made were approaching too closely to becoming politically involved or approaching religious issues. The second World Conference was held in Lisbon, Portugal, and I received a letter from the Grandmaster of Portugal at that time, asking me if I would attend. I wrote back and told him I would not attend, because I disagreed with that took place in Mexico City. I received a letter back from him, and in the letter he made a comment that caused me to change my mind. He said: "Opinions like yours should be heard and discussed, not abstained". As a result, I did go to Portugal, I presented a paper and moderated two discussions and became convinced that the World Conference could play a vital role in World Freemasonry. So I became a proponent of the World Conference and since that time the World Conference has met a total of sixteen times. After Lisbon we met in New York City, in the United States; Sao Paulo, Brazil; Madrid, Spain; New Delhi, India; Santiago, Chile; Paris, France; Washington D.C., the United States; Gabon, Africa; Cartagena, Columbia; Chennai, India; Bucharest, Romania; San Francisco, the United States; Madagascar, in Africa; and Panama City, Panama. The next meeting will be held this year (2021, n.e.) in November in Berlin, Germany.

Tom, was it difficult to bring together Grand Lodges from different geographical areas, people with different mentalities?

Surprisingly, Claudiu, no, it wasn't. In fact, one of the great concerns I had when I was elected as Executive Secretary was what difficulties we would have in getting participants in the World Conference, because it entails bringing men in from all over the

Mondială, pentru că presupune să aduci bărbați din toată lumea, din medii și structuri sociale foarte diferite. Dar s-a dovedit că problema principală a fost gestionarea numărului mare al celor care voiau să participe. Uneori a trebuit să-i respingem pe unii dintre ei, pentru că nu făceau parte din Marile Loji regulate. Așa că nu, nu a fost o problemă să găsim participanți din toată lumea. De fapt, pe lângă faptul că oferă un mediu pentru discuții despre Francmasonerie, Conferința Mondială le-a oferit fraților noștri ocazia să viziteze medii pe care în alte condiții nu le-ar fi vizitat niciodată în viață. Conferința a deschis orizontul lumii Francmasoneriei, în care oamenii au putut vedea asemănările și diferențele care există la nivel operațional în Francmasonerie.

Care sunt regulile de bază ale Conferinței?

Regulile de bază ale conferinței sunt, în esență, regulile de bază ale Francmasoneriei, respectând restricțiile cu privire la ce poate fi prezentat și discutat. Dă-mi voie să-ți citesc din constituția ei apropo de reguli: „Articolul 1: Obiectivul Conferinței este împărtășirea informațiilor și discutarea chestiunilor care promovează stabilitatea, progresul și universalitatea Breslei Masonice. Nici o măsură luată de Conferință nu va avea efect constrângător asupra vreunei Mari Loji suverane sau independente”. Cei care au permisiunea să participe la conferință în calitate de delegați oficiali sunt Mari Maeștri sau Mari Maeștri din Trecut, Mari Secretari sau Mari Secretari din Trecut. Dacă nu poate participa, Marele Maestru are posibilitatea să anunțe jurisdicția gazdă și pe Secretarul Executiv că va fi reprezentat de o persoană care nu e un Mare Maestru din Trecut. O altă chestiune importantă care a apărut de câteva ori de-a lungul perioadei în care am fost Secretar Executiv – Conferința Mondială e deschisă numai Marilor Loji. Au existat mai multe tentative de a aduce rituri de perfecționare în cadrul Conferinței Mondiale. Lucrul ăsta s-a întâmplat inițial la Santiago, în Chile, unde am făcut observația că dacă deschidem ușile unui rit de perfecționare, atunci deschidem ușile tuturor riturilor de perfecționare, iar nu acesta e obiectivul Conferinței. În afară de asta, regulile de bază sunt aceleași ca ale Francmasoneriei – nu se discută politică, nu se discută teme religioase. Fiecare Mare Lojă va avea o voce la fel de puternică prin vot. Nici o Mare Lojă nu va încerca să se folosească de Conferința Mondială ca să obțină sprijin sau susținere financiară și se vor lua toate demersurile necesare ca organizarea Conferinței să aibă loc prin rotație pe tot globul. Din lista de locații pe care ți-am citit-o o să vezi că am reușit să ne întâlnim peste tot în lume. Acum, în cazul Statelor Unite, întrucât fiecare stat are propria Mare Lojă, au existat trei întâlniri; în cazul Indiei, care are o singură Mare Lojă regulată, ne-am întâlnit

world, in all different environments and all social structures. But, indeed, our greatest problem is handling the numbers that do want to attend. We, at times, had to take action to prevent some attendees, because they were not regular Grand Lodges. So no, it was no problem getting participation from around the world. In fact, what the World Conference does in addition to providing the environment for discussions on Freemasonry is it's given our brothers the opportunity to visit environments that under any other circumstance they would go their lifetime and never visit. So it really opened a spectrum to the world of Freemasonry, where men could see the similarities and the differences that exist in the operation of Freemasonry.

What are the basic rules of the Conference?

Well, the basic rules of the Conference are, essentially, the same as the basic rules of Freemasonry, in restrictions on what can be presented and discussed. Let me just read to you out of the constitution what it says regarding the rules: “1. The purpose of the Conference is to share information and discuss issues which promote the stability, progress and universality of Craft Masonry. No actions taken by this Conference will have any binding effect on any sovereign or independent Grand Lodge”. The ones who are permitted to attend the conference as official delegates are Grand Masters or Past Grand Masters, Grand Secretaries or Past Grand Secretaries. If he cannot attend, Grand Master has the option of appointing and notifying the host jurisdiction and the Executive Secretary that he will be represented by an individual who is not a Past Grand Master. Another important issue, which has come up several times during the time when I was Executive Secretary, is that the World Conference is open to Grand Lodges only. There were attempts made to see appendant organizations on the floor of the World Conference. That occurred initially in Santiago, Chile, and I pointed out to the Conference then that if we seated any appendant organization then it opens the floor for having to seat every appendant organization, and that isn't the purpose of the Conference. Other than that, the basic rules are the same as in Freemasonry – there will be no discussion of politics, there will be no discussion of religious matters. Every Grand Lodge will have an equal voice in their vote. No Grand Lodge will attempt to use the World Conference for solicitation for support or financial assistance and every attempt will be made in order to rotate the Conference around the world. From the list that I read to you regarding the locations we have met you will see that the attempt was very successful in meeting around the world. Now, in the case of the United States, because each state has their own Grand Lodge, there have been three meetings in the United States; in the case

și acolo de două ori, asta pentru că există un fond comun limitat cu locuri în care te poți întâlni. Ca urmare, bineînțeles, am ajuns să ne întâlnim de două ori în India, la New Delhi și la Chennai.

Există Mari Loji care au primit mai multă recunoaștere internațională participând la Conferință?

Fără îndoială, Claudiu. Există Mari Loji despre care se știa foarte puțin înainte să participe la Conferința Mondială – într-adevăr, existau multe locuri din lume în care se știa foarte puțin despre Francmasonerie. Uite, de exemplu, Marile Loji din America Latină. Nu am văzut niciodată participarea latino-americană călătorind în alte Mari Loji. Ca atare, Conferința Mondială a deschis America Latină în fața lumii, astfel încât lumea să poată vedea un stil de Francmasonerie unic în mediile latino-americane. De asemenea, în America de Nord – maeștrii nord-americani nu călătoreau niciodată în afara Americii de Nord și numai rareori vizitau Mari Loji în afară de cele cu care se învecinau direct. Marii Maeștri, Marii Secretari americani și alți participanți care au dorit să vină la Conferința Mondială au avut ocazia să călătorească în locurile respective, sub auspiciile și ocrotirea Francmasoneriei.

Poți să ne dai exemple de probleme pe care le-a rezolvat o Mare Lojă prin participarea la Conferință?

Claudiu, să știi că obiectivul Conferinței Mondiale nu e să rezolve probleme, dar cu siguranță în cadrul ei s-au rezolvat multe probleme, nu datorită simplei participări, ci datorită prilejurilor de negociere care s-au înfățișat și despre care s-a aflat la Conferința Mondială. O să-ți dau un exemplu în cazul Braziliei. Brazilia a fost unică prin faptul că în ea operau trei stiluri diferite de Francmasonerie – pardon, dă-mi voie să mă corectez, nu „stiluri”, ci „forme” de Francmasonerie. Există Marele Orient Național, existau Mari Oriente independente în fiecare stat și existau Mari Loji independente în fiecare stat. Prin negocierile mediate de Secretarul Executiv în cadrul Conferinței Mondiale, aceste organisme se recunosc acum între ele și se vizitează. În Paraguay problema era că Marea Lojă se împărțise în două entități diferite, iar pentru că se desprinseseră de cea inițială ambele erau regulate prin formă și consacrare. A fost nevoie de cinci ani de negocieri înainte să se ia o decizie finală și să se facă o rezoluție cu privire la care Mare Lojă urma să funcționeze ca Mare Lojă regulată și recunoscută în Paraguay. Iar în Rusia au fost trei persoane care au reprezentat Conferința Mondială și care au fost în Rusia când acolo a avut loc o schismă majoră pentru a observa și stabili care Mare Maestru era Marele Maestru legitim al Rusiei. Rezultatul este că actualul Mare Maestru al Rusiei a slujit de atunci în această ipostază prin eforturile și

of India, that has only one regular Grand Lodge, we've also met there twice, and that was because there's a limited pool to draw from on invitations to meet. As a result, of course, we ended up meeting twice in India, New Delhi and Chennai.

Are there Grand Lodges that have gained more international recognition by attending the Conference?

No question about it, Claudiu. There are Grand Lodges that very little was known about them prior to the World Conference – indeed, there were entire sections of the world that little was known about Freemasonry in those locations. I give you, for example, the Latin American Grand Lodges. I never saw Latin American participation by traveling to other Grand Lodges. As a result, the World Conference opened Latin America to the world, so that the world could see a style of Freemasonry that is pretty unique to Latin American environments. Also in North-America – North-American Masters never traveled outside of the confines of North-America and rarely were they visiting any Grand Lodges other than those in close proximity to them. The American Grand Masters, Grand Secretaries and any other attendees who wished to visit the World Conference had the opportunity to travel to those locations, under auspices and the protection of Freemasonry.

Can you give examples of problems that a Grand Lodge has solved by attending the Conference?

You know, it's not the purpose, Claudiu, of the World Conference to solve problems, but there have definitely been many problems and issues we solved, not because of the visit to the World Conference, but because of the negotiating opportunities that were presented, that were learned at the World Conference. I'll give you an example in the case of Brazil. Brazil was unique in that there were three different styles of Freemasonry operating in Brazil – let me change that, not “styles”, but “forms” of Freemasonry. There was the National Grand Orient, there were independent Grand Orients in each state and there were independent Grand Lodges in each state. Through negotiations mediated by the Executive Secretary of the World Conference, now those bodies all recognize each other and visit each other. In Paraguay, the issue there, the Grand Lodge split into two different entities, and because it was a split from the original they were both regular in their formation and consecration. It took five years of negotiations before there was a final decision and a resolution made concerning which Grand Lodge would function as a regular Grand Lodge or recognized Grand Lodge in Paraguay. And in Russia there were three individuals representing the World Conference, went to Russia when there was a major schism developing there to observe and determine which Grand Master was the legitimate Grand Master of Russia. The result is that the present Grand Master

confirmările celor trei persoane care au intermediat și observat lucrurile.

Ce subiecte sunt dezbătute? Cum sunt alese subiectele de discuție?

În primul rând, Claudiu, nu au loc dezbateri. Articolele sunt prezentate după cum stabilesc jurisdicția-gazdă și Secretarul Executiv. Jurisdicția-gazdă alege tema conferinței, iar de-a lungul timpului au existat alegeri destul de specifice, pentru că reflectă preocupările mediului în care există respectiva Mare Lojă. O să-ți dau un exemplu foarte bun – Gabon. Gabon e o țară din Africa unde 10% din teritoriu e destinat sălbăticiunilor și conservării unui mediu verde. Tema conferinței din Gabon a reflectat preocuparea pentru menținerea unui mediu stabil din punct de vedere ecologic. Apoi articolele sunt prezentate și aprobate de Secretarul Executiv, care stabilește dacă sunt potrivite să fie prezentate în cadrul Conferinței. În trecut au existat articole pe care a trebuit să le refuz din postura de Secretar Executiv în mare parte pentru că ori ajutau prea tare exact Marea Lojă care le propunea, ori pentru că nu erau de interes pentru Conferința Mondială. Nu are loc nici o dezbateră – articolele sunt prezentate. Pot avea loc discuții, dar nu sunt prezentate sub formă de dezbateră.

Dezvoltarea Francmasoneriei din Europa de Est și America de Sud a schimbat balanța puterii, din moment ce fiecare Mare Lojă reprezintă un vot?

E o observație interesantă, pentru că e un lucru care mă preocupă de mai mult timp. Eu am fost foarte răspunzător pentru expunerea Americii Latine la restul lumii. America Latină e un mediu unic. Am clasificat Francmasoneria în ceea ce eu numesc stiluri și am plasat Francmasoneria din America Latină într-un stil „sociologic”, pentru că e condusă mai degrabă de mediul în care există. Din punct de vedere masonic, America Latină nu a fost văzută de lumea exterioară aproape pe tot parcursul existenței ei. Abia de la Conferința Mondială de la São Paulo, din Brazilia, la cea de-a patra Conferință Mondială, a început lumea să vadă Francmasoneria din America Latină. Nu cred că i-aș spune „balanță de putere”, dar una dintre marile mele îngrijorări e că Brazilia are Marele Orient Național, Marile Oriente din fiecare stat și Marile Loji din fiecare stat, ceea ce reprezintă un număr uriaș de voturi în cadrul Conferinței. Sunt îngrijorat de faptul că Brazilia chiar poate domina Conferința Mondială dacă nu există vreun fel de metodologie care să prevină acest lucru. Am putea spune că și Statele Unite are 51 de Mari Loji, dar Statele Unite nu o să voteze niciodată în bloc, nu are sentimentul de unitate care există în America Latină. Așadar e o îngrijorare care mă frământă de mai mulți ani, și încă nu i-am dat de cap.

of Russia has been serving since that time through the efforts and confirmations of these mediating and observing three individuals.

What topics are debated? How are the topics of the discussions chosen?

First of all, Claudiu, there are no discussions being debated. The papers are presented as determined by the host jurisdiction and the Executive Secretary. The host jurisdiction picks the theme of the Conference, and there have been fairly unique choices over the years because they reflect the concern of the environment in which that Grand Lodge exists. I'll give you a very good example of that in the case of Gabon. Gabon is a country in Africa that has 10% of its environment set aside for wildlife and for maintaining a green environment. The theme of the Conference in Gabon reflected that concern for maintaining an ecological stable environment. The papers, then, that are presented are approved by the Executive Secretary and determined whether they are suitable for presentation to the Conference. There were papers presented in the past that I had to turn down as Executive Secretary mainly because they were either too self-serving for that Grand Lodge or they were not of interest to the World Conference. There is no debating – the papers are presented. There might be discussions, but they are not presented as a debate.

Has the development of Freemasonry in Eastern Europe and South America changed the balance of power, given that each Grand Lodge represents one vote?

That's an interesting observation, because it's been a concern of mine. I've been greatly responsible for the exposure of Latin America to the world. Latin America is a very unique environment. I've classified Freemasonry into what I've called styles and I placed Latin America in a “sociological style”, because its nature is driven more by the environment in which it exists. Latin America was not seen by the outside world masonically for almost all of its existence. It's only since the World Conference in Sao Paulo, Brazil, the 4th World Conference, that the World began to see Latin American Freemasonry. I don't know that I've ever referred to it as “balance of power”, but one of the great concerns I have is that the country of Brazil has the National Grand Orient, State Grand Orients and State Grand Lodges, which represent a tremendous number of votes that would be taken in the World Conference. My concern now is that Brazil can really dominate the World Conference if there is not some type of methodology used to prevent that. We could argue that United States also has 51 Grand Lodges, but you'll never get United States to vote as a block, it's not the unity that exists in Latin America. So it is a concern, a concern that I've been grappling with for years, and I don't know the answer yet.

A existat împotrivire față de Conferința Mondială? Dacă da, de ce?

Da, a existat împotrivire față de Conferința Mondială, mai cu seamă pentru că există Mari Loji care nu cred în ideea de a se uni în cadrul unei conferințe. Teama lor principală e că Marile Loji pot fi dominate de conferințe. Țările nordice, de exemplu, nu participă niciodată la Conferința Mondială. Pe vremea când eram Secretar Executiv le invitam în fiecare an și de fiecare dată primeam răspunsuri foarte politicoase cum că „nu participăm la Conferințele Mondiale”. Știam că Insulele Britanice nu participă la conferințe, cu toate că Marea Lojă Unită a Angliei și-a trimis în câteva rânduri reprezentanți neoficiali la Conferința Mondială – dar nu reprezentau Insulele Britanice în mod special, deci persoanele respective nu aveau posibilitatea să voteze.

Frații englezi care au participat la Conferință erau un fel de observatori.

Exact. De asta erau trimiși acolo, ca să observe ce se petrece. Nu avem nici o problemă cu observatorii care vin la Conferința Mondială. Apropo, ca să știe toată lumea, Conferința Mondială e deschisă oricărui Francmason regulat care vrea să participe. Singura persoană care votează, așa cum am spus mai devreme, este reprezentatul oficial al Marelui Maestru sau Marele Maestru însuși, precum și Marele Secretar. Observatorii participă la tot ce se petrece, dar nu au autoritatea să voteze.

Tom, cum vezi viitorul Conferinței?

Claudiu, viitorul Conferinței depinde de conducătorii care vor fi implicați în funcționarea ei. Cred că viitorul ei poate fi extraordinar. În opinia mea, astăzi cea mai mare amenințare la adresa Francmasoneriei – și am făcut această observație de foarte multe ori – este orgoliul conducătorilor. Când m-am retras din funcția de Secretar Executiv, am subliniat faptul că avem nevoie de persoane pe care să nu le mâne orgoliul. Asta nu înseamnă să nu ai orgoliu deloc – fiecare dintre noi a obținut orice are în viață datorită faptului că are orgoliu. Însă într-un articol pe care l-am citit la o conferință a Ritului Scoțian cu mulți ani în urmă am făcut observația că ne aflam cu toții acolo și că de-a lungul timpului obținerăm ce am obținut datorită orgoliului – dar moștenirea pe care o lăsăm va depinde mai mult de capacitatea noastră de a ne ține în frâu orgoliul mai degrabă decât de a-l folosi. Toți cei activi în Francmasonerie ne amintim cu siguranță de conducători care au avut un mare potențial. Amin – a fost iubit, dar a lăsat o moștenire a eșecului. Astfel că viitorul Conferinței Mondiale va depinde de conducătorii care se ocupă de Conferința Mondială. Un conducător trebuie să fie capabil să negocieze, să intermedieze și să-i înțeleagă pe ceilalți.

De asta e Tom Jackson unic!

Was there any opposition to the World Conference? If yes, why?

Yes, there has been opposition to the World Conference, mainly because there are Grand Lodges that do not believe in uniting in a conference. Their main concern is that conferences can dominate Grand Lodges. The Nordic countries, for example, never participate in the World Conference. When I was Executive Secretary I invited them every year and I would get very polite answers back that “we don’t participate in World Conferences”. I knew that the British Isles do not participate in conferences, although the United Grand Lodge of England sent unofficial representation to the World Conference on several occasions – but it did not represent the British Isles specifically, so these individuals had no voting capability.

The English Brethren who attended the Conference were a kind of observers.

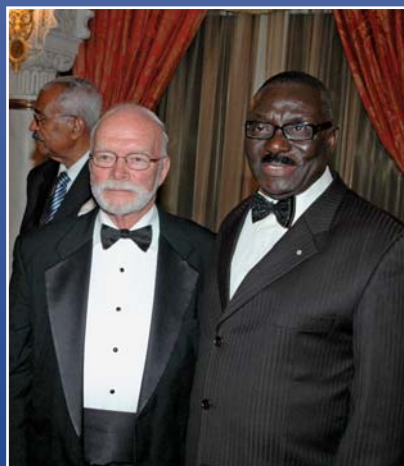
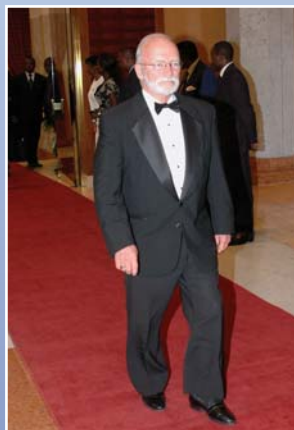
Yes. That’s why they were sent there, to observe what took place. We have no problems with observers sitting in a World Conference. By the way, so that everyone is aware, the World Conference is open to every regular Freemason who wants to attend. The only person to vote, as I said earlier, is the official representing the Grand Master or the Grand Master, and the Grand Secretary. The observers sit in, observe everything that takes place, but they have no voting authority at all.

Tom, how do you see the future of the Conference?

The future of the Conference, Claudiu, lies in the leadership that’s going to be involved in operating the Conference. I think there’s a great future for it. The greatest threat in Freemasonry, in my opinion, today – and I’ve made this observation many, many times – is the ego of the leadership. One emphasis that I made when I was retiring as Executive Secretary was that the one quality we needed was someone without any ego driving them. That doesn’t mean a person can’t have an ego – every one of us has gained anything in our lives because we have an ego driving us. But in a paper that I gave when I was speaking at a Scottish Rite conference one year, many years ago, I made this observation that everyone else is here today and we’ve gained what we’ve gained because of our ego driving us. But the legacy we leave behind will depend a lot more on our ability to control that ego, than use that ego. Everyone of us who’s been active in Freemasonry certainly is aware of leadership who had great potential. Amin – well loved; the legacy he left behind was one of failure. So the future of the World Conference is going to depend upon the leadership running the World Conference. The leader has to be capable of really negotiating and mediating and understanding the individual.

This is why Tom Jackson is unique!

Photos from the installation of the Grand Master of Gabon Libreville, October 31st, 2009

From Andrey Bogdanov collection

GORDON MICHIE | Past Substitute Provincial Grand Master, Provincial GL of Fife and Kinross,
Grand Lodge of Scotland
PM, Lodge Earl Haig No. 1260, Grand Lodge of Scotland
RWM, Lodge Hope of Kurrachee No. 337, Grand Lodge of Scotland

A fi sau a nu fi, aceasta este întrebarea

„A fi sau a nu fi, aceasta e întrebarea” este, poate, cea mai citată replică din piesa *Hamlet* a lui Shakespeare. Despre ea se poate spune că are conotații masonice în esență – se pot traduce prin „a trăi sau a nu trăi”, iar unii intelectuali Francmasoni au stabilit legături între ele și adevărata înțelegere a gradului al treilea din Francmasonerie, precum și a ceea ce vine pe urmă, ce vine după viață!

Se dezbate de mult timp dacă Shakespeare a fost sau nu Francmason, iar mulți susțin că a fost, unii chiar mergând până într-acolo încât să spună că a fost fondatorul Francmasoneriei. Mulți consideră că în multe dintre lucrările sale putem găsi referințe masonice. Nu vom discuta despre ele în acest articol, dar cei curioși pot citi *Zadarnicele chinuri ale dragostei*, *Henric al V-lea*, *Coriolan*, *Măsură pentru măsură*, *Iuliu Cezar*, *Henric al VI-lea*, partea a doua, și *Furtuna* și pot contempla referințele masonice din aceste texte.

Totuși, aș vrea să mă folosesc de această întrebare din *Hamlet* ca să lămuresc puțin ce înseamnă să fii „Francmason”. Pandemia din 2020 și 2021 a însemnat apropierea lumii masonice cu ajutorul tehnologiei și i-a adus laolaltă pe membrii Breslei într-un mod despre care acum 24 de luni am fi spus că e imposibil. Pentru un francmason scoțian, a fi sau a nu fi e o întrebare cu un răspuns simplu – sau nu? Pentru mine, răspunsul ar fi că sunt membru al Lojei Earl Haig din Provincia Fife și Kinross, aflată sub jurisdicția Marii Loji a Masonilor Liberi și Acceptați ai Scoției. Singurii alți „Francmasoni” cu care mă întâlnesc zilnic sunt cu toții la fel ca mine, nu-i așa?

Suntem conștienți că trebuie să contactăm Marea Lojă din Edinburgh dacă vrem să plecăm în concediu sau în delegație ca să aflăm dacă există o Lojă recunoscută pe care o putem vizita, dar majoritatea Francmasonilor scoțieni nu sunt nevoiți niciodată să răspundă întrebării a fi sau a nu fi – a fi sau a nu fi Francmason regulat și recunoscut.

Cuvinte precum „clandestin”, „neregular”, „continental”, „nerecunoscut”, „co-masonerie”, „francmasoneria femeilor” nu fac parte din vocabularul nostru cotidian

To be or not to be, that is the question

“To be or not to be, that is the question”, arguably the most often quoted words from Shakespeare’s *Hamlet*. The meanings of the words can also be ascribed to have masonic connotations at their heart, they mean to live or not to live and they may lead the studious Freemason to connect them with the teachings the true understanding of the third degree of freemasonry and of what comes next, what comes after life!

The arguments have been long held whether or not Shakespeare was a Freemason and many argue that he was, some even claiming that he was the founder of Free-

masonry. Many also debate that in many of his works we can find Masonic references, although not for discussion in this paper, but the enquiring mind should read *Loves Labour Lost*, *Henry V*, *Coriolanus*, *Measure for Measure*, *Julius Caesar*, *Henry VI*, Pt. 2 and *The Tempest* and contemplate the masonic references therein.

However, I want to take this famous line from *Hamlet* and use it as a question to bring light on what it is to be a “Freemason”. The global pandemic of 2020 and 2021 has brought the Masonic world closer together by the use of technology and it has connected members of the Craft in a way that only 24 months ago we would have thought impossible. For a Scottish freemason to be or not to, is a simple question to answer, or is it? The answer for me would be that I am a member of Lodge Earl Haig in the Province of Fife and Kinross under the Grand Lodge of Antient Free and Accepted Masons of Scotland. The only other “Freemasons” that I come across on a day to day basis are all the same as I am, are they not?

We are aware of the need to contact Grand Lodge in Edinburgh should we be going on holiday or overseas on business to find out if there is a recognised Lodge that we can visit if we wanted to do so, but for the vast majority of Scottish Freemasons their masonry never needs to address the question – to be or not to be – to be or not to be a regular and recognised Freemason.

când mergem în Lojile noastre din Scoția. Constituția și Legile și Anuarele vorbesc despre Mari Loji recunoscute și despre Mari Loji Surori aflate într-o relație de prietenie cu Marea Lojă a Scoției. Aceasta a fost perspectiva noastră asupra Francmasoneriei din 1736, iar pentru noi asta înseamnă partea cu a fi. Dar cum rămâne cu a nu fi – sunt ei mai puțin masoni decât noi, nu suntem cu toții formați pe principii asemănătoare, nu luptăm cu toții pentru mai binele membrilor noștri?

În calitate de Francmason, am credea că trebuie să ne străduim să ducem la bun sfârșit misiunile pe care ni le-am asumat în fiecare zi odată ce am intrat în rândurile Fraternității. Una dintre misiuni este aceea de a evolua zilnic din punct de vedere al pregătirii masonice, o ambiție nobilă, care nu se întâmplă mereu. Dar datorită noilor tehnologii multe ocazii de evoluție le-au fost puse la dispoziție Francmasonilor din toate corpurile masonice, recunoscute sau neregulate, verificările și echilibrările obișnuite ale vizitelor nemaifiind atât de ușor de susținut, astfel încât să fim siguri că ne întâlnim numai cu Francmasoni recunoscuți. Numeroasele întâlniri pe Zoom și webinarile care au apărut în ultimele 12 luni au adus laolaltă „Francmasoni” din tot spectrul Francmasoneriei ca să învețe împreună, să stea de vorbă, să împărtășească povești, iar la suprafață există foarte puține diferențe identificabile, cu excepția unor ciudățenii ale istoriei care ne țin separați și diferiți între noi.

La fel de separați și diferiți pe cât sunt Străvechile Landmark-uri care conferă regularitate Breslei noastre, Landmark-uri pomenite, dar nu și enumerate de Anderson în constituțiile din 1723, sau asemenea celor 25 enumerate de Mackey în lucrarea lui de popularizare a Francmasoneriei în 1856, nu vom putea niciodată să cădem cu adevărat de acord sau să definim ce anume ne face diferiți – a fi sau a nu fi? Dezbateră cu privire la Landmark-uri se desfășoară la fel de violent și în secolul XXI, și abia în 2014 a fost publicat de Marea Lojă a Scoției un articol scris de Bob Cooper intitulat *Esența Francmasoneriei Scoțiene*.

Prin urmare, cum rămâne cu celelalte Mari Loji, cele pe care noi, ca Francmasoni Scoțieni, le-am include în categoria lui a nu fi? Putem noi învăța din experiențele lor, din istoriile lor – ar trebui măcar să învățăm din ele? Ce îi face pe ei diferiți? Se întorc diferențele mereu la Străvechile Landmark-uri, sau există probleme mai politizate în spatele separării? La urma urmei, cu toții susținem că am fi „Francmasoni” și credem în principiile morale bune, principii la care putem aspira cu toții.

În timp ce scriu acest articol, din America de Nord vin vești cum că mai există doar 6 Mari Loji Prince Hall care nu sunt acceptate sau recunoscute de Marile Loji mainstream sau regulate din State – un număr prea mare pentru secolul XXI, dar schimbarea a peste 200 de ani de regularitate și găsirea unui răspuns la

Words such as clandestine, irregular, continental, unrecognised, co-masonry, woman's freemasonry are not in our day to day vocabulary when we attend our Lodges across Scotland. Our Constitution and Laws and the Yearbook refer to Grand Bodies being recognised and Sister Grand Lodges that are in amity with the Grand Lodge of Scotland. This has been our world view of Freemasonry since 1736 and for us that is the, to be part. But what of the not to be part, are they any less masonic than we are, are we not all built on similar principles, do we not all strive for the greater good of our membership?

As a Freemason, I believe that we must strive to fulfil our charges that we took on entry every day. One of those is to make a daily advancement in masonic education, a noble ambition and one that does not always happen. But with the use of new technology many daily advancements have been available to Freemasons of all masonic bodies be they recognised or irregular, the normal checks and balances of visiting have not been as easy to maintain and to ensure that we are only meeting with recognised Freemasons. The many zoom meetings and webinars that have sprung up over the last 12 months have brought “Freemasons” from the full spectrum of freemasonry together to learn together, to converse together, to share stories together and on the surface there are very few identifiable differences, apart from the quirks of history that keep us separate and distinct.

As separate and as distinct as the Antient Landmarks that are supposed to give regularity to our Craft, those Landmarks mentioned but not listed by Anderson in his constitutions in 1723 or those 25 listed by Mackey in his seminal work on Freemasonry in 1856, we will never truly be able to agree or define what makes us the same or makes us different – to be or not to be? This debate over Landmarks continues to rage in the 21st century and it was only in 2014 that a paper written by Bob Cooper entitled *The Essence of Scottish Freemasonry* was published by the Grand Lodge of Scotland.

So what of those other Grand Bodies, the ones that we as Scottish Freemasons would class as not to be? Can we learn from their experiences, their histories, should we learn from them? What makes them different, does the differences all come back to the Antient Landmarks or is their other more politicised problems behind the separation. After all we all claim to be “Freemasons” and believe in good moral principles, principles that we can all aspire to uphold?

As I am writing this paper news comes out of North America that there are now only 6 Prince Hall Grand Lodges that are not accepted or recognised by the main stream or regular Grand Lodges in the States, 6 too many for the 21st century but it is a slow process to change 200 plus years of regularity and answer the question to be or not to be. There was a debate in

Întrebarea a fi sau a nu fi e un proces lent. În Australia a existat o dezbatere cu privire la criteriul credinței într-o ființă supremă pentru a fi „Francmason” – poate prima și cea mai importantă dintre Străvechile Landmark-uri ale Francmasoneriei Regulare, și iată că dezbaterea a fost organizată sub auspiciile unei Mari Loji regulate și recunoscute!

Marile Corpuri rituale, ca de pildă Ordinul Francmasoneriei pentru Femei, au existat și și-au respectat principiile masonice de mai bine de 100 de ani. Din Ordin au făcut parte femei extraordinare, ca Annie Besant – reformatoare socială, feministă, scriitoare, filantrop, Lady Dorothy Haig – fondatoare a Fabricii de Flori de mac Lady Haig și multe altele, care și-au spus „Francmasoni” și au luat parte la tainica artă a „Francmasoneriei”. Cred ele în aceleași principii ale masoneriei ca și noi? Probabil că da. Ordinul Femeilor din Francmasonerie se mândrește pe site-ul său că „Într-un comunicat din 1999, Mare Lojă Unită a Angliei (UGLE) a recunoscut regularitatea și sinceritatea Francmasoneriei feminine, deși nu o recunoște oficial, iar membrii ei nu pot face parte din Marea Lojă. Multe dintre lojile noastre se întâlnesc în temple pe care le dețin bărbații din Ordin, iar relațiile informale sunt cordiale și de cooperare.”

Articolul de față nu își propune să susțină recunoașterea acestor corpuri rituale, pentru că noi suntem cine suntem și respectăm Constituția și Legile noastre, dar militează pentru înțelegerea și tolerarea celorlalți care cred în Francmasonerie și își trăiesc viața ca Francmasoni. Susțin că, în calitate de Francmasoni, ar trebui să respectăm alegerile pe care le fac ei și susține că trebuie să vorbim dintr-o postură bine informată atunci când îi tratăm cu superioritate. Respectul, toleranța, egalitatea, libertatea de alegere – poate că acestea ar trebui să se afle pe lista Străvechilor Landmark-uri.

Fără îndoială, pandemia a făcut ca lumea masonică să se apropie mai mult. Există foarte multe ocazii să intrăm în dialog cu cei pe care i-am categorisi drept neregulari, clandestini, nerecunoscuți sau aflați în relații altele decât fraternală. Însă relația de recunoaștere a unor Mari Loji poate fi privită și ca o acceptare reciprocă a diferențelor între ele. Pandemia i-a apropiat și pe membrii lumii masonice scoțiene. Mulți s-au bucurat de interacțiunea cu frați scoțieni din toate colțurile lumii.

A fi sau a nu fi – aceasta e întrebarea. Eu cred că avem echilibrul corespunzător sub Marea Lojă a Scoției, și poate că e și drept să fie așa, pentru că la urma-urmei noi suntem locul de naștere al Francmasoneriei, noi avem cronicile, tradițiile și, împreună cu celelalte două Mari Loji, suntem recunoscuți drept lideri în ceea ce privește recunoașterea regularității. Pandemia a venit cu multe avantaje pentru Francmasoneria scoțiană: capacitatea de a relua legătura cu comunitățile locale, capacitatea de a stabili legături peste tot pe Glob, de a învăța de la alții

Australia about the need to have a belief in a supreme being to be a “Freemason” – arguably the first of the Antient landmarks of regular freemasonry, this was run under the auspices of a regular and recognised Grand Lodge!

Grand bodies such as The Order of Women’s Freemasonry have existed and followed their masonic principles for over 100 years. Great woman such as Annie Besant social reformer, feminist, writer, philanthropist. Lady Dorothy Haig founder of the Lady Haig Poppy factory and many more who could be named called themselves “Freemasons” and took part in the mysterious art of “Freemasonry”. Do they believe in the same principles of masonry as we do as regular Freemasons, probably yes. The Order of Woman’s Freemasonry take great pride in proclaiming on their website that “The United Grand Lodge of England (UGLE) have, in a statement issued in 1999, acknowledged the regularity and sincerity of women’s Freemasonry, although they do not officially recognise it and their members cannot take part. Many of our own lodges meet in temples owned by the men’s Order and informal relations are cordial and co-operative.”

This paper is not arguing for recognition of these bodies as we are who we are and we abide by our Constitution and Laws but it argues for understanding and tolerance of those others that have a belief in Freemasonry and live their lives as Freemasons. It argues that as Freemasons we should respect the choices that they make and argues that we need to speak from an informed point of view before we talk them down. Respect, tolerance, equality, freedom of choice, maybe these are things that should be listed as some our Antient Landmarks.

The pandemic has certainly brought the whole masonic world closer together, there are so many more opportunities to engage with those that we would class as irregular or clandestine or unrecognised or not in amity. But one Grand Lodges amity is another Grand Lodges difference. It has also brought the Scottish masonic world closer and many have enjoyed the interaction with Scottish brethren from all four quarters of the globe.

To be or not to be – that is the question? My belief is that we have the balance correct under the Grand Lodge of Scotland and maybe this is only right as we are the birthplace of Freemasonry after all, we have the records, we have the traditions and along with the other two Home Grand Lodges we are recognised as the leadership in terms of regular recognition. The pandemic has many silver linings for Scottish Freemasonry, our ability to reconnect with our local communities, our ability to connect across this globe and learn from others and ultimately to continue to grow our moral backbone and communicate that to the wider world in order that we continue to attract good men to join us. But let us not, not take the

și, în cele din urmă, de a ne consolida coloana vertebrală morală și de a comunica acest lucru lumii întregi, astfel încât să continuăm să atragem oameni de ispravă. Dar să nu ratăm ocazia de a #evoluzilnic și de a învăța de la alții, chiar dacă acești alții sunt nerecunoscuți sau nu avem relații fraterne cu ei – când tragem linie, și ei luptă pentru aceleași lucruri ca și noi, iar credința lor individuală este aceea că sunt Francmasoni, fie ei doar bărbați, doar femei sau loji co-masonice.

Cum se spunea și într-o reclamă celebră din anii '80 – „e bine să vorbim!” Datorită pandemiei au putut avea loc discuții, „Landmark-urile” Breslei Scoțiene au ieșit în evidență, iar felul cum înțelegem noi „a nu fi” nu ne orbește în mod dogmatic și printr-o ură față de corpurile rituale care încearcă să fie „Francmasoni” destoinici respectându-și propria tradiție. În Fife există o zicală veche – „cu toții suntem copiii lui Jock Tamsin!” Așa că în acest weekend de Paști, sau weekend de concediu, sau weekend de zile libere de la stat, cum doriți să-l priviți, acordați-vă un răgaz pentru a #evoluzilnic și a înțelege mai multe despre organizațiile care există în UK, cum ar fi Le Droit Humane, Ordinul Femeilor din Francmasonerie, Marea Lojă a Francmasoneriei pentru Femei și Bărbați și toate celelalte corpuri rituale ai căror membri pretind să fie francmasoni.

Dacă timpul nu ne-ar limita, subiectul celorlalte corpuri rituale din UK nici nu se compară cu ceea ce se întâmplă în restul Europei și pe glob în general, în sensul că lucrurile care se întâmplă aici în UK pălesc față de ce se petrece la Marile Oriente masonice tradiționale de pe continent, sau la organizațiile clandestine din perspectiva americană. Cel mai prețuit Francmason american, nimeni altul decât primul președinte al națiunii, George Washington, a fost inițiat într-o Lojă clandestină sau nerecunoscută, poate numai din pricina momentului la care s-a petrecut acest lucru, însă, teoretic, în 1752 Loja din Fredericksburg nu își primise încă Charta de la Marea Lojă a Scoției!

Articolul de față a început cu un citat din William Shakespeare, care poate că a fost un frate al nostru sau poate că nu a fost, dar „a fi sau a nu fi, aceasta e întrebarea”, și încheie articolul cu un alt citat dintr-un om cultivat din vremea Francmasoneriei pur speculative, un om despre care îmi imaginez că ar fi în ziua de azi un Francmason în sensul pe care îl apreciem.

„A ști că știm ceea ce știm și a ști că nu știm ceea ce nu știm – iată adevărata cunoaștere” – Nicolaus Copernicus (1473-1543).

Așadar, haideți să evoluăm fiecare dintre noi în fiecare zi, să ne acceptăm mințile curioase, să-i acceptăm pe alții și să învățăm de la ei și să întreprindem fiecare călătoria lui personală în „Francmasonerie”. Ceva de care ne putem bucura cu toții, unul dintre avantajele pandemiei, ar trebui să fie călătoria în care ne oferim singuri mai multă cunoaștere.

opportunity to make that #dailyadvancement and learn from others although unrecognised or not amity – they are ultimately striving for the same things as we are and their individual beliefs are that they are Freemasons, be they male only, female only or co-masonic Lodges.

As a famous add said in the 1980's – it's good to talk, the pandemic has allowed discussion to happen, let our “landmarks” of the Scottish Craft shine through and let our understanding of what “is not to be” does not blind us with dogma and spite against these bodies trying to be good “Freemasons” following in their own traditions. There is an auld saying in Fife that springs to mind – we are all Jock Tamsin's bairns! So this Easter weekend, or holiday weekend or bank holiday weekend, however you personally describe it, take the time to make that #dailyadvancement and understand more about organisations that can be found in the UK such as Le Droit Humane, The Order of Woman's Freemasonry, The Grand Lodge of Freemasonry for Woman and Men and all the other bodies that claim to be Freemasons that are out there.

If time is not a prisoner the subject of other bodies in the UK does not even scratch the surface of those bodies in Europe and further across the globe in that what happens here in the UK pales into insignificance when we look at continental masonic traditions of the Grand Orients, or the clandestine organisations in the sense of the American viewpoint. Arguably the most celebrated of American Freemasons, that nations First President George Washington was initiated into a clandestine or unrecognised Lodge, maybe only due to timings, but technically the Lodge in Fredericksburg in 1752 had not yet received its Charter from the Grand Lodge of Scotland!

This paper started with a quote from William Shakespeare, maybe a brother or maybe not a brother, but “To be or not to be, that is the question” and I finish this paper with another quote from an educated man from the days of pre speculative freemasonry but a man who I would imagine would be a Freemason in the sense that we appreciate.

“To know that we know what we know, and to know that we do not know what we do not know, that is true knowledge” Nicolaus Copernicus (1473 – 1543)

So let us all make that daily advancement embrace our inquisitive minds, embrace and learn from others and make our personal journeys in “Freemasonry”. Something that we can all enjoy and one of the silver linings of this global pandemic should be our journey of giving ourselves new knowledge.

Photos from the World Conference of the Grand Lodges Libreville, Gabon, 3-5 November 2009

From Andrey Bogdanov collection

Photos from the installation of the Grand Master of Mozambique Maputo, 9-11 July 2009

From Andrey Bogdanov collection

Ateul prost

Prima dintre Vechile Îndatoriri, cea care vorbește despre Dumnezeu și religie, spune:

„Un Mason e obligat prin statutul lui să respecte legea morală. Iar dacă înțelege cu adevărat Arta, nu va fi niciodată un Ateu Prost.”

Condiția fundamentală pe care trebuie s-o îndeplinească toți cei care doresc să se alăture Francmasoneriei este aceea de a-și exprima credința într-o Divinitate. Toți candidații aleși trebuie să-și exprime public credința în Divinitate cu ocazia inițierii în rândurile noastre.

Nici un ateu nu poate fi Mason. Motivul invocat în general este acela că „fără credința în Divinitate, pentru el nimic nu poate fi obligatoriu, și atunci nu poate fi niciodată Mason în adâncul ființei sale”. Sistemul simbolismului nostru e întemeiat pe ridicarea în trupul și sufletul nostru al unui Templu în cinstea Celui Preaînalt. Învățăturile noastre vorbesc despre Paternitatea lui Dumnezeu, fraternitatea omului și o viață veșnică ce va să vie. Cine nu împărtășește aceste credințe nu poate fi fericit sau mulțumit în rândurile fraternității noastre.

Din acest punct de vedere, Francmasoneria îl socotește ateu pe omul care nu vrea să creadă, nu poate să creadă sau pur și simplu nu crede în Divinitate. Acest lucru ridică următoarea întrebare complicată: „care este Divinitatea în care trebuie omul să creadă?”

Fiecare om se gândește la Dumnezeu în felul lui, în funcție de educație și de formarea religioasă din copilărie. Pentru unii, Dumnezeu e o figură poruncitoare, venerabilă, cu barbă albă și păr alb, lung. Marele artist Gustave Doré așa l-a reprezentat pe Dumnezeu în Biblia sa ilustrată. Alții văd Divinitatea drept un duh strălucitor, care se mișcă prin univers cu viteza luminii, care e „lipsit de formă”, iar pentru că nu are formă nu are nici trup, dar e pe de-a întregul iubire, inteligență, milostenie și înțelegere.

Divinitatea pentru un om de știință, matematician, astrolog sau cercetător al cosmosului poate că nu e nici antropomorfă și nu e nici un Duh Strălucitor, ci o putere universală, immanentă, pe care unii o numesc Natură, alții Prima Mare Căuză, alții Impulsul Cosmic.

The Stupid Atheist

The first of the Old charges, concerning God and Religion, begins:

“A Mason is obligated, by his tenure, to obey the moral law; and, if he rightfully understands the art, will never be a Stupid Atheist.”

A fundamental requirement of all petitioners for the degrees of Freemasonry is that they express a belief in Deity. All elected candidates must publicly express a belief in Deity at their initiation.

No atheist can be made a Mason, the reason usually assigned, is that,

without a belief in Deity, no obligation can be binding and he can never be a Mason “in his heart.” Our whole system of symbolism is founded on the erection of a Temple in our body and soul to the Most High. Our teachings are of the Fatherhood of God, the brotherhood of man, and of a life to come which shall be eternal. A disbeliever in all these could not be happy or content in our fraternity.

From this standpoint of Freemasonry, an atheist is a man who does not, cannot, or will not, believe in Deity, which brings up the perplexing question: “what is this Deity in which man must believe?”

Man’s idea of God differs with each individual, his education and his early religious upbringing. To some the mental picture of God may be that of a commanding figure, venerable figure, with a flowing white beard and hair, the great artist Doré pictured God as such in his illustrated bible. Others may conceive Deity as a bright spirit, who moves through the universe with the speed of light, who is “without form” because without a form he is without a body, yet it is all love, Intelligence mercy, and all understanding.

The Deity of a scientist, mathematician or an astrologer or student of the cosmos via a telescope, may be neither anthropomorphic nor a Bright Spirit, but universally pervading power which some call Nature; and others the First Great Cause, and still others, The Cosmic Urge.

To a geologist, the very handwriting of God is in the rocks and earth. To a fundamentalist, the only handwriting of God is that in the Bible. In as much as

Geologul vede scrisul lui Dumnezeu în roci și soluri. Fundamentalistul vede scrisul lui Dumnezeu numai în Biblie. În măsura în care geologul nu crede în cronologia vieții pe pământ așa cum e prezentată ea în Biblie, fundamentalistul poate spune despre geolog că e ateu. În același timp sau ca replică, geologul e convins că Dumnezeu a scris povestea în rocile pământului, nu în Biblie, și poate spune despre fundamentalist că e ateu pentru că neagă dovezile clare ale științei.

Adevărul este că fiecare are dreptate și se înșală la fel de mult ca și celălalt! Nici unul dintre ei nu e ateu, pentru că fiecare crede în Dumnezeul care-l mulțumește.

Francmasoneria poate fi studiată de la Poemul Regius (Manuscrisul Halliwell), care e cel mai vechi document al Breslei, până la cel mai recent document al celei mai noi Mari Loji. Puteți citi toate deciziile, legile sau edictele emise de toți Marii Maeștri și nu veți găsi nicăieri vreo hotărâre cum că vreun Frate e obligat să creadă în Dumnezeul tuturor celorlalți sau să creadă în el sub forma în care cred ceilalți.

Agnosticul va spune deschis „nu știu în care Dumnezeu cred, sau cum s-a format sau dacă există, știu doar că am o credință puternică în ceva”.

Francmasoneria nu-i impune să descrie acest „ceva”. Dacă pentru el acest „ceva” poate fi numit Dumnezeu, indiferent cât de diferit e față de Dumnezeul celui care i-a înmănat petiția sau al Fratelui care stă alături de el în Lojă, Francmasoneria nu-i cere nimic mai mult decât să creadă. Ideea, așadar, e să creadă. Cum îl numește pe Dumnezeu, cum îl definește sau chiar îl limitează, ce puteri îi atribuie – Francmasoneria nu e interesată de aceste lucruri.

Din punct de vedere al Francmasoneriei, lucrurile care îl fac pe Mason să se gândească la Marele Arhitect, numele pe care i-l dă, felul cum îl definește sau concepe pot rămâne taine stabilite între Divinitate și Fratele respectiv, pot rămâne veșnic „în inima lui”.

the geologist does not believe in the chronology of the life of the earth as set forth in the Bible, the fundamentalist may call the geologist an atheist. In the same sense, or per contra, the geologist is certain that God has written the story in the rocks of the earth, and not in the Book, may call the fundamentalist an atheist because he denies the plain testimony of science.

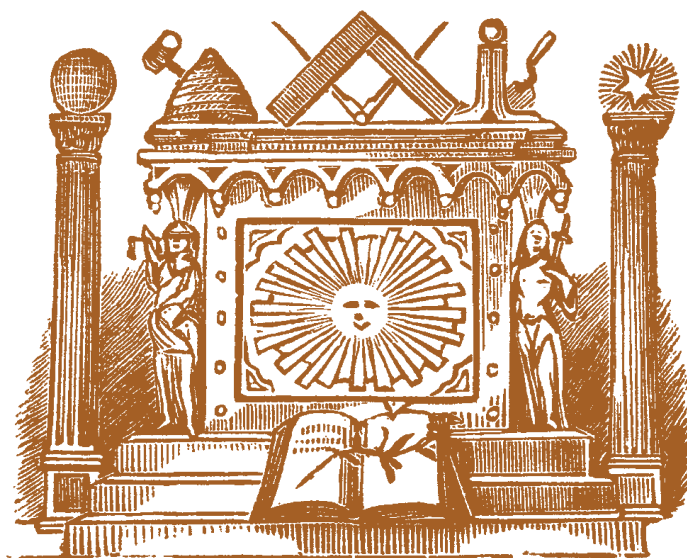
The truth of matter is, one is as right; and each are as wrong, as the other! Neither is an atheist, because each believes in the God that most satisfies him.

Freemasonry can be researched from the Regius Poem, which is the oldest document on Freemasonry, to most recent pronouncements of the youngest Grand Lodge; you read every decision, every law, every edict of every Grand Master whoever occupied the Exalted East in any of the recognized Grand Lodges, and nowhere will you find a ruling that any Brother must believe in God or hold the same image of him as all other men.

The agnostic will frankly say “I do not know in what God I believe, or how he may be formed or exists, I only know that I believe very strongly in something.”

Freemasonry does not ask him to describe his “something.” If it is to him that which may be named God, no matter how utterly different from the God of the man who handed him the petition or the Brother who sits with him in Lodge, Freemasonry asks nothing more of him than to believe. The point is so he must believe. How he names God, how he defines or even limits Him, what power he gives Him, Freemasonry cares not.

What makes a Mason form his ideas of thinking about the Glorious Architect, by what name he calls or knows Him, how he defines or conceives of HIM, so far as Freemasonry is concerned, may be a secret between Deity and the Brother, to be kept forever “in his heart.” ■

Photos from the World Conference of the Grand Lodges
Washington DC, USA, 8-9 May, 2008

From Andrey Bogdanov collection

THOMAS W. JACKSON

Drumul pe care am apucat

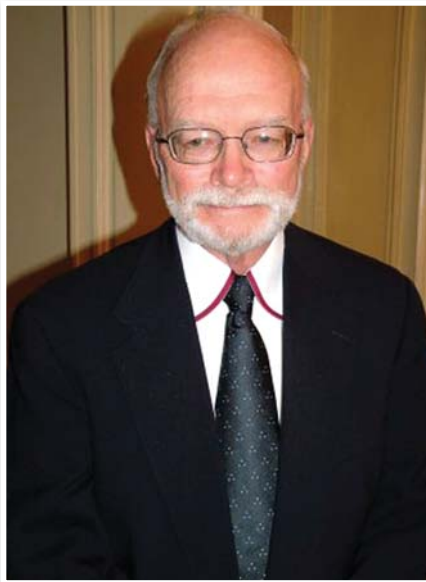
Cuvintele sunt neputincioase să exprime ce simt în seara aceasta, când mă aflu în fața voastră și vă vorbesc după ce mi-a fost decernat premiul despre care eu consider că este cea mai prestigioasă distincție oferită de Francmasoneria din America de Nord. Faptul că numele meu a ajuns alături de numele marilor frați care l-au mai primit în trecut e o onoare care depășește orice mi-aș fi putut închipui vreodată și mă tem că nu voi reuși să-mi exprim recunoștința față de Marea Lojă din New York pe măsura cinstei care mi-a fost făcută.

Dacă ar fi să citim biografiile oamenilor iluștri care au primit acest premiu am descoperi că erau remarcabili în domeniul lor de activitate. Presupun că v-au vorbit despre experiența lor din respectivele domenii și poate despre ce înseamnă Francmasoneria în viața lor. O să vorbesc despre aceleași lucruri, dar trebuie să înțelegeți că domeniul meu de activitate pe parcursul celei mai mari părți din viață a fost Francmasoneria, așadar o să vă vorbesc despre ea.

Ne aflăm aici datorită eforturilor unor uriași printre oameni, oameni curajoși, oameni de caracter, oameni înțelepți, oameni de calitate și, mai ales, oameni cu viziune. Gândiți-vă o clipă la amploarea lucrurilor pe care le-a produs această viziune – o organizație care a schimbat însuși cursul istoriei. Suntem astăzi la picioarele lor și, chiar dacă ei nu mai sunt o forță vizibilă, moștenirea pe care au făurit-o pentru noi ne-a susținut vreme de câteva sute de ani. Fără ei nu am fi aici. Câtă recunoștință le datorăm!

Gândiți-vă cât de mult a fost influențată viața voastră de Francmasonerie. Știu fără urmă de îndoială că fără ea nu ați fi aici. Eu nu aș fi aici nu pentru că suntem la o adunare masonică; nu aș fi aici pentru că nu aș fi în stare să fiu aici. Sunt dovada vie a scopului fundamental al Francmasoneriei, acela de a-i îmbunătăți pe oameni. Francmasoneria mi-a arătat că eram mult mai capabil decât aveam impresia că sunt. Însă a făcut mult mai mult de atât. Mi-a deschis orizonturile, m-a ajutat să ținesc mai sus, să mă

The Road we are traveling

Mere words could never express my feelings tonight, to be able to stand before you and to address you as the recipient of what I have regarded as one of the most prestigious awards given by North American Freemasonry. To have my name included along with those great brothers who have preceded me as past recipients, is an honor beyond what I could ever expect, and my expression of gratitude to the Grand Lodge of New York for selecting me, inadequate for what it means.

Were we to review the biographies of those great men who have received this award, we would find

that they were truly outstanding in their fields of endeavor. I suspect that they spoke to you regarding their experiences in those fields and perhaps what Freemasonry meant in their lives. I will speak likewise, but you must understand that Freemasonry has been my field of endeavor for most of my life, so I will speak more specifically to it.

We sit here tonight due to efforts of giants of men, men of courage, men of character, men of wisdom, men of quality, but most of all, men of vision. Consider for a moment the magnitude of what that vision produced: an organization that changed the very course of history. We sit here at their feet, and although they are no longer a visible force, the legacy they crafted for us has been a sustaining force for several hundred years. Without them, we would not, we could not be here. What a debt of gratitude we owe to them.

Just think, of how much this organization of Freemasonry has influenced your life. I know beyond a shadow of a doubt that without it, I would not be here. I would not be here not because of this being a Masonic function. I would not be here because I would not have had the capability of being here. I am a living classic example of the fundamental purpose of Freemasonry, of making a man better. Freemasonry showed me that I was far more capable than I ever gave myself credit for being. It did much more than that, however. It expanded my vision to see farther, to

gândesc la idei mai mărețe, să vreau mai mult de la viață și să vreau mai mult și pentru alții. M-a ajutat să fiu mai hotărât, mai angajat, dar m-a și șlefuit. Pe scurt, a șlefuit o bucată de piatră foarte grosolană (nu că nu ar mai fi rămas margini nefinisate, dar sunt mai puține). Știu că mulți dintre voi, frații mei, puteți spune același lucru. Oare cei care v-ați lăsat viața influențată de Francmasonerie nu simțiți la fel?

Am crescut într-un mediu relativ sărac și subeducat. Nici unul dintre părinții mei nu a absolvit mai mult de opt clase. Pentru ei, munca era la ordinea zilei și am învățat de la o vârstă fragedă să trudes pentru ceea ce-mi doream, însă nu aş schimba nimic din această experiență. M-a stimulat să gândesc și mi-a dat ocazia să-mi creez propriile metode de evadare. Însă am primit mult ajutor din partea celorlalți. Îmi dau seama că, în mare parte, datoriez Cercetașilor din America și Francmasoneriei tot ceea ce am devenit și am realizat, dar și mamei mele, care a știut foarte bine cum să mă crească, unui grup de prieteni cărora le-a păsat de mine și unei soții care îmi acceptă și îmi tolerează angajamentele. Ei m-au modelat de așa natură că acum sunt practic rezultatul influenței lor asupra vieții mele. Succesele de care m-am bucurat au fost datorită lor. Eșecurile nu pot să le pun decât pe seama încăpățânării mele. Cred că acesta e motivul pentru care îmi pasă atât de mult de calea pe care o urmăresc.

Prieteni, aş putea să vă vorbesc toată noaptea și să vă îndemn să vă cufundați în gloria măreției noastre; aş putea să vă povestesc despre cât de semnificativ am influențat evoluția societății civile; aş putea să vă dau nenumărate exemple despre cum am schimbat esența lumii de azi; aş putea să enumăr din nou însușirile care, dacă sunt puse în practică, ridică orice organizație, după care am putea pleca de aici cu fluturi în stomac. Însă asta ar însemna să parazităm în continuare trecutul, lucru pe care deja l-am făcut prea mult timp. De asemenea, aş pierde marea ocazie pe care mi-ați oferit-o fără să vorbesc despre lucrul care ar trebui să ne preocupe mai departe pe drumul pe care ne aflăm acum.

Sunt pe deplin conștient că tot ceea ce spun poate fi atacat, însă în ultimii douăzeci de ani, pe drumul acesta pe care ne aflăm acum, am fost un critic deschis al Francmasoneriei din America de Nord. Intenția mea nu e să fiu vreun profet al apocalipsei. Am mare încredere în viitorul Francmasoneriei mondiale. Breasla are tot mai mulți membri și se extinde într-un ritm mult mai rapid decât probabil a fost la începuturile sale. Influența ei în lume are mai mult potențial acum decât probabil în ultima sută de ani. Această expresie a frăției omului sub paternitatea lui Dumnezeu atinge înălțimi fără precedent, iar influența ei benefică se simte în evoluția societății civile, astăzi mai mult decât în trecut.

aim higher, to think greater thoughts, to want more out of life and to want more out of life also for others. It made me more determined; more committed, but it also softened my many rough edges. In short it polished a very rough ashlar. (Not that there are not rough edges left, mind you, but they are fewer). I know there are many of you, my brothers, sitting here who could say the very same thing. Indeed, for those who permitted its influence to be felt in their lives, there can very few who could not express that same sentiment?

I grew up in a relatively poor and undereducated environment. Neither of my parents went past the eighth grade. For them, a struggle was a way of life and I learned at a very young age to work for what I wanted, but I would change nothing of that experience. It gave me the stimulus to think and the opportunity to create my own diversions. But I had much help from others. I recognize that I owe whatever I became and whatever I have achieved pretty much to two organizations: The Boy Scouts of America and Freemasonry, along with a mother who knew well how to handle me, a cadre of friends who cared and a wife who accepts and tolerates my commitments. They molded me into a reflection of their influences on my life. Where I have succeeded, I owe to them. Where I have failed, I owe to my own stubbornness. I suspect this is the reason that I care so much about the road that we are traveling.

My friends, I could stand here tonight and stimulate you to bask in the glory of how great we are; I could stand here and tell you how significantly we impacted the evolution of civil society; I could emphasize how much we altered the character of what this world is today; I could rehearse our attributes that would have, if practiced, make any organization great, and we could all walk away with a warm fuzzy feeling. But, that would be a continuation of parasitizing our past, and we have been doing that far too long. I would also be wasting the great opportunity you have given to me to express what must be our concern for the direction we are taking on the road we are now traveling. I am well aware that what I say is always open to my critics, but then I have possibly been an outspoken critic in North America for the past twenty years on this road that we are traveling. It is never my intent to be a prophet of doom. Indeed, I have a great faith in the future of world Freemasonry. This Craft is growing in numbers and expanding in geographical area at a far more rapid rate than probably since the early history of our existence. Its impact in the world has a greater potential than it has had for perhaps over a hundred years. This expression of the brotherhood of man under the fatherhood of God is reaching some new unprecedented heights, and its beneficial influence is

Atunci de ce noi, în America de Nord, suntem confuzi în privința drumului pe care să-l alegem? De ce într-o societate civilă, poate mai influențată de filosofia Francmasoneriei decât oricare alta, pierdem influența pe care am avut-o preț de mai bine de trei sute de ani și pierdem potențialul de a o recrea? De ce numărul membrilor noștri e în scădere când peste tot în restul lumii crește? De ce Francmasonii din cele mai multe țări cu societăți civile puternice rămân jucători importanți, în timp ce rolurile noastre devin tot mai șterse?

Avem mai multe motive să ne mândrim de trecutul nostru decât oricare altă organizație din istorie, dar nu reușim să acceptăm că avem și un angajament asumat de a da mai departe motivele de mândrie și de a le crea noi înșine. Nu putem supraviețui dacă doar continuăm să ne vindem trecutul, în ciuda faptului că e mult mai ușor de vândut decât prezentul. Noi, în calitate de lideri, trebuie să începem să gândim idei mult mai mărețe decât astăzi; trebuie să privim spre orizonturi mai largi și să căutăm idealuri mai înalte. Trebuie să avem din nou o contribuție majoră la crearea unei lumi mai rafinate. În trecut am făcut toate aceste lucruri, frații mei.

Am avut în rândurile noastre unele dintre cele mai luminate minți din istorie. Dacă ne uităm cine s-a numărat printre membrii noștri avem senzația că privim o enciclopedie a celor mai importante personalități ale lumii. Nici o altă organizație nu poate imita nici măcar pe-aproape ce am fost noi. Acești frați erau oameni cu viziune, o viziune care depășea cu mult exercițiile banale pe care le realizează Francmasoneria astăzi.

În America de Nord pierdem această viziune. Am reușit să eliminăm din Breaslă standardele intelectuale și filosofice care au caracterizat-o de-a lungul unei părți importante din existența ei și pentru care continuă să fie cunoscută pe mapamond. Transformăm nobila noastră Breaslă în ceva ce nu a fost menită să fie vreodată, din pricina unei lipse de viziune combinată cu o cunoaștere slabă, iar din pricina lor diluăm potențialul de a deveni o forță în slujba binelui și dreptății în lume. Frații mei, lumea nu-și permite această pierdere, nici acum, nici altcândva. Trebuie să încetăm să mai inventăm pretexte și scuze ca să ne justificăm eșecurile și să ne dedicăm punerii în practică a filosofiei masonice, ca o lumină călăuzitoare spre pacea în lume.

Nu sunt convins de scuza cum că filosofia noastră nu se poate aplica în societatea de azi. Nu există vreo perioadă sau epocă în care filosofia noastră să nu se poată aplica omenirii. Dacă, totuși, va veni o astfel de perioadă, atunci Dumnezeu să aibă în pază omenirea.

Nu accept scuza că omul modern nu are timp să fie activ în cadrul Francmasoneriei. Nu e o chestiune de timp: e o chestiune de priorități.

being felt in the evolution of civil society far more today than it has for many years.

Why then, do we in North America sit in confusion on the road that we are taking? Why in a civil society, perhaps impacted more than any other by the philosophy of Freemasonry, are we losing the influence we had for more than almost three hundred years and losing the potential to recreate that influence? Why are our numbers decreasing when they are increasing in most of the rest of the world? Why Freemasons are still the major players in roles in most countries incorporating civility into a civil society while our roles are decreasing?

We have more reason to be proud of our past than any organization ever created, but we are failing to accept that we have also an assumed commitment to pass on and add to, that reason to be proud. We cannot survive by continuing to sell our past, in spite of the fact that it is more saleable than is our present. We, as leaders, must begin to think greater thoughts than we are thinking today; we must see farther horizons and seek more lofty goals. We must again become a major contributor to the creation of a gentler world. We did, my Brothers, and we were.

We have had within our ranks some of the greatest minds that ever lived. To survey our past membership is like a study of who's who in the world of great men. No other organization can even come close to imitating what we were. These brothers were men with a vision, a vision to see far beyond those mundane exercises that we attribute to Freemasonry today.

We, in North America are losing that vision. We have worked to excise from the Craft those intellectual and philosophical standards that have characterized it through most of its existence and for which it continues to be known over much of the globe. We are molding our noble Craft into something it was never meant to be, due to a lack of vision coupled with a lack of knowledge, and because of that loss of vision and that lack of knowledge, we are diluting the potential to be a force for what is just and right in this world. My Brothers, the world cannot afford that loss, not now, not ever. We must stop making excuses to justify our failures and commit ourselves to the application of Masonic philosophy as a guiding light to peace in this world.

I do not buy the excuse that our philosophy is not applicable to present-day society. There can never be a time that our philosophy would not apply to mankind. If that were ever to be true, God help humanity.

I do not accept that modern man does not have the time to be active in Freemasonry. It is not a matter of lack of time: it is a matter of lack of priority.

I do not believe the excuse that the cost of being a Freemason is too high for most workingmen today.

Nu cred scuza că majoritatea celor care muncesc în ziua de azi nu-și permit financiar să fie membri ai Francmasoneriei. În trecut, cotizația reprezenta un procent mult mai mare din venit decât reprezintă astăzi și probabil că nici unul dintre noi, cei de față, nu e mai puțin împlinit financiar decât părinții sau bunicii lui, lucru valabil în cazul majorității americanilor.

Cred cu tărie că nu va exista niciodată vreo perioadă în care să nu fie nevoie de o organizație de calitate, așa cum este Francmasoneria filosofică, iar restul lumii dovedește că teoria mea e încă adevărată.

Am suficientă încredere în omul modern încât să fiu convins că, dacă oferim o organizație de calitate într-un mediu asemănător cu acela din trecutul nostru, un mediu care stimulează învățarea și ocaziile de a se îmbunătăți, oamenii destoinici vor vrea să facă parte din ea – frații mei, dacă e considerată o prioritate, costul devine irelevant.

Nu există nici o îndoială cu privire la influența pe care a avut-o Breasla asupra multor oameni importanți. Pur și simplu nu poate fi o pură întâmplare faptul că atât de mulți oameni de diverse naționalități, aflați la cele mai înalte niveluri de conducere, conducându-și țările în lupta pentru libertate și independență, au fost Francmasoni. Francmasoneria poate că nu a fost cauza măreției lor, dar cu siguranță a fost mediul care a stimulat-o, a încurajat-o și a sprijinit-o. Bănuiesc că mulți dintre frații mei care au avut cinstea să primească Premiul Marii Loje pentru Merite Deosebite au fost călăuziți în viață de atingerea gentilă a filosofiei masonice. Poate că nu Francmasoneria i-a făcut măreți, dar ei au contribuit fără îndoială la măreția Francmasoneriei.

Acum trebuie să analizăm drumul pe care vrem să o apucăm, pentru că ne aflăm la o răscruce, iar alegerea noastră va determina viitorul Francmasoneriei din America de Nord. Ce ocazie uriașă ni s-a oferit, vouă și mie – avem potențialul să contribuim la redezvoltarea acelui stil de Francmasonerie care a modelat lumea! Ni s-a oferit provocarea de a schimba viitorul societății din lumea întreagă.

Când călătoresc pe Glob, sunt mereu impresionat de impactul influenței masonice, iar în Europa de Est și în Africa, acolo unde Francmasoneria tocmai apare sau renaște, subliniez mereu faptul că acești frați țin în mâinile lor potențialul de a-și îndruma țările, de a dezvolta o nouă societate civilă, cu fibră etică și morală, ajutându-și astfel nu doar semenii, ci și punându-și țările pe un fâgaș corect.

Și noi putem influența viitorul societății noastre civile, cum am făcut în trecut. Putem stabili drumul spre un viitor pașnic. Îi putem stimula pe frații noștri să-și asume rolurile și să depună eforturi pentru un viitor în care toți oamenii să stea împreună ca egali, fără diferențieri rasiale sau bigotismul diferențelor

Membership cost was a far greater percentage of earnings in our past than it is today, and there probably is not one of us sitting here tonight that is not better off financially than were his parents and grandparents, and that applies to the vast majority of Americans.

I do firmly believe that there will never be a time in any century when there is not a demand for a quality organization like philosophical Freemasonry, and most of the rest of the world is still proving it.

I have enough faith in modern man to believe that if we offer an organization of quality with an environment similar to that of our past, with a stimulus to learn and an opportunity to improve, that good men will want to be- come a part of it, and my brothers, if the priority is there, the cost is not relevant.

There can be no question concerning the influence that this Craft has had upon the minds of many great men. It simply cannot be happenstance that so many men in so many nations who were at the forefront of leadership, leading in their countries' struggles for freedom and liberty were Freemasons. Freemasonry may not have been the cause of these men's greatness, but it certainly provided the environment to stimulate, encourage and support it.

And I would suspect that many of my brothers who have been honored with this Grand Lodge's Distinguished Achievement award felt the gentle guidance of Masonic philosophy in their lives. Freemasonry may not have made them great, but there can be no doubt that they helped make Freemasonry great.

We now must take the time to examine the road that we are traveling, for we are standing at the crossroads and the direction we take will determine the future of North American Freemasonry. What a tremendous opportunity we are being given, you and I, for we are being given the potential to contribute to the redevelopment of a style of Freemasonry that shaped this world. We are being offered a challenge to alter the future of world society.

I am constantly impressed with the impact of Masonic influence in my travels in the world and I continually emphasize in Eastern Europe and in Africa where Freemasonry is now arising or re-arising, that these brothers hold within their hands the potential to direct their countries in the evolution of a new civil society, one with the moral and ethical fiber to benefit not only their fellow man but the direction of their countries.

We can also influence the future of our civil society as we did in the past. We can help to determine the direction we will travel toward a peaceful future. We can stimulate our brothers to commit themselves to a concern for a future where all mankind can sit as equals without the concern of racial difference or the bigotry of religious distinction, as occurs behind the

religioase, la fel cum se întâmplă în spatele ușilor păzite ale lojii. În esență, scopul nostru trebuie să fie acela de a impregna societatea cu filosofia Francmasoneriei.

Însă pentru a face acest lucru trebuie să schimbăm direcția în care mergem. Trebuie să înțelegem din nou că potențialul de a recăpăta acea influență depinde de calitatea membrilor. Trebuie să ne recuperăm viziunea; trebuie să venim cu idei mai mărețe, să stabilim țeluri mai înalte, să vedem mai departe în viitor și să ne dedicăm perpetuării unei filosofii neasemuite prin potențialul de a conduce lumea pe o cale a păcii și a iubirii frățești.

Să mergem cu fruntea sus, gândindu-ne la ce a însemnat această Breaslă în trecut, pentru că avem tot dreptul. Nu trebuie să uităm însă că acest drept aduce cu sine răspundere. Dacă Francmasoneria nu reușește să-și atingă potențialul, cel mai mult va avea de pierdut comunitatea mondială. În calitate de cetățeni avem o răspundere față de această comunitate, dar în calitate de francmasoni ne-am asumat o răspundere mult mai mare.

Trebuia de mult să ne uităm mai atenți la drumul pe care mergem. Pe cea mai mare parte a Globului am schimbat cursul societății civile, însă nu prin numărul de membri. L-am schimbat prin calitatea fraților noștri pe care i-am influențat, rând pe rând. Haideți să facem din nou la fel.

tiled doors of a lodge room. In essence, our goal must be to impregnate society with this philosophy of Freemasonry.

To do so, however, we must change the direction on the road we are traveling. We must again comprehend that the quality of the member of the Craft is paramount to our potential to restore that influence. We must regain our vision; we must think greater thoughts, set higher goals, see farther into the future, and dedicate ourselves to the perpetuation of a philosophy unmatched in its potential to lead the world to a pathway of peace, and brotherly love.

We should walk tall in the pride of what this Craft has meant in the past for we are entitled to it. We must not forget, however, that this entitlement carries with it, responsibility. Were Freemasonry to fail to achieve its potential, the greatest loser would be the world community. As citizens, we have a responsibility to that community, but as Freemasons we have assumed a far greater responsibility to it.

The time is past due for us take a closer look at that road that we are traveling. In the greatest part of the globe we have altered the course of civil society, but we did not roll over it through the magnitude of numbers. We changed it by the impact of the quality of the brothers whom we influenced, one brother at a time. Let us do likewise. ■

Perspective Masonice – Gândurile unui Mare Secretar este prima carte a lui Thomas Jackson tradusă în române, te.

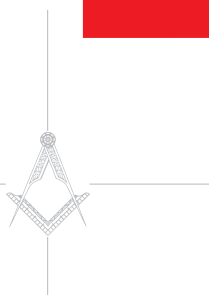
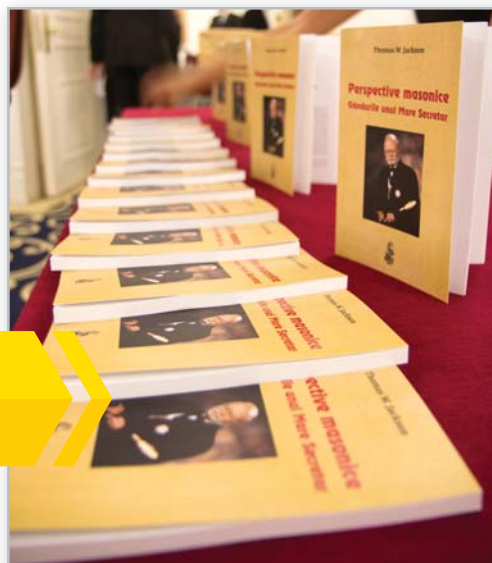
Detalii și comenzi
la telefon / adresa
de email a redacției
FORUM MASONIC.

+40-744-670070
masonicforum@gmail.com

www.masonicforum.ro

Photos from the Moscow – Installation of GM (24 June 2007) and the Annual Communication of GL of Russia (2-3 July 2010)

THOMAS W. JACKSON

Conducătorul conducătorilor

*(Discurs scris pentru o conferință
cu același nume)*

Când mi s-a cerut să vorbesc astăzi aici am întrebat cât timp am la dispoziție. Ei bine, vă spun de pe acum că nu voi folosi tot timpul care mi-a fost oferit cu atâta bunăvoință. Mai demult am predat la un colegiu privat pentru fete, iar acolo țineam cursuri de o oră. Din experiența aceea am învățat un lucru: studentele încetau să mai fie atente chiar înainte ca eu să mă opresc din vorbit, și pot spune că erau un auditoriu chiar captivat.

Nu am aroganța să cred că pot învăța pe cineva dintre cei de față despre cum să conducă. Cu toții vă aflați aici pentru că v-ați ridicat la un nivel de conducere peste al meu. Sunteți lideri ai lumii de azi și, din acest punct de vedere, ați reușit un succes.

Însă de fiecare dată când vorbesc undeva îmi propun să-mi stimulez auditoriul să gândească, probabil din pricina celor 17 ani petrecuți în învățământ. Poate că astăzi voi reuși să vă fac pe câțiva dintre voi să vă gândiți la importanța voastră în calitate de lideri din lumea de azi și, în același timp, să vă încurajez să vă reevaluați importanța, poate să-i împing pe câțiva dintre voi să-și dea seama de provocarea importantă pe care o ridică mediul de azi și, din moment ce conferința e destinată celor mai tineri, să vă încurajez să vă asumați funcția de model pentru tinerii noștri.

Când stabilim această importanță, conștientizăm această provocare și ne asumăm această influență e important ca mai întâi să recunoaștem că lumea în care trăim azi e fundamental diferită de cea cunoscută cândva – mult diferită chiar și de cea în care ne-am născut noi. Gândiți-vă numai la câte schimbări ați asistat în timpul vieții.

Shakespeare a scris:

**„Dar mâine și iar mâine, tot mereu,
Cu pas mărunț se-alungă zi de zi,
Spre cel din urmă semn din cartea vremii.”**

Leader of Leaders

*(Written for a conference
of the same name)*

When I was requested to speak here today, I asked how long I was to speak. Well, I'll tell you now, I will not take all the time that was so graciously granted me. I used to teach in a private girls' college, and I had one-hour lectures. One thing I learned from that experience is that the students quit listening before I quit speaking, and they were a captive audience.

Frankly, I'm not quite sure what I am even doing here speaking to you about leadership in the first place. Each of you is more astute and more qualified in this realm than am I.

After all, this is a leader of leaders' celebration.

I am not presumptuous enough to think that I can coach anyone here in leadership. All of you are here because you have risen to a level of leadership beyond mine. You have positioned yourselves to be regarded as leaders in today's world, and you have succeeded well in that regard.

It is always my intent, however, when I speak, to stimulate those listening to think. This probably is the result of 17 years in the field of education. So perhaps today I can stimulate some to think about your importance as a leader in today's world and, at the same time, encourage you to reexamine your significance, perhaps stimulate some to acknowledge the greater challenge of today's environment and, since the precepts of "Leader of Leaders" are directed toward the young, to commit to being more positive influences upon our youth.

It is important in establishing that significance, acknowledging that challenge and committing that influence, that we first recognize that the world we inhabit today is a world distinctively different from the one once known— much different even from the world into which we were born. Just contemplate what you have observed in changes experienced in your lifetime.

Shakespeare wrote:

**Tomorrow, and tomorrow, and tomorrow,
Creeps in this petty pace from day to day,
To the last syllable of recorded time ....**

Prieteni, poate că ziua de mâine se-alunga cu pas mărunț în vremea lui Shakespeare, dar acum și-a mărit pasul. Astăzi gonește pe lângă noi și ne aruncă înaintea indiferent dacă vrem sau nu, spre un viitor radical diferit de trecutul pe care l-am cunoscut sau de prezentul pe care-l cunoaștem. Viitorul acesta va fi plin de capcane, provocări și oportunități. Răspunderea noastră în calitate de lideri e aceea de a-i pregăti pe alții să-i facă față.

Pe vremea când predam le-am spus studentelor, care probabil mă credeau un dinozaur: „Dacă vi se pare că eu vin dintr-un trecut îndepărtat, așteptați numai să se uite la voi copiii voștri”.

Din pricină că avem de-a face cu o creștere geometrică a cunoașterii ne-am aruncat cu capul înainte într-un mediu pe care nu suntem pregătiți să-l gestionăm – nici din punct de vedere etic, nici moral, nici legal, nici în alt fel. Deja am întâmpinat provocări legale și etice în multe domenii, cum ar fi medicina, biologia, chimia și Dreptul, și nu le-am găsit încă răspuns.

Poate că tehnologia modernă grăbește rezolvarea problemelor din punct de vedere mecanic, dar grăbește și apariția unor probleme fără a le oferi vreun răspuns etic, moral sau legal. Așadar, viitorul lumii se află în totalitate în mâinile conducătorilor de azi – în mâinile noastre, prieteni, iar asta înseamnă o răspundere colosală pe umerii noștri.

O lungă parte din viață am urmărit schimbările din lume cu un sentiment de detașare, aproape ca și cum nu m-ar fi afectat. Credeam pe atunci că erau doar fenomene temporare, că reprezentau o tranziție reversibilă într-o lume pe care nu reușeam s-o accept. Acum îmi dau seama că mă aflu pe un drum cu un singur sens, la fel ca noi toți, spre o lume în care trebuie să trăim și să conducem, indiferent dacă vrem sau nu.

Când privesc în urmă găsesc încă momente când am simțit că m-am născut prea târziu – totuși, în lumea actuală avem atât de multe provocări mari pe care să le înfruntăm. Nu știu dacă provocările sunt o binecuvântare sau un blestem. Indiferent dacă sunt o binefacere sau o molimă, ideea e că se află aici și ne putem aștepta să devină tot mai dificile și mai numeroase. Pe de altă parte, tocmai aceste provocări scot măreția din oameni. Puțini mari lideri au ajuns mari fără să fi avut de înfruntat mari provocări.

Constat că încă tânjesc după trecutul în care eroii dădeau exemple de urmat, când principiile morale și

My friends, tomorrows may have crept in Shakespeare's time, but they creep no longer. Instead, they rush past and carry us forward whether we want to or not, into a future radically different from the past we knew or the present we know. This future is going to be one filled with pitfalls, challenges and opportunities. It is our responsibility as leaders to prepare others to deal with them.

When I was teaching, I told my students, who probably thought I was a dinosaur, “Just wait, because if you think I am out of a distant past, wait until your children observe you.”

Because of the geometric progression in the development of knowledge, we have run headlong into an environment with which we are unprepared to deal — to deal with ethically, morally, legally or any other

way. We have already encountered legal and ethical challenges in many fields, such as medicine, biology, chemistry and law and we do not have the answers.

Modern technology may speed up the mechanical application to problem-solving, but it also speeds up the development of issues and offers nothing in the way of ethical, moral or legal answers for coping

with them. The future of this world, therefore, is totally in the hands of today's leaders—in our hands, my friends, and that places upon us an awesome responsibility.

I have, for a great portion of my life, watched the changes occurring in this world with a sense of detachment, almost as if they didn't affect me. I tended to think that what was happening was a temporary phenomenon, a reversible transition into a world which I had trouble accepting. Now I realize that I am traveling on a one-way track, as we all are, into a world in which we must live and lead whether we want to or not.

Looking back, there are still times when I feel that I was born too late in history, and yet there are so many great challenges to confront today. I don't know whether we are blessed with the challenges or condemned to live with them. Blessing or scourge, they are here and can be expected to increase as time goes on. But, then, it is the challenges in life that produce greatness in men. There are few great leaders who became great without great challenges to stimulate them.

I find myself still longing for the past where heroes set examples to be followed, where moral and ethical

etice erau înnăscute în majoritatea liderilor și când marii oameni simțeau datoria să exercite o influență pozitivă asupra tinerilor.

E tragic că tinerii lumii pierd contactul cu tipologia eroilor pozitivi când se uită la conducătorii noștri. Ba astăzi chiar se încearcă distrugerea imaginii celor care au exercitat o influență pozitivă asupra societății și de care lumea își amintește în această ipostază. Tendința actuală de a nu mai reuși să dezvoltăm eroi arată că liderii nu își îndeplinesc rolul.

Însă nu putem zăbovi în trecut. Așa cum a spus Longfellow, „nu priviți cu amărăciune la trecut – nu se mai întoarce”. Nu trebuie să-l uităm, dar nu-l putem lăsa să se transforme într-un obstacol care să ne împiedice să cunoaștem prezentul și să conducem în viitor.

La scară globală însă e evident că există nevoia de lideri care să-și asume angajamentul de a stârni din nou în cei care-i urmează sentimentul pozitiv că pot avea încredere în ei; conducători care afișează o imagine pozitivă, devenind o piatră de temelie, nu bolovani de care te împiedici într-o societate operațională. Dacă liderii nu au influență pozitivă, mai bine nu au deloc. Istoria e plină de lideri tiranici și, Dumnezeu știe, alții nu ne mai trebuie.

Nu mai putem să le dăm motive tinerilor să creadă că în liderii lumii nu găsesc nimic etic și moral, că liderii nu pot fi și oameni de succes, și modele. Nu-i mai putem lăsa să adopte atitudinea „câștigă cu orice preț” ca motto în viață. Genul acesta de atitudine e adoptat deja de prea mulți conducători actuali. Dacă lășăm lucrurile să continue așa, dacă punem în seama acestor lideri provocarea să ne conducă în lumea tot mai complexă a viitorului, ne condamnăm la putreziciune morală și etică.

Cu toții avem potențialul să ne îmbunătățim aptitudinile de lider. Acum e momentul să recunoaștem că e nevoie de acest lucru. Trebuie să luăm pe umeri mantia unei răspunderi mai mari, aceea de a conduce într-o lume unde binele și justiția să nu se piardă în dezordinea tehnologică.

Acum noi, cei care ne considerăm conducători, trebuie să fim pregătiți să înfruntăm provocările la adresa stilului nostru de viață. Trebuie să avem o viziune care să răzbată mult dincolo de prezent. Astăzi mai mult decât oricând în istorie e nevoie de lideri capabili, cu o viziune care să anticipeze nevoile din viitor. Fiți siguri că nevoia doar va crește și de aceea e nevoie să stabilim în ce nișă vrem să ne potrivim.

principles were inherent in the personae of most leaders, and where great men felt a commitment to be a positive influence upon the minds of the young.

It is tragic that the youth of the world are losing touch with the character of positive heroes in our leaders. There are today even attempts to destroy the image of those who were a positive influence on society when they lived and whose memory remained such. The tendency in today's world to fail in development of heroes must be indicative of leadership failure.

But, we cannot afford to dwell upon the past. As Longfellow wrote, “Look not mournfully to the past - it comes not back again. We must not forget the past, but it cannot become a barrier that prevents us from knowing the present and leading into the future.

It is evident on a worldwide scale, however, that there is a need for the class of leader who is committed to restoring that positive feeling that he can be trusted by those he leads; a leader whose very persona creates a positive image, one who becomes a building block rather than a stumbling block in an operational society. For, if he has no positive influence, we are worse off than if he had no influence at all. History is rife with the tyrant leader, and God knows we need no more.

We cannot afford to allow the young to think that the leadership of the world lacks the moral ethics to be both a success and a role model. We cannot permit the acceptance of the attitude of “win at any cost” to be the motto by which they live. There is far too much of this attitude found in too many of today's leaders. If we allow it, the challenge to them to lead into the increasingly complex world of the future, dooms it to moral and ethical decay.

We all have the potential to improve upon what we are as leaders. Now we must acknowledge the need. We must assume a greater mantle of responsibility to lead into a world where right and good are not lost in the confusion of technology.

Now we, who think of ourselves as leaders, must be prepared to face continuing challenges to our way of life. We must have the vision to see well beyond the present. The demand for qualified leaders with the vision to see the needs of the future are more evident today than ever in history. But count on it, that demand will increase, and this is where it is important that we establish the niche into which we will fit. For the

Pentru ca viitorul lumii să fie unul bun, nișa trebuie să includă și un obiectiv superior celui de a-i influența pur și simplu pe alții: să presupună stabilirea principiilor care creează o lume etică și morală.

În lumea actuală – și cu siguranță și în lumea viitorului – nu mai e loc pentru lideri lipsiți de fibră etică și morală și neinteresați de obiectivul lor, ci de propria persoană. În calitate de lideri, trebuie să evităm egoismul care a dat naștere multora dintre problemele cu care ne confruntăm zilnic.

Fără îndoială, cea mai puternică forță motorie a unui lider e orgoliul. Oricât am încerca să ne convingem că depunem eforturi pentru a îndeplini obiective nobile în folosul celorlalți, sentimentul de satisfacție și împlinire e motorul principal pentru noi, liderii. Totuși, capacitatea de a ne ține orgoliul în frâu ar putea fi factorul cu impact decisiv asupra tipului de moștenire pe care o lăsăm. Cu toții am văzut lideri valoroși, marcanți, dar care au rămas în istorie cu o imagine negativă. După mulți ani în care am lucrat cu mulți lideri am născocit o rugăciune cu două idei principale. „Doamne, ajută-mă să nu uit niciodată de unde am venit și ajută-mă să-mi dau seama când să renunț.” V-ați amintit de cineva cunoscut sau pe care l-ați cunoscut cândva? Moștenirea multora a fost afectată de faptul că măcar unul dintre aceste lucruri nu s-a împlinit și e foarte trist să depui atât de mult efort în viață doar ca să fii ținut minte drept un lider slab din pricină că orgoliul ți-a mistuit bunele intenții sau pentru că ai rămas prea mult în postura de lider, chiar bun fiind.

Poate că am dus o viață prea ușoară. Prosperitatea are obiceiul să știrbească aprecierea pentru liderii care au dat tot ce-au avut mai bun. Însă lucrul ăsta ar trebui să ne convingă o dată în plus să facem tot posibilul să proiectăm o imagine pozitivă, imaginea a ce e bun și just în lume.

Trebuie să ne luăm angajamentul de a conduce, cu suficient de mult orgoliu încât să fim motivați dar nu îndeajuns încât să ne copleșească. Să avem suficientă viziune pentru viitor, dar nu atât de multă încât să urmărim obiective care ne depășesc puterile.

Trebuie să ne înțelegem locul în istorie. Trebuie să înțelegem semnificația poziției în care ne aflăm. Noi hotărâm încotro merge lumea de-acum încolo. Viitorul care va schimba lumea cu repeziciune va fi modelat de standardele pe care le stabilim azi. Nu putem permite tehnologiei să înlocuiască principiile morale și etice ale unei societăți civilizate.

Așadar, când stăm aici astăzi și conștientizăm că am reușit să devenim lideri, haideți să ne gândim mai mult la rolul nostru de conducere. Haideți să ne stabilim un obiectiv mai larg: să ne asumăm un stil de conducere care să păstreze sau să restaureze etica și morala unei societăți civilizate.

Cei pe care-i conducem merită asta. Lumea are nevoie de asta.

world's future, this niche must include a goal beyond the simple limits to influence others. It must include the establishment of the principles which lead to a sound ethical and moral world.

In this world of the present, and certainly the world of the future, there is no longer room for the leader who lacks the moral and ethical fiber to be concerned more with his purpose than with himself. As leaders, we must avoid the self-centeredness that has caused many of the problems faced each day.

Unquestionably, the greatest driving force in any leader is ego. As much as we may try to convince ourselves that our efforts are dictated by some noble motive to benefit others, it is the sense of satisfaction of accomplishment that remains the primary motivator for us to be leaders. And yet, our ability to keep a rein on our egos may be the greatest determining factor of the type of legacy we leave. All of us have seen valuable leaders who created an impact and yet are remembered with a negative image. After a number of years working with many leaders, I developed a little prayer with two points. “Dear God, let me never forget where I came from and let me know when to quit.” Does this jog the memory of one you know or one once known? The legacy left behind by many was affected by one or either point. And it is sad to put that much effort into life and be remembered as a failure as a leader because too much ego consumed the good intentions or the good leader stayed on too long.

Perhaps we have had life too easy. Prosperity has a way of dulling appreciation for leaders who gave their best. This should, however, increase the need for us to strengthen our resolve to project a positive image of what is right and good in the world.

We must have the commitment to lead, enough ego to be driven but not enough to be overwhelmed. Enough vision to project the future but not so much that we see beyond our ability to succeed.

We must understand our place in history. We must appreciate the significance of the position we hold. Where the world goes now is in our hands. That future that will change the world so rapidly will be shaped by the standards we establish today. We cannot permit technology to override the moral and ethical guidelines of a civil society. So as we sit here today and acknowledge that we have succeeded in becoming leaders, let us think a little more about our leadership role. Let us consider adopting a broadened objective of being even more committed to a type of leadership that retains or regains the ethics and morals of a civil society.

Those we lead deserve that. The world needs that. ■

Thomas Jackson – a Life dedicated to Freemasonry

Cuprins / Summary

Argument by Claudiu IONESCU.....	1
Freemasonry and Modern Society by Thomas W. JACKSON.....	3
We must guard Tom's masonic legacy by Michael KRAUS	5
Styles of Freemasonry by Thomas W. JACKSON	10
Memories of Tom Jackson by Andrey BOGDANOV.....	12
Problems facing Freemasonry today by Thomas W. JACKSON	14
The Freemasonry is improved because Tom served it by Jeffrey Williamson	16
THOMAS W. JACKSON – In Memoriam by Edmund HARRISON	18
Virtus Junxit Mors Non Separabit by Aras KAZAZ.....	19
Tom has been Brother, Friend and Companion by Victor Gillen.	20
Memories about an important Freemason – Tom Jackson by Rüdiger TEMPLIN	21
Tom was an enthusiastic supporter of Romania by Eugen CHIROVICI	22
In Memoriam Thomas W. Jackson by Bujor PRELIPCEAN	23
The Immortal Tom Jackson by Gaétan MENTOR	25
Qualities of a successful lider by Thomas W. JACKSON.....	28
Freemasonry – the Rites and the future of the Craft by Thomas W. JACKSON.....	29
Women in Society and Freemasonry by Mirela Elena ENE.....	32
World Conference of the Regular Grand Lodges by Thomas W. JACKSON	34
Photos from Installation of GM in Gabon	39
To be or not to be, that is the question by Gordon MICHIE.....	40
Photos from the World Conference in Gabon	44
Photos from Installation of GM in Mozambique	45
The Stupid Atheist by Gerhard SEVERIN	46
Photos from the World Conference in Washington DC	48
The Road we are traveling by Thomas W. JACKSON.....	50
Photos from Moscow	55
Leader of Leaders by Thomas W. JACKSON	56
Photos – Thomas Jackson, a life dedicated to Freemasonry	60

